

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
Прва седница (конститутивна)
Народне скупштине Републике Србије
у Четрнаестом сазиву
(Четврти дан рада)
01 Број 06-2/5-24-3
20. март 2024. године
Београд

**ПРИВРЕМЕНЕ
СТЕНОГРАФСКЕ БЕЛЕШКЕ
(нередиговане и неауторизоване)**

(Седница је почела у 10.05 часова. председава Стојан Раденовић, најстарији народни посланик Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо рад Прве (конститутивне) седнице Народне скупштине Републике Србије у Четрнаестом сазиву.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика, констатујем да седници присуствује 127 народних посланика.

Подсећам вас да је чланом 88. став 5. Пословника Народне скупштине предвиђено да кворум за рад Народне скупштине на Првој седници Народне скупштине постоји ако је на седници присутна већина од укупног броја народних посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутно 163 народна посланика, односно да је присутна већина од укупног броја народних посланика и да постоје услови за рад Народне скупштине у смислу члана 88. став 5. Пословника Народне скупштине.

Сада дајем обавештење о одсутности народних посланика.

Обавештавам вас да су спречени да седници присуствују следећи народни посланици: Радомир Лазовић, Ана Ивановић, Синиша Љепојевић, Драган Станојевић, др Јован Јањић и Митар Ковач.

Сада настављамо претрес о 2. тачки дневног реда - ИЗБОРУ ПРЕДСЕДНИКА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ.

Прелазимо на листу говорника по пријавама за реч.

Први говорник биће Усаве Зукорлић.

Изволите.

УСАМЕ ЗУКОРЛИЋ: Даме и господо народни посланици, поштовани представници народа, пре свега, муслиманима у Србији желим да искажем Рамазан Шериф Мубарек Олсун, нарочито онима који посте 30 дана месеца Рамазана и да радост ифтара поделе са својим породицама, пријатељима, комшијама, нарочито комшијама других вера.

Данас у овом дому смо се окупили док нас окружују глобални изазови. Зато је више него икад потребна обзирност и мудрост. Геополитички пејзаж је изразито турбулентан и прети да раздире Међународну заједницу. Док на капијама Европе у Украјини се води рат

који изазива нестабилност како економску тако политичку у државама у Европи и широм света, с друге стране, у Палестини се догађа катастрофа невиђених размера, где деценије апартхејда су кулминирале у масовно убијање десетине хиљада деце, жена и цивила, кулминирајући до те мере да је Јужноафричка Република славног Нелсона Менделе поднела тужбу за геноцид против Израела.

Круна кукавичлука ће припасти онима који буду убијали масовно децу због јефтиних политичких одвратних разлога. Неправда било где је претња правди свугде. Рат неће одредити ко је у праву, одредиће ко је остао.

Зато ми овде данас, 80 година од пораза нацизма, важно је да схватимо да туђе трагедије су огледало наше људскости и хуманости.

Историја нас учи да су велике промене често кретале с периферије од малих, храбрих, који су одлучно веровали у своје снове и идеје. Ми не можемо одлучити данас да ли ћемо живети у праведном свету, али можемо градити праведну Србију у којој ће се чути глас мањине и у којој ће свако имати могућност да допринесе општем добру.

Избор новог руководства законодавне власти Народне скупштине Републике Србије долази у овом турбулентном, изузетно запаљивом и осетљивом моменту. Зато ће бити велика одговорност на новом руководству.

Странка правде и помирења ће узети учешће у новом руководству сазива Скупштине, са намером да има прилику да учествује и доприноси и утиче на промене, нарочито из разлога што 30.000 гласова грађана Републике Србије су имали поверење у листу Уједињени за правду и носимо одговорност према људима који су нам дали глас.

Ја позивам народне посланике и све оне који слушају да се некада издигнемо из дневнополитичких борби и да учинимо кораке који ће допринети правди на нашем простору, а та правда да буде темељ за помирење међу народима Западног Балкана, јер ми не желимо да ово зло које видимо у окружењу и око нас да се икада више врати на наш простор. Градимо мостове, а не зидове.

Будимо од оних који ће доприносити добру и који ће се борити против зла. Зато је важно да већина сарађује са мањином и важно је да власт ради све од себе да допринесе добру, а опозиција да буде конструктивна. Оставимо темељ будућим генерацијама.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем посланику.

Реч има др Милица Марушић Јаблановић.

Изволите.

МИЛИЦА МАРУШИЋ ЈАБЛАНОВИЋ: Захваљујем се.

Поштоване колегинице и колеге, господине председавајући, ја ћу имати част да пре свега у овом парламенту представљам своје колеге, људе запослене у области образовања, да говорим о менталном здрављу, пошто сам ја психолог и виши научни сарадник и предавач на Филозофском факултету Универзитета у Београду, на који сам јако поносна.

Волела бих да реферишем оно што смо слушали претходног дана. Наиме, нове хвалоспеве о 400 километара аутопутева и о високој средњој заради у Србији, па желим да реферишем и на податке званичне Завода за статистику. Ако постоји установа на коју можемо да се ослонимо, то је наш Републички завод за статистику. Они кажу да медијална зарада у Србији износи 65.000 динара. То значи да 50% људи прима зараду мању од 65.000, а једна четвртина људи у Србији прима нето зараду мању од 45.000 динара. Кажите ми, ако примате 45.000 или мање, како ћете да купите стан по цени од 2.000 евра по квадрату? Како ћете да школујете дете ако желите да случајно заврши факултет? Што се тиче зараде, ово су подаци Републичког завода за статистику.

Даље, имам једно питање везано за политику која је до сада вођена. Рецимо, имамо податак да је 30.000 људи након увођења социјалне карте остало без мизерне социјалне

помоћи, од које иначе нису могли ни да живе, па сад мене занима да ли је то нека мера штедње, да ли је то доктор наука Синиша Мали проценио да је за наш буџет веома значајно да 30.000 људи остане без ове социјалне помоћи. Ја имам један савет, ево препоручили сте да дамо своје идеје, ја бих волела да ми, ако хоћемо попунимо буџет, вратимо онај порез који смо укинули кладионицама.

Ми смо 2021. године смањили порез кладионицама у Републици Србији. Јел то нека политика подстицања болести зависности? Да ли ми инвестирамо у то да имамо што више младих људи који ће проводити време у кладионицама? Моје питање. Ево, волела бих да чујем који је одговор, које је образложење стручно за овакву одлуку.

Уместо тога, ми нисмо укинули ПДВ на донацију хране и једно од првих ствари за које ћемо се ми као Еколошки устанак залагати јесте да се укине порез људима који желе да нахране гладне и то не само гладне који су на евиденцији Центра за социјални рад, него и оне силне безимене људе за које тај центар није ни чуо зато што постоје људи који уопште нису евидентирани и не знате за њих. Постоје људи који су умрли од глади.

Молим вас да слушате кад говорим о трагедијама које се догађају у данашње време, у мирнодопским условима у Републици Србији. Из тог разлога ми не можемо да подржимо избор госпође Ане Брнабић, као представника СНС, за председницу парламента.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем посланици на излагању.

Дајем реч посланици Марији Јевђић.

МАРИЈА ЈЕВЋИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, поштоване колеге и колегинице народни посланици, ЈС у дану за гласање подржаће избор госпође Ане Брнабић за председницу Народне скупштине. Мислимо да је она добар избор и да ће у вај сазив унети праве промене. То можемо видети у њеној поруци да, без обзира на све увреде и тешке речи које су дошле са друге стране, она жели да успостави дијалог и договор са опозицијом, јер једино кроз дијалог, управо у овом високом дому, можемо говорити о променама, па и незадовољствима, о предлозима и многим другим стварима којима ћемо побољшати живот наших грађана у свим сферама живота.

Управо су нас грађани Србије и бирали. Ми смо њихови представници, ми смо њихов глас, свидело се то неком или не, нажалост, глас човека који долази из Краљева, на пример из села Орља Глава, је потпуно једнак, има исту тежину као и глас неког господина из круга двојке. Зато као посланица која долази из Краљева или из провинције, како неки воле то да кажу, мислећи да што им у личној карти стоји општина Стари град или Врачар су нека супериорнија политичка личност. Додуше до скоро нисам ни знала да су Борча, Овча и Крњача исто унутрашњост Србије, пошто одређени представници тзв. грађанске опозиције сматрају да ти делови нису део Београда и да немају везе са Београдом, а да је Београд само Стари град и Врачар, али не бих ја ту ништа да се мешам, то је њихово виђење грађанске Србије.

Оно што желим да нагласим да верујем да ће будућа председница парламента, с обзиром да је годинама обављала једну од најзначајнијих и најизазовнијих функција у Србији, премијерску функцију, имати потпуно разумевање и флексибилност за један конструктиван рад, надам се, свих народних посланика, јер би требали да смо овде сви са истим циљем, а то је да очувамо јединствену и јаку Србију, коју нажалост годинама многи желе да разједине.

Кад би се сви водили паролом да само „само слога Србина спасава“, верујем да не би било простора да било ко са стране помисли да може да наруши наше јединство. Волела бих да за почетак применимо неку културу, не неку, општу културу, она која се учи од дана рођења и да са уважавањем, прво, разговарамо и обраћамо се председавајућем који овде

обавља само тренутну функцију председника Скупштине, а за даље да се једни другима свакако обраћамо са уважавањем и да покажемо грађанима да смо стварно заслужили и да су направили добар избор када су нас бирали и мислим и на опозицију и на власт да будемо њихови представници и њихов глас. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем посланици.

Дајем реч проф. др Муамеру Бачевцу.

МУАМЕР БАЧЕВАЦ: Уважањени председавајући, драги пријатељи, најосетљивији индикатор стања демократије у једној држави јесте снага и утицај њеног парламента и то је аксиом у развијенијим демократијама. Три су, по мени, најзначајнија фактора који дефинишу и која могу да унапреде снагу једног парламента.

Под један, то је политички систем, односно овлашћење које један парламент кроз Устав и законе добија, а ми можемо рећи да овај парламент има добра оруђа и добре алате које ваља употребити да би унапредили стање на свим пољима.

Ја ћу вас укратко подсетити на неколико улога које има овај парламент и која, мислим, довољно не користимо. Пре свега, сви добро знате да се говори о законодавној улози парламената. Нажалост, у 20. веку у Европи је дошло до пада законодавног утицаја парламената и то се осећа, али нпр. Европски парламент није никакво законодавно тело. У Европском парламенту се не доносе никакви закони, већ законе доноси савети министара. У Великој Британији, на пример, 80% закона доносе министри и не дођу уопште до парламента.

Хоћу да кажем да стање код нас није такво. Ова Скупштина представља ситно и најзначајније решето у којем ми можемо кроз амандмане и кроз квалитетан рад у одборима променити један закон на боље.

Друга ствар, за то је свакако потребно да имамо барем минимум међусобног поштовања, минимум међусобног уважавања и сарадње, јер могу да разумем да се конфронтирамо политички у пленуму, и то мора да има неку меру, али рад у одборима мора бити ефикасан, и то је нешто што ми морамо на интерес својих грађана успоставити. Заиста је одлично установио Вудро Вилсон када је рекао да рад парламената је у ствари рад одбора и он каже – парламент у пленуму је парламент у излогу, ту се може десити свашта, може се радити интензивно и сукобљавати, али рад у просторијама одбора мора бити професионалан и ту нам је најбољи пример немачки парламент.

Видео сам у Холандији да преко 50% свих закона се драстично измени у самој Скупштини, у доњем дому Високе скупштине Холандије и то је нешто чему требамо тежити и то је нешто што мора бити интерес свих нас, јер су добри закони нешто што уређује наш живот.

Зато морамо имати барем минимум сарадње и минимум некаквог професионалног уважавања. Ви знате да друга значајна улога ове Скупштине јесте председавање. То је изузетно битна улога. Неко пре мене споменуо је - ми представљамо своје народе, своје крајеве, своје бранше, своју склоност, групе којима припадамо и то је велика ствар. Ви знате да су се у Америци у 18. веку покретали ратови за то. Познат је онај став америчких бораца за слободу где су рекли Британцима – нема опорезивања без представљања. Ми смо неко ко овде представља, зато морамо да водимо рачуна како их представљамо. На најбољи начин, најмудрије, остварити интересе грађана које представљамо, наравно, у једној глобалној слици.

Трећи наш задатак овде данас у паду ове законодавне и представничке функције који је у порасту и који ми имамо заиста оруђе јесте контролна власт. Ми морамо у овој Скупштини бити коректор будуће Владе и свих влада, морамо једним аргументованим убеђивањем успети, наравно, апаратима који су пред нама, а имамо и питања Влади и разне

друге механизме да исконтролишемо Владу, јер без тога нема доброг рада ни једне државе, ни једног државног апарата.

На крају, изузетно је битно да ово јесте место регрутовања младих политичких снага и одавде из бивших парламената свакако су се делегирали и стекли искуство бројни доносиоци одлука.

Друга ствар која је јако битна поред овог уставног, јесте уређење и снаге коју би Парламент требао да има, јесте интегритет, активност, способност сваког посланика, наш лични интегритет и способност да убедимо некога аргументима у исправност својих ставова.

Трећи, не мање, а мислим изузетно битан фактор враћања и успостављања великог интегритета и снаге овог Парламента јесте руковођење њиме. Особа која руководи овим Парламентом мора бити истинољубљива, праведна и спремна на компромис. Надасве мора да слуша, има развијену културу слушања у дијалогу и бити осетљива на друге иницијације и друге и туђе, практично, идеје.

Мислим да управо ово госпођу Брнабић делегира да буде добар кандидат, јер је кроз досадашњи рад, не мислим само на, не мислим јер су већ други сви говорили о томе шта је у земљи урађено инфраструктурно, него у односу људских права, права које конзумирају мањине. С обзиром да сам био председник Одбора за људска и мањинска права могу да потврдим да смо имали добру сарадњу и да је изузетно сензитивна за посебности мањинских група, мањинских народа и да смо ту учинили много тога. То није тако лако померати, неке ствари на том пољу.

Као пример, можда је за некога ситна ствар, а за мене изузетно крупна, с обзиром да се као што рече претходни говорник налазимо у светом месецу Рамазану, у Рамазану за време Ковида ми смо имали забрану рада неких локала као епидемијску меру, али одређени термини, нпр. до 22,00 часова, до 20,00 часова увече. Међутим ви знате да ми муслимани почињемо да једемо на пример данас од шест, па до осам и било нам је јако битно да се помери та забрана. Ја сам као председник Одбора тражио и промптно добио одлуку Владе да се излази у сусрет муслиманима ове земље. То је било и у многим другим случајевима.

Хоћу да вам кажем, најбитнија особина коју треба да онај који буде или она која ће водити ову Скупштину је осетљивост за друге ставове, за друге тежње, за посебности других и то је нешто што наш, односно кандидат наше комплетне опозиције, госпођа Брнабић, има.

Људе делим као и велики Карл Попер на оне који су стално у проблему, из проблема не могу да изађу и на оне који дају решења. Ана Брнабић је особа решења и то је јако битно у овом тренутку и ми ћемо заиста са најбољим жељама подржати њену кандидатуру.

Желим да завршим реченицом Климента Аклија, чувеног лабуристе који је водио обнову порушене Велике Британије након Другог рата која је за нас изузетно битна, за све нас, он каже: "Темељ демократске слободе јесте спремност једног политичара да верује да су други можда паметнији од њега".

Ово мора бити водиља нашег заједничког рада да би створили бољу и просперитетнију Србију и да би овај парламент задобио место какво заслужује и какво треба да буде. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштовани посланиче, много вам хвала на излагању.

Реч дајем посланику Бранку Павловићу. Изволите.

БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Поштовани председавајући, поштоване даме и господо народни посланици, настављамо ову расправу коју смо започели у понедељак. Потпуно се слажем са претходним говорником и апсолутно подржавам тај апел за једним повећаним

међусобним уважавањем, за једним конструктивним радом и за једним међусобним и дубљим разумевањем.

У претходној расправи појавила се једна врста аргументације са којом нисам сагласан, која каже у претходном периоду није било добро и то је аргумент за данас. На пример, није спорно да смо имали проблем са организованим криминалом и озбиљном тешком корупцијом и пре 2012. године, али да ли то значи да данас немамо проблем са организованим криминалом и озбиљном корупцијом у нашој земљи? Није.

Дакле, када аргументујемо, онда треба аргументовати, по мом мишљењу, на начин да се сконцентришемо како да ујединимо снаге да би смо решавали проблеме који несумњиво постоје данас. Аргумент неког пре мене такође није био добар, не решава проблем. Он је политички тачан, али не решава проблем.

У овом делу где смо рекли да посланичка група "Ми глас из народа" није опозиција тако што ће негирати све што ради владајућа позиција, па сам у првом обраћању пропустио да кажем, а касније то у расправи је речено од других, то су та повлачења признања проглашењу независности тзв. „Косова“. То је одличан успех, то је заиста успех претходне власти. То је била омашка, омашком сам пропустио да то ставим као озбиљан резултат и као озбиљан допринос претходних година, пре свега наше дипломатије, али у ширем смислу дипломатије. То укључује, наравно, и председника итд.

Сад, у расправи се појавило више питања и сад долазимо због тога зашто посланичка група „Ми глас из народа“ неће подржати госпођу Ану Брнабић око те расправе око политика поступака. Косово и Метохија, појавило се једно доста важно питање, детаљније него што је то било у понедељак у току јучерашње расправе, а везано је за тај тзв. „Предлог француско-немачког споразума“. Мислим да због грађана на томе треба да се задржимо још мало, а онда ћу прећи на ту врсту конструктивних предлога шта ја мислим по том питању, Косово и Метохија, треба радити. Не ја, него наша посланичка група.

Дакле, то је један изузетно опасан документ. Француско-немачки споразум је изузетно опасан документ. Он је базиран на једном споразуму из седамдесетих година између Западне и Источне Немачке. Први део тог споразума из седамдесетих година, који се тиче међународног правног односа је преписан у споразуму француско-немачком који нам се нуди. Онај из седамдесете године је послужио једанпут у међународном јавном праву за признања међународна Западне и Источне Немачке, без међусобног њиховог признања.

Отуда морамо са нарочитом опрезношћу да приступамо, јер није нико случајно у француско-немачки споразум преписао баш те одредбе. Наравно, у њиховом споразуму су биле одредбе о нуклеарном наоружању, биохемијском оружју које овде нема. Овде има заједница српских општина, итд.

Први део је подметнут као замка за Србију. Овде је било речено од стране министра да тај споразум није прихваћен, како да кажем, са званичног места, али аргументација која се у нашој јавности чује и грађани то често чују иде за тиме да заиста високо рангирани западни представници говоре да они сматрају да је Србија тај споразум прихватила, али грађани треба да обрате пажњу. Никада не цитирају - а како. Коју је то реченицу изговорио било председник државе, било председница Владе, било министар спољних послова? Зашто наводим ове три функције? Зато што по некој Бечкој конвенцији заиста је могуће створити обавезу усменим изјашњавањем ова три функционера било које државе. Нема тога. Нема никада у њиховим тврдњама да они сматрају да је споразум прихваћен, тачног цитата, ту и ту, та и та високо рангирана особа је изјавила то и то и на томе ми кажемо да је Србија прихватила тај споразум.

Према томе, став да није прихваћен споразум је правно утемељен и грађани не треба да придају значаја тиме што наши западни непријатељи непрекидно понављају како је то готова ствар и како је то све решено.

То нам сада даје следећи задатак. Идем на овај конструктивни предлог. То је да продубимо нашу дефиницију црвених линија. Будући да је конструкција таква да то што Србија неће да призна независност тзв. Косова се и не тражи по овом споразуму. Тражи се да је садржински тзв. Косово држава исто као и Србија. То се овим споразумом тражи. Одговор на то би морао да буде наше сада инсистирање које надлежности Републике Србије на територији Косова и Метохије Србија тражи за себе. Ово нећемо признати, не столицу у УН, то је шта нећемо. Морамо сада убацити у дискусију шта хоћемо, јер ако кажемо да тзв. Косово није држава и не може бити држава, то значи да сматрамо да неке функције државе Република Србија мора да врши на целој територији Косова и Метохије. Које? Нама недостаје и то је предлог да ова Скупштина донесе још једну резолуцију о Косову и Метохији у новонасталој ситуацији у којој председник Републике такође каже да долази време другачијег дефинисања односа и вођења политике у том правцу када имамо отприлике за месец дана седницу Парламентарне скупштине Савета Европе где се приближава опасност гласања да тзв. Косово буде примљено у то чланство.

Имамо опасност да се убаца француско-немачки споразум у Поглавље 35 приступних преговора Србије ка ЕУ. То су околности које говоре у прилог томе да овде направимо један оквир за позиције Србије као Народна скупштина Републике Србије у даљим корацима који су пред нама.

Дакле, дефинисати које надлежности тражимо. Свакако по Резолуцији 1244 и пратећим документима нама припадају војска, спољни послови, монетарна политика, то је ово укидање динара. Укидање динара од Албина Куртина то није само малтретирање Срба да би се иселили. То је једнострано отимање суверене надлежности Републике Србије које нам припадају по Резолуцији 1244 и пратећим документима. То је наравно заједничко тржиште, мере које чине заједничко тржиште, јер ако си једна држава, а ми сматрамо да је Косово и Метохија у саставу Србије, онда мораш имати комплекс мера које гарантују јединствено тржиште. То треба навести. Не мора да буде то, али расправа о томе да Србија изађе јасно према свету са надлежностима које тражи на целој територији Косова и Метохије, један.

Под два. У погледу Поглавља 35 Резолуцијом јасно дефинисати да такав потез ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Посланиче, захваљујем се. Потрошили сте време, а мало сте изашли из теме.

БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Ја мислим да нисам потрошио време.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Осам и 40. доста времена сте потрошили.

БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Ја имам 20 минута плус пет.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем се. Са великим уважавањем и разумем ваше идеје и покушаје, али идемо даље.

БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Извињавам се само. А, оних пет минута од прошле расправе. Да ли имам право да користим или не?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На крају.

БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Дајем реч предлагачу посланику Миленку Јованову.

МИЛЕНКО ЈОВАНОВ: Иако ових дана и баш данас добијам критике од стране баш неких посланика који су изабрани на тој листи како злоупотребљавам позицију предлагача па говорим о ономе што није на дневном реду, ја морам да кажем да ја одговарам на оно

што посланици говоре, а као што сте сами имали прилике да чујете ништа од овога о чему смо малочас слушали није на дневном реду.

Може се у ширем контексту посматрати као нешто што би могла да буде политика Народне скупштине Републике Србије па у том контексту говорити о овој тачки дневног реда и о свим овим стварима, али мислим да то није ни била намера, нити је то оно што смо слушали.

У сваком случају, хвала на томе што сте неке ствари поштено признали. Ако имате озбиљну дипломатску акцију коју никада нико пре ове власти није покренуо и довео до отпризнања бројних онда то показује намеру ове власти да се бори за КиМ, насупрот онима који нас оптужују за све и свашта и који су себе претворили у групу за притисак и младе жене које су некада излазиле у поље и певале – „Додоле“ да призову кишу, е тако они сваки пут, сваки дан на сваком месту призивају издају, продају и не знам ни ја шта. Све што се деси тумаче тако, али тога нема.

Тачно је да нико не цитира реченицу којом је прихваћен француско-немачки план зато што те реченице нема, зато што није прихваћен и ви сте то као правник и као политичар врло лепо приметили. Ми смо рекли шта у том плану за нас може, а шта не може да буде прихватљиво. Оно што не може да буде прихватљиво то је било какво признање лажне државе Косово, имплицитно, експлицитно, посредно, непосредно, овако или онако. За нас не може да буде прихватљиво да Косово са звездицом или лажна држава Косова постане чланица УН, нити било чега што припада УН, па смо се борили да не уђе у Унеско, па смо се изборили да не уђе у Унеско и то све радимо ми који смо издали, јел тако? Па Интерпол, па се борили и изборили да не у Интерпол, па је неко правио неке контакте, неке везе, неке односе са људима да би се то могло спровести и зато и не цитирају.

Оно од чега не можемо да бежимо и од њега не смемо да бежимо то је разговор пре свега због Срба који живе на КиМ. Лако је са Врачара са пластичном кашичицом у устима и преко капућина србовати. Треба живети у енклавама. Треба живети на северу КиМ где вам сваки дан загорчавају живот. Лако је мени да србујем одавде. Моја деца сама оду у школи и сама се из школе врате, а ову децу неко мора да прати у школи и да их врати зато што могу да буду нападнута. Пуцали су нам у децу која су носила бадњак. Јел неко размишља о томе да сваки наш акт овде производи последице тамо или нас је баш брига, важно је да се ми бусамо у лажне патриотске груди, а они тамо нека издрже, ко што су неки њихови функционери говорили на трибинама. Одрже трибину о КиМ и приђе им човек са КиМ и каже – па, добро, шта нам поручујете, каже – издржите. Ви издржите, а мој син ће у Брисел. Тај исти који је то радио. Био је нажалост и министар за Косово.

Не плашимо се ми западних непријатеља. Ми знамо шта они мисле. Да су на варали и лагали, варали и лагали, али смо ми тражили саговорника са друге стране, тражили некога са ким можемо да заштитимо наше интересе. Очигледно да сада долазимо у ситуацију да се освешћујемо и видимо да од те приче нема ништа и да зато морамо да мењамо позицију, како сте рекли, и како је председник Републике говорио и о томе ћемо говорити у наредном периоду. Не можете априори одбити да разговарате. Шта је резултат тога? Па враћање у позицију Србије која је крива за све, која је одговорна за све и значи апсолутну сезону лова на Србе на КиМ.

Дакле, без икакве, чак и ове лицемерне и бедне оgrade да то баш и није у реду. Јер, тог момента, ви кажете - ми не учествујемо, нас баш брига, а они кажу - Курти изволи, заврши то.

Имате три ствари које су се десиле врло слично и у врло сличном временском року. Дешавају се случајности у животу, у политици, у међународним односима, али интересантно је да су се десиле три ситуације, једна на Нагорно-Карабаху, друга на Косову

и Метохији и трећа у појасу Газе. Мени се чини да су све три требале да се заврше онако како је завршено у Нагорно-Карабаху и како се одвијају ствари у појасу Газе. Захваљујући овој држави то је онемогућено, управо тим контактима.

Кад се они смеју и кажу - ето, Вучић не спава - да, целу ноћ не спава, целу ноћ разговара, целу ноћ се труди како да заустави оно што су наумили. А онда дођемо до тога - аааууу, да ви овде, и у Бриселу, и у Стразбуру, говорите оно што не говоре ни странци и оптужујете сопствену државу, изазивајући при том реакције, не за ову државу, не за власт, него за народ на Косову и Метохији, пошто ће то њиховим леђима да буде. Али, пошто су они давно Косово и Метохију отписали, ови који вичу - аааууу и смеју се, пошто су они рекли да је њима на столу и признање и да то није никакав проблем, ја их разумем зашто они ништа не разумеју.

Зато се ја, како сте ви навели, не бих их тако назвао, али не плашим западних, како сте ви рекли, непријатеља, да не цитирам Његоша, већ се бојим од оног домаћег, који нам или тражи да одустанемо од борбе за Косово и Метохију, експлицитно, или нам кажу да ће да нам продају рог за свећу, па ћемо ми наивно да прихватимо њихову причу о томе како треба прогласити окупацију па да уђемо у рат поново. Јер, знате, кад прогласите окупацију дела територије, следеће је да ангажујете војску да то окупирано подручје ослободи. Ја не знам шта друго може да буде? Да констатујемо окупацију?

Што се резолуције тиче, апсолутно сам за то и говорим у име посланика на чијем челу се налазим, дакле, да разговарамо на ту тему и да покушамо о томе да постигнемо некакав консензус и верујем да ће и будућа председница Скупштине о томе размишљати, али вам одмах кажем да од тога нема ништа, јер смо имали неколико расправа о Косову и Метохији и знам шта ови људи мисле и како размишљају.

Један нам се хвалио како је решио питање Косова и Метохије тако што је садио јагоде са Албанцима, други су причали нешто сасвим десето. Другима је главни проблем Српска листа на Косову и Метохији, Курти није никакав проблем, Курти је сарадник и партнер.

(Народни посланици опозиције додају: Ваш партнер.)

Курти је ваш сарадник и партнер, ви са Куртијем делите... Ја знам да вас то боли, видим да сте нервозни, али нема разлога да будете. Просто, морате да прихватите последице сопствених поступака. Дакле, када са Куртијем делите лобисте, онда са Куртијем делите и све остало.

Курти свакако није наш партнер, Курти је неко ко је велики противник ове власти, Курти је човек који све најгоре говори о председнику Вучићу и о свима нама, али вас нисам приметио да је игде лоше споменуо, а видим да се и сликате са њим по разним форумима, потписујете документе заједно са њим, тако да је одлично то, лепо се борите против њега, ваљда је оно - Ако га не можеш победити, придружи му се. То је отприлике ваша варијанта. Али, добро.

Што се тиче резолуције, волео бих да је могуће, али, нажалост, мислим да није. У оквиру Скупштине Републике Србије ми ћемо свакако разговарати о Косову и Метохији и свакако ће то бити тема. Надам се да ћемо говорити чињенички а не тако што ћемо причати оно што бисмо желели да видимо. Молим све да када о томе говоримо пођемо од онога што је датост у овом моменту, окружење у коме се налазимо, ситуација у којој се налазимо, да ви већ два дана слушате, па ево сада последња вест је, колико сам успео да испратим, да је изашла нека информација или предвиђање, више не могу да разазнам шта је лажна вест, а шта информација у том смислу, дакле, да се спрема 20.000 француских војника да буде распоређено у Украјини. Вама је 2.000. Добро, негде је писало 2.000, негде 20.000, како год било, један ако дође, људи, потпуно је свеједно, из простог разлога што и један ако дође,

последнице ће бити исте. Значи, ви то ако не разумете, ја не могу да вам помогнем. Значи, један једини званично француски војник дође, тог момента имате нешто сасвим десето у односу на оно што сада имате, а већ је довољно лоше.

Тако да, у том контексту морамо да гледамо и ово, морамо да гледамо како да из онога што делује да ће да буде ситуација у наредном периоду изађемо неоштећени, да прођемо некако испод радара, бар овај пут. Два пута смо били у центру пажње, трећи пут да некако сачувамо и државу и народ. И то је обавеза и ове Скупштине и будуће Владе и председника и свих нас, да сачувамо народ у периоду који неће бити нимало лак, да не будемо ми ти који ће поново себи да доделе улогу стварања светске историје, нек је стварају они који су ову ситуацију закували, нек је они решавају, а ми некако да останемо по страни и да пробамо да из овог свега изађемо без штете и жртава, што је најважније. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем посланику предлагачу.

Дајем реч посланици Снежани Пауновић.

СНЕЖАНА ПАУНОВИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Поштоване колегинице и колеге, уважене грађанке и грађани Србије, тачка дневног реда је избор председнице Скупштине Србије. Некако не могу да се отмам утиску, ово је трећи дан, ако се не варам, да разговарамо на ту тему, односно да је то тачка дневног реда, а да ми разговарамо о свему, само не о томе.

Пробаћу да, у складу са Пословником, ипак говорим о теми - предложеном кандидату већине посланика у овом сазиву, госпођи Ани Брнабић.

Оно што се чуло о Ани Брнабић у већини случајева су биле критике које су мало критике, мало увреде и углавном нешто што се тешко спочитава баш Ани Брнабић. Сећам се и периода када је Ана Брнабић предложена за премијера Владе Републике Србије први пут и ни тада, ни данас, ни у међувремену нико није оспорио професионалну каријеру Ане Брнабић. Али су нам била пуна уста њеног приватног живота, њених пријатеља, њене фамилије, родбине, кумова, чега год хоћете, само не чињенице да кажемо, ако имамо разлог, зашто Ана Брнабић не може да председава парламентом Србије. Ја баш мислим да може и баш мислим да треба и бескрајно ми је драго што ће обављати функцију председнице Скупштине Србије.

А зашто ми је драго? Пре свега, драго ми је што ћемо поново имати жену на челу парламента. Пракса је показала да је то било делотворне. Неке много важне законе смо донели у периодима када су жене председавале парламентом Србије. Иза мене седи професорка Славица Ђукић Дејановић, која је била председница, чини ми се, у оном најосетљивијем парламентарном периоду када је, да се сведем сада на оне бројке о којима често овде говоримо, владајућа већина имала свега 128 посланика. Међутим, са позиције једне жене, а богами и професионалца као психијатар, успела је да тај мандат траје четири године.

Јуче је безброј пута споменуто њено име, а и у прошлом мандату онолико пута сам, бар ја, била тужна што је нема да некада као професионалац чује све нас, па оцени у каквим смо то личним проблемима које рефлектујемо, којекаквим фрустрацијама упућеним другим људима, колегама притом.

У све мане људи који седе у парламенту Србије ја имам свест да је за њих гласао народ. Грађанке и грађани. Неко за нас који припадамо владајућој већини, неко за вас, господо, који припадате опозицији, али сви, сигурно, са амбицијом да овде седимо и разговарамо о проблемима, а не о анимозитетима, да овде седимо и разговарамо о унапређењу квалитета њиховог живота, а не о томе ко кога воли или мрзи. Све смо радили у прошлом мандату, осим тога. У овом смо кренули да на тему избора председнице

парламента говоримо о свим темама које ће се, потенцијално, можда и наћи пред парламентом Србије.

Зато и кажем да је добро што ће Ана Брнабић бити председница парламента јер је показала једну способност којој се искрено дивим. Не сећам се да је било која жена бруталније вређана у овој сали. И не сећам се да је било ко рекао – извините, али да се 100 пута поновило, ако је у налету емоција на које има право као жив човек, Ана нешто макар и ван микрофона проговорила.

Кад имате способност да трпите те ударце испод појаса, онда морате да имате способност и да руководите са 250 посланика који нису баш сви дошли да би били посланици. Неки су дошли да изграде своју каријеру политичке звезде, несвесни да када се постаје звезда на једној, пет, седам безобразних дискусија брзо се престаје звезда.

Све смо овде слушали, па и чињеницу да је Ана Брнабић била аполитична или није била члан СНС када је постала председница Владе, што је опет не дисквалификује, као што је данас не дисквалификује чињеница да је потпредседница СНС. Просто је право сваког човека да професионално прихвати да уради један посао за народ и државу, а да онда, у склопу људи који су јој указали поверење, препозна исту идеју и политички се определи. То је далеко часније од оних момената који су се дешавали, а то је да се посвађамо са партијским друговима, променимо партију, отлемо, пресвучемо се, зовемо се сад овако, сад онако и да још са те позиције, а богами је велики број таквих, критикујемо неприципијелност Ане Брнабић.

Треће што је, такође, феномен – у три мандата бити председница Влада са позиције жене, па још после тога као још један степен више поверења, ја бих рекла, добити шансу да водите парламент Србије, мислим да ће остати запамћено и да је важно за све оне жене које се баве политиком, учествују у политичком животу, али и за све оне жене које за то до сад нису имали храбрости.

Да ли је лако? Није, наравно. Да ли је изазов? Јесте. Да ли може да се изађе на крај са свим предрасудама које се тичу женске популације и политичког ангажмана? О, да, може. Некад и са много тежих позиција, каква је била Анина, пре свега због онога због чега су је опет бескрајно вређали, а то је њеног сексуалног опредељења, иако када бисте загребли сада у овој сали и мимо ове сале и у овој часној и поштеној Србији много је оних који би морали да се стиде због својих деловања на те теме.

Оно што је Ана рекла транспарентно неки крију. Ана жена, они мушкарци. То никад није добро, па чак и ако не крију то.

Много је горе за Србију и српски народ ако изгубимо респект према породици, према мајкама своје деце, а и то се често дешава.

Никада то није употребила Ана Брнабић, ја знам да је могла. И то је додатно квалификује да води овај парламент у ове четири године.

Оно што је важно за мене и за посланичку групу СПС јесте да ћемо ми имати времена да разговарамо о неким важним питањима и надам се да ћемо имати и шансу и простора. Кад кажем шансу и простора онда се надам да ћемо о томе разговарати сви колико нас је.

Јуче су поменути неки предлози закона који су у прошлом мандату наводно остали без да се о њима разговара. Лепо је то рекао колега Јованов – не због тога што ми то нисмо хтели. Хтели смо, него смо чекали само да се договорите са позиције опозиције како ћемо с тим.

Рећи ћу вам о чему је требало да се разговара, и то смо се са позиције СПС прећутали зато што је важно да се донесе закон, а није много важно ко је предлагач, бар не нама. Са традицијом од 34 године ми баш не морамо да трчимо да се први запљунемо.

Некако ми се чини да се зна шта мислимо. Радило се о изменама Закона о социјалној заштити. То је важан закон. Чврсто верујем, Ана, да ћемо успети да сада о томе разговарамо.

Предизборна кампања је све нас из СПС значила једну ствар да саслушамо те људе са којима смо срели и од којих смо тражили глас. Тако смо чули који су све то проблеми на које директно можемо да утичемо као народни посланици и Скупштина Србије. Е, у тим проблемима, односно ти проблеми су садржани у Предлогу измене Закона о социјалној заштити, а пробали смо, истине ради и образа свих нас, да као посланичка група СПС на то утичемо 2010. и 2011. године, чак.

Уважена колегиница Мирјана Драгаш, један врхунски социолог, је пробала да и тада укаже на те проблеме. Није било разумевања, тако да немојте да ми разговарамо о тим категоријама, људи као да никога није било брига у овом мандату. Богами мало дуже или није било брига или баш нисмо имали слух, или смо имали веће проблеме у том тренутку, па је то остајало испод радара.

Предлога закона о заштити лица са менталним сметњама, такође написан у посланичкој групи СПС, бескрајно важан. Предлог закона о медицинским сестрама и техничарима, односно Предлог закона о медицинској нези, зна госпођа Мацура о чему говорим. О томе колико је неравноправан положај медицинских сестара у овом тренутку. Па, ако хоћете и Предлог закона о изменама и допунама Закона о државним и другим празницима.

Коначно, можемо ми да разговарамо и о тој резолуцији, коју сте колега предложили, али хајде да разговарамо о резолуцији, хајде само да не дођемо до фазе да се поново брукамо и дајемо на важности Албину Куртију држећи седнице које личе на све, само не на озбиљне људе који брину о националном и државном интересу Србије и пре свега о грађанима који живе на Косову и Метохији, али не само о грађанима који живе на Косову и Метохији него и о грађанима који су под притиском, претњом оружјем, свеједно је да ли 1999. године или 2004. године или 2008. године или 2020. године морали да напусте тај простор, ни о њима нисмо разговарали од 1999. године на овамо, осим у покушајима.

Све су то теме које треба да буду садржане у једној резолуцији, а наш задатак као народних посланика био одувек и данас је и сутра би требало да буде да свој ауторитет, своје позиције, своје присуство пре свега на међународним форумима искористимо управо да објаснимо колика се неправда наноси држави Србији и српском народу када је у питању Косово и Метохија. Зато сам била и још увек сам јако љута, повређена, не разумем било кога од мојих колега ко се нађе преко пута европских званичника и ни у једном тренутку не проговори о тој најотворенијој рани Србије. Не мислим да имам било какво веће право, иако бих можда и могла на ту тему од сваког од вас, али очекујем да као одговорни људи и на крају као представници апсолутне већине у Србији која каже Косово је јужна српска покрајина, то у име бирача који су гласали за вас, кажете, уважене колеге када год се нађете са званичницима из Европе и света.

Има много њих који су свој став о Косову и Метохији преписали или им је наметнут, или им је речено да то тако треба, да не кажем да је плаћен и да је купљен. Ако им лепо објасните шта је проблем. Можда нећете променити њихово мишљење, на тај кратак рок, али дугорочно вероватно хоћете.

Оно на шта смо свакако спремни, као посланичка група СПС, или са правом могу да кажем и као коалиција заједно са ЈС јесте да саслушамо све ваше конструктивне предлоге, да чујемо шта је то о чему мислите да можемо да разговарамо, али будите сигурни да се никада неће десити да прећутимо покушај да нам спочитате оно што вам се свиђа, или

мислите да тако треба, да вређате, понижавате људе, без разлике с које стране такве увреде иду.

Апел професора већ три дана траје у само једном смеру, хајте да ова расправа изгледа цивилизовано. Надам се, уважени професоре да нећемо имати расправе какве смо имали у прошлом мандату, да ћемо се бавити тачкама дневног реда. Нису ова прва два дана обећала да то баш иде у том смери. Али, ова прва еуфорија, углавном и није за мерење. Нека овај прва конститутивна седница буде, хајде да разумемо као шансу да покажемо, ево нас поново у парламенту. Али, да код свих осталих седница које ће бити тематске ипак седнемо као људи и прочитамо законе и не почињемо расправу са позиције не ваља Ана Брнабић.

Ана Брнабић ће успешно водити овај парламент. Један, морам признати онако женски тим, који обећава. Неки мисле да ће то бити суптилније, ја мислим да ће бити оштрије, него што је било, и ако није фалили жена у тиму Владе Орлића. Било како било, пред нама је четири године, пробајте да останемо људи једни према другима, јер ова зграда памти сваку изговорену реч, сваки зарез. Немојте да за 20 година, када неко буде читао стенограме, буде вас срамота ако дође унук да вас пита, што си деда ово рекао у парламенту Србије. Хвала вам најлепше.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем посланици Пауновић и на лепим речима јој захваљујем. Али, пазите само да додам, сви ми у нашим животима трагамо за неком истином и у тим трагањима имамо различите стазе. Овде има више стаза. Наравно, неке нам се допадају, а неке не. Ја сам на стази доброте, односно ка циљу Цара Лазара и осталих предака наших. Идемо даље.

Реч има посланик Стефан Јањић. Изволите.

СТЕФАН ЈАЊИЋ: председавајући, коначно да се и ја обратим, пошто сам се јаво још у понедељак за реч. Била је повреда Пословника пошто већ данима кршите Пословник. Мени је искрено жао што ви нисте кандидат за председника Скупштине. Мислим да сте ви идеални кандидат, и мислим да је СНС погрешно са Аном Брнабић, селективно чујете, селективно видите, мало са бројкама, а математичар сте, два три минута. Знате шта, испадосте да сте неки филозоф. Причате нам о сврси живота, дајете нам родитељске савете. Ваше је да водите седницу и да поштујете Пословник. Само арлаучите слободно.

Што се тиче Ане Брнабић, да каже ја нешто о њој, пошто нико није причао о Ани Брнабић, а она је тачка дневног реда. Сви знамо ко је Ана Брнабић, знамо њен карактер, знамо како је овде вређала Мирослава Алексића, није се ни извинила. Ево, позивам је слободно, ако хоће. Али, господин Орлић је спомињао референце Ане Брнабић и господине Јованов је рекао како се опозиција на форумима са Куртијем. Ево, овако, као што се госпођа Ана Брнабић слика са Куртијем, видите, ови погледи и овај широк осмех, златан зуб. Ево, то је Брнабић и Курти. То је прва ствар.

Друга ствар можда њена референца успех на њеном бирачком месту број 34 Савски Венац, где је опозиција узела 44%, а листа госпође Брнабић, коју није ни водила јел, узела је 30%. Толико, шта комшије мисле о њој, о госпођи Брнабић.

Сада, она је прошле недеље причала о Србу, причала је о Арени, о чувеном снимку који је започео ову сагу о крађи избора, рекла је како су неки Поношеви статисти тамо. Нису то Поношеви статисти, то су функционери СРЦА, међу којима сам и ја, али не знам ко је овај човек, који нама уредно објашњава како се гласа. Значи, јавите се покажете личну карту уђете у комби и одвезу вас на бирачко место. Ево, овај човек нам је то објашњавао, па га ја ево позивам ако се види да нам се јави ми ћемо пружити заштиту нека каже ко му је ово наложио, да ли је плаћен за ово итд.

Е сада, када причамо о крађи, ја бих да кажем неколико имена да персонализујемо мало ову крађу, да би се неко уписао у бирачки списак, фиктивно и да би се неко пријавио на неку адресу, потребно је да има помоћ унутар полиције. Ово су људи за коју ја имам сумњу да су учествовали у овоме, господин Милан Станић, начелник Управе за управне послове полиције Републике Србије, Наташа Живковић Бубања, начелница Управе за управне послове полиције Београда и господин Драгомир Тописиревић, начелник полицијске станице Вождовац.

Пошто је на делу и даље довођење бирача, била је Мала Крсна, сада је на делу Врање, а иначе не знам дал знате, мој колега Слободан Петровић је причао о бирачима који се довозе из Врања, и биће још детаљног објашњења.

Иначе, ову господу која су из полиције, позивам слободно да нам кажу и да изнесу своју одбрану и обећавам да ће имати статус заштићеног сведока, свакако.

На крају, да не бих много дужио, да не бих био логореичан као Јованов и да причам безвезе, само ћу цитирати Бату Стојковића из филма „Балканска правила“, тј. његов лик, овако каже – ово друштво је подељено оштро на два дела, на будале и на оне који трпе. Е па господо, ми више нећемо да трпимо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем посланиче, дајем реч посланику Орлићу.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Ако неће да буде у групу оних који трпе, у коју је оно групу сам себе ставио? То је било веома интелигентно. Знате шта, да почнете сазив првим обраћањем као народни посланик, тако што ћете да одвратне увреде изговорите, Стојану Раденовићу, баш ништа није рекло о Стојану Раденовићу, али је баш све рекло о вама. Све је рекло о вама и сигурно о оним људима који вас познају ће веома да прија и поносиће се вама на основу онога што сте урадили, говорили човеку како види, како чује, како се понаша, какво му је опхођење, све онако најлепше што сте могли. Апсолутно све сте рекли о себи, представили се на најбољи могући начин. Али добро је што сте између осталог рекли, да ви у ствари немате никакав проблем са резултатима избора, ви те резултате признајете, до додуше на неким бирачким местима, али где вам се то допада, али када кренете од бирачког места до бирачког места, па саберете сва, онда дођете до оних више од милион и 800 хиљада гласова за победничку изборну листу Александар Вучић – Србија не сме да стане.

Тај резултат је учинио да је овде апсолутна већина која представља управо ту политику, а ви видите колико је вас, рачунајући како сте сами признали и ваше друштво које је тамо циркус изводило у Арени. Ево сазнали смо ко су ти људи који су се нашли у Арени, то су они, њихови глумци, још се тиме поносе. Али пошто је такође данас причао о фантомима, није да не знамо ко су фантоми, али не измишљени него прави.

На два места од вас седи човек прави правцати фантом. Под једним именом и презименом и адреси у граду Новом Саду излазио је на изборе 2014. године, у овој сали седео и био народни посланик, а онда је 2016. године променио име, своје име, због изборних марифетлука, због изборне листе, али и даље живи у Новом Саду, да буде народни посланик, да би 2018. године под новим именом био у граду Београду. Зашто? Да постане градски одборник у другом граду.

Тако да, поред тога што смо сазнали ко су циркузанти и они који су циркус изводили у Арени, а то сте ви, знамо и ко су фантоми. То сте, такође, именом и презименом ви.

И, још једна ствар, пошто је Врање поменуо, тај један њихов посланик из Врања којег имају, ког је поменуо, шта мислите да ли се уписао за путне трошкове јуче и прекјуче? Јесте, него шта је, и то је показатељ какви су и колико су они доследни принципијелни и колико не признају било шта. Лицемери и барабе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем посланику Орлићу.

Дајем реч предлагачу Миленку Јованову.

МИЛЕНКО ЈОВАНОВ: Добро, ја ћу ризиковати.

(Посланица опозиције: Боље немој.)

Боље не? Па, привикавајте се, слушаћете ме четири године. Већ другог дана ви не можете да издржите. Ја не знам шта вам је?

Ја се још нисам ни загрејао, нисам постигао радну температуру, а ви већ одустајете. Немојте тако. Морате показати више трпељивости и више снаге.

Дакле, могуће је да ја причам глупости, није то ништа спорно, дешава се то и не можемо сви бити тако дивни, образовани и паметни, као колега, па рећи да између две групе, будала и оних који трпе, више неће да буде онај који трпи, па пређе у ону другу групу. То је заиста мудрост велика.

Ја вам честитам на тој мудрости. Добро је кад човек зна где му је место. Ја ту више ништа не бих додавао.

Што се тиче Ане Брнабић, где се сликала, где се није сликала, ово није потписала она, него ви. Да, то сте потписали ви, да Косово уђе у ЕУ. Ево га потпис. То сте потписивали ви.

Што се тиче ваших сумњи, немам никакве сумње да је Здравко Понош постављен за начелника Генералштаба од стране америчког амбасадора и да му је служио до последњег дана као најгори бедни амерички слуга, НАТО слуга.

Растурио је војску као НАТО слуга. Ослабио војску до последњег ловачког друштва. Дотле је довео. Нема никакву сумњу. Зашто? Зато што то кажу сами Американци. Зашто бих ја сумњао у оно што сами пишу о себи и својим бедницима и сарадницима?

Ово ми је јако интересантно, јер трећи дан већ слушамо. Неколико вас прете - овај може да буде заштићени сведок, овај ће да одговара, овај ће у затвор, итд.

Видите, да ишта знате о томе што причате, знали бисте да у старту говорите о томе да ваше правосуђе једног дана када дођете на власт, сумњам да ће то бити ваша генерација, можда нека будућа генерација после вас, они који су тек сад завршили јаслице, отприлике, можда они дођу на власт, ви нећете сигурно. Дакле, ви већ знате како ће да пресуђују, ви већ знате ко ће да буде осуђен, ко ће да буде затворен. То је онда оксиморон. Не може онда то бити слободно правосуђе, јер слободно правосуђе није оно које већ данас годинама унапред добија предвиђене пресуде. Ви као адвокат бар бисте то морали да знате, а ни о томе немате појма и то је одлично. Видим и ту сте погодили што се тиче групе у коју сте сами себе сврстали.

Најзад, шта комшије о коме мисле, па пола вас не би седело овде да се комшије питају. Пола вас не би било ту да се комшије питају.

(Посланик опозиције: Ми смо добили на нашим бирачким местима.)

Е, ово ми је драго. Јако је важно ово сада да чујете, господине председавајући, и да народ чује. Каже: „Ми смо добили на нашим бирачким местима.“ Према томе, тамо где су добили, тамо су избори били поштени, а тамо где су изгубили, тамо избори нису били поштени, јер не може народ... Народ погрешно. Мислио је да су они они који трпе, а није знао да су они прешли у ову другу групу и онда шта ћете.

Хоће изборе, неће изборе. Месец дана сте овде причали – ко тражи изборе, тај ради за Вучића. Месец дана сам вас овде слушао крајем прошле године – ко тражи изборе тај ради за Вучића. Да ли је тако било, професоре? Онда напишете писмо – е сада хоћемо изборе. Пошто сте много писмени и управо у тој категорији у коју сте себе сврстали, мора да сте то ви писали, делује ми овако правнички потковано, кажете – да се избори распишу до краја године. Онда ми кажемо – добро, биће расписани до краја године. Они кажу – не, то значи да се одрже до краја године. они не знају разлику између расписивања и

одржавања. Ми кажемо – добро, немушти сте, не знате да се изразите, биће избори до краја године. Одржите изборе до краја године - не ваљају избори, покрадени избори, идемо на нове изборе. Ви кажете – добро, ево, имаћете нове изборе 28. априла и на то кажу – не може 28. априла, идемо на холидеј, везали смо и радне дане и нерадне дане, повезали 15 дана, идемо, нисмо ту, не можемо да гласамо тада. Ми кажемо – добро, не можете 28. да гласате, ево гласаћемо 2. јуна. Они кажу – не, ми ћемо да бојкотујемо.

Јуче старац Фочо од стотину љета у лику Влалдете Јанковића каже он ће да блокира људе да гласају, јер, каже, то је активни бојкот. Ајде објасните том човеку да је то кривично дело.

Друга ствар генијална, пошто изгледа свака будала која има неку идеју, пошто сами сте рекли да спадате у ту групу, дакле, свака будала која има неку идеју, извали је, они после сви за тим иду као да је то не знам какво паметно решење.

Дакле, не постоји цензус за изборе. Довољно је један листић да убаците и избори су важећи. Можете да причате о легитимитету, о овоме, ономе, али нема цензуса у смислу да мора да изађе 50%, 30%, 70% или 5%. Потпуно је свеједно. Један гласач изађе, избори су успели.

Како ви мислите да то постигнете тим вашим бојкотом и блокирањем изборних места? Да ли имате ви идеју? Кад нешто смислите тако генијално као што је овај старац Фочо, смислио, да ли разрадите то? Да ли се зауставите на тој идеји и онда упаднете у проблем и онда после сви трпимо због тога што сте ви упали у проблем?

Дакле, изборе зауставити нећете. Они ће бити 2. јуна и тада ћемо видети шта поново народ каже, да ли подржава то што сте променили категорију, па нисте више они који трпе, него ово друго или сматрате да сте били бољи док сте трпели.

Оно што је чињеница јесте да тих избора прелазне Владе бити неће, министарства никаква добити нећете, а ово све остало, што се тиче ОДИР-а, то ћемо примењивати у складу са оним што је речено, јер је то интерес државе Србије, зато што нема разлога да ту правимо било какве сметње, јер смо и до сада примењивали све оно што су тражили.

Моје питање за вас је – шта ће бити када поново изгубите? Мени је јасно шта ће бити ако ми изгубимо. Ми ћемо да честитамо, рећи ћемо – изволите, победили сте. Шта ће бити ако ви изгубите? Опет удри, како оно каже, Мујо, у тепсију, удри по Скупштини, блокирај, плуј по народу, народ не ваља, нису ови што живе у Борчи Београд, нису ови што живе у Обреновцу Београд, нису ови што живе у Лазаревцу Београд. Како кажу ове њихове ведете? Они дођу у Београд да виде тржни центар и врате се кући. Да ли је тако?

(Посланица опозиције: То раде ови ваши.)

То они наши раде? Да, ви сте елите. Хвала вам.

Молим само, пошто не знам да ли стенобелешке ово бележе, када сам рекао да њихове ведете говоре о томе да народ из Обреновца, Лазаревца и других места долази у Београд само да обиђе тржне центре и врати се кући, они кажу – то раде ови ваши. Па сви су наши, ми не делимо народ, за разлику од вас.

Ви што се стидите и што глумите елиту, па ви сте елита као што сам ја астронаут. Е таква сте ви елита.

(Александар Јовановић: Ево га манекен.)

Молим да се нотира да је Александар Јовановић извадио из новчаника слику Горана Весића и сада је показује целој сали.

Зашто држи Весићеву слику у новчанику, не знам. Верујем да ни Весићу није пријатно, али само да то буде забележено у стенобелешкама, да не буде после Миленко измишља.

Ево, то су сви видели. Смеју се сви живи.

Добро, неко носи слику девојке, неко мајке, неко деце, а он носи Весићеву слику у новчанику.

Чија ти је то слика? Не видим одавде, реци ми ти. И Синишу Малог држиш у новчанику? Па, ти си, човече, пола Владе сместио у новчаник.

(Александар Јовановић: Ево ти је и Брнабић...)

Господине Јовановићу, за разлику од вас, Ана Брнабић је јавно рекла шта је и нема проблем са тим и кад покаже слику, нико се неће чудити. Изађите из ормара, није то срамота. Ми вас подржавамо у томе, љубав побеђује.

Према томе, изборе ће добити. На изборима ће поново изгубити, а шта ће бити нови одговор и нови изговор зашто су изборе изгубили, то ћемо имати прилике да видимо.

У сваком случају, мени је драго да сте се сврстали тамо где вам је место, не би то нико од нас рекао, али ви сте то сами рекли, а ми вас здружено подржавамо. Ја молим један велики аплауз за то што су напустили групацију они који трпе и прешли у ову другу групацију.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем посланику Јованову.

Идемо даље са радом.

Дајем реч посланици Наталији Стојменовић.

Изволите.

НАТАЛИЈА СТОЈМЕНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Ја бих желела на почетку да стварно честитам и СНС, али и Ани Брнабић, јер мислим да је огроман развој и партије и њен лично да од неког ко је био председница Владе дође до тога да буду председница Народне скупштине. То показује једну јасну овако добру развојну кадровску политику и те партије, али и ње саме.

Ја мислим да је она у многим областима доприносила и развијала и Србију, али и себе лично. Ја ћу се сада осврнути на те области, с обзиром да у излагању њене биографије је речено да је она кандидована на основу рачуна свог рада.

Оно што је први рачун тога рада који је мени свакако био најзанимљивији јесте да се госпођа Брнабић доста трудила да развије фирме и домаће привреднике у Србији. Поготово је тај развој приметан када се радило о оним фирмама блиских људи њој или оних фирми које носе њено презиме, па су тако ту помогли и Министарство финансија и Министарство државне управе и локалне самоуправе, дајући милионске уговоре фирмама као што је „Континентал винд“ или као што је „Асеко“. Ја стварно на том развоју морам да честитам.

Још једна ствар при представљању њене биографије је истакнута као врло значајна, а то је био развој ИТ сектора, коме је госпођа Брнабић допринела.

Ви сте, госпођо Брнабић, толико развили тај ИТ сектор да ја речи немам. Он је толико развијен да људима у ИТ сектору сматрате да не требате ни да дате пензије. Ви им годинама не уплаћујете пензионско осигурање, јер очигледно мислите да је тај сектор вама, вашим заслугама, толико развијен да ти људи немају право на пензију. Вероватно сте кренули и корацима ваших претходника и шефова у отимању пензије или можда имате проблема да ових дана нађете директора ПИО фонда, пошто чујем да по зградама на Вождовцу носи бирачки списак и злоупотребљава, носи бирачки списак са свим личним подацима наших грађана и грађанки и вероватно је он неким тим вашим слојевима заштите података о личности додатно обезбеђен. Ја бих замолила ако може и нама да проследи тај списак, сигурна сам да је он ажуриран свим фантомским бирачима. Знам да није у области његовог рада, али није ни директора врањског ПИО фонда, а видим да се баш нешто труде у обиласку грађана и злоупотребљавању њихових података.

На крају, мислим да ми је најзначајније кад сте у години у којој се велики број наших грађана мучио да себи сачува кров над главом због великог повећања кирија, ви, госпођо

Брнабић, то веома добро схватили како је живети у дому који адекватан и дали милионе на реновирање ваше виле. Ја сам сигурна да седећи на намештају од 900.000 евра сте јако јасно увидели како грађани не могу да живе у становима и да одвајају више од пола своје плате само за то да имају место где ће становати, а сигурна сам да сте и одлично разумели младе људе који у овој земљи имају јако изгледну будућност са вашим развојем, а то је да морају минимум 30 година да раде да би помислили да себи обезбеде стан. Ја стварно јако ценим то што сте се ви и за тај развој тако, да кажем, zaloжили.

На крају, такође је јуче током вашег представљања речено да сте ви жена која је допринела томе да се све у овој земљи сведе на један папир и то је апсолутно тачно. У овој земљи је све сведено на један папир, од тога где ћете да се школујете, где ћете да радите, како ћете да се лечите, све је дошло до само једног папира. Основна хуманост у овој земљи је дошла до једног папира, па тако само уз чланску карту СНС можете да се померате на листи онколошких пацијената. То је земља коју сте ви нама оставили и то је земља у којој ми тренутно живимо.

Ја могу да вам обећам да ћемо се ми овде трудити да тај папир више никада не важи ништа за достојанствен и нормалан живот у Србији, а ви размислите шта ћете бити без тог папира. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има госпођа Ана Брнабић.

АНА БРНАБИЋ: Хвала вам много.

Када смо код фирми које носе моје презиме, не постоји ниједна фирма ни у Републици Србији, ни на свету која носи моје презиме. Ја се презивам Брнабић, а ви сте навели две фирме "Континентал винд" и "Асеко". Не видим где је ту Брнабић, тако да, само да се договоримо око тога о чему причате.

Када се ради о фирми "Асеко", то није моја фирма, то је пољска фирма, мултинационална, ЕУ. Па, када сте у Бриселу, у Стразбуру, када плујете вашу земљу, ви питајте онда и пријавите европске фирме за корупцију. Лако вам је. то је ваша колегиница већ покушала и није добила никакав одговор, зато што је мултинационална фирма која запошљава преко 500 људи и послује на берзи, тешко да може да буде корумпирана у било којој земљи, укључујући и Србији. А са мношћом има везе једнако колико "Мајкрософт" има везе са мношћом, али шта да радите.

Што се тиче овог "Континентал винда", то ни не могу, заиста.

Дакле, ИТ сектор, видим ви се бринете о младим људима и свиђа ми се што сви млади људи са својим стартап компанијама у Београду у научно-технолошком парку, у Новом Саду у научно-технолошком парку, у Нишу, у Чачку, ускоро у Крагујевцу и Крушевцу, могу да чују о томе колико се ви бринете за њих и њихову будућност и колико цените њихове таленте, а ценимо их ми, пошто смо ми све ово урадили.

Седите међу људима који се нису удостојили један научно-технолошки парк да изграде, нису се удостојили да формирају Фонд за науку 12 година док су били на власти, а то смо ми урадили. Нису се удостојили да формирају ниједан нови научно-истраживачки институт. Ми смо формирали први нови научно-истраживачки институт након доба СФРЈ.

Ја се поносим што верујем у младе људе у овој Србији и све што смо уложили, стоструко се вратило, а уложићемо још. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем се госпођи Брнабић.

Реч има посланик др Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Поменута је Српска напредна странка и приступница, наводно, као једина ствар која гарантује неки добар живот у овој земљи, тако сте рекли. Наравно, уз салву лажи оних који су ови ваши из ЦРТЕ измишљали и циљано пласирали за

време кампање, а да се тиче онколошких пацијената. Слагали све од речи до речи и када су добили директан позив да покажу где се то десило, одговора нема. Зашто?

Рекао сам вам већ јуче неке ствари - кад лажови лажу, лажови другачије не умеју и све знамо о њима и ко су и шта су, али због овога што сте поновили сада ви. Приступница Српске напредне странке. Данас су неки овде говорили о зарадама. Свима су у овој земљи, захваљујући политици Александра Вучића и Српске напредне странке, веће плате, свима су веће пензије, не само онима који су чланови ове или оне странке или нису ниједне, свима.

У тим су клупама седели, ја то памтим 2014. године, народни посланици из ваших тадашњих партија који нису веровали када је Александар Вучић говорио са овог места овде – гурамо, подижемо плате у овој земљи, видећете, идемо преко просечне зараде од 500 евра. Нису веровали, као ви сада тако махали рукама, као ви сада смејали се нешто. Мада приметио сам јуче да волите поезију, јел знате онај стих – кловнови кад плачу звучи као смех. То ми је сада пало на памет, не знам зашто док вас слушам.

Нису веровали и рекли - ако се икада деси да просечна плата у Србији буде 500 евра, сви ћемо ми да гласамо за тебе, а ми то као што видите одавно прешишали. Свима вама који сте трчали да се упишете за трошкове и ти су путни трошкови, а и те посланичке плате које примате данас само већи захваљујући тој политици и том човеку, путевима које смо урадили, возите се и ви, и нек вам је алал и нека вам добро служе као и свима другима у овој земљи. Пругама које смо урадили, возите се и ви, чак вам је специјалитет, кад кренете на протест у град Београд из Новог Сада, да се усликате онако поносни и срећни што данас имате добар, супер брзи воз који је у ваше време био само научно фантастика. Те клупе које уништавате и ломите, нећете платити ви, то ће да плати неко ко води рачуна о овој држави и о народној каси, а вољом тог народа у овој се држави сада старају они који Србију воле, поштују и слушају глас њеног народа. То су Александар Вучић и та Српска напредна странка која вам толико смета.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем посланику Орлићу.

Реч има Марија Здравковић, поводом повреде Пословника.

Који је члан у питању?

МАРИЈА ЗДРАВКОВИЋ: Поштовање, јављам се због повреда члана 107, вређања достојанства Народне скупштине, вређања достојанства свих онколошких пацијената, вређања достојанства грађана Србије и свих здравствених радника који лечимо те људе предано, свакодневно. Ово што је речено од стране посланице, која колико је мени познато није укључена у тај процес лечења, је још један монструозни покушај злоупотребе људи који су болесни и показује да одређене особе не презају ни од чега да изнесу овакве лажи и неистине.

Ја ово говорим из својих личних сазнања, радим у КБЦ Бежанијска коса 10 година, директор сам те установе, годишње лечимо преко 30.000 онколошких пацијената, а укупно пацијената преко 350.000. Ово што је речено да се пацијенти лече на чланску карту СНС је срамно, неморално и недостојно било кога ко пледира да заступа грађане Србије.

Добро је познато, бићу кратка, да никада више није било могућности за лечење онколошких пацијената. Ја само 25 година радим у здравству Србије. Била сам стипендиста многобројних међународних фондација и у Немачкој, и у Француској, и у Америци и знам како се лече пацијенти, знам колико је управо у последњих 10 година урађено за наше пацијенте, колико је дошло нових лекова на листу, колико су проширене могућности лечења. Без обзира на то, сигурно да треба урадити још више и тиме се трудимо не само за онколошке пацијенте, него и за друге пацијенте.

(Посланици опозиције вичу у глас: Време.)

С тога на крају, иако је време, немојте користити онколошке пацијенте да скупљате јефтине политичке поене, јер то није морално.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем се докторки Здравковић.

Само да додам, опростите, посланици, која је дужност посланика, нарочито, у опозицији? Он тражи једну малу ситницу само да би можда добио поен. Циљ свих нас треба да поправљамо друштво пазите. Међутим, ја ту имам разумевања због оних стаза које сам поменуо на почетку.

Овој опцији коју ја подржавам и припадам, могу да кажем, је мало лакше јер њена стаза је утемељена вековима, у ствари, пазите, а њихова стаза још увек није зацртана, она се ослања на колективни запад, она се ослања на ону опцију која сад не признаје победу Путина и то су различите стазе. Морамо да будемо свесни тога. Ми овде у Србији у нашем деловању морамо да поправљамо друштво и те околности и ја посланици не могу да замерим, него само да ме разуме који ми је циљ. То што сте изговорили, замислите се мало.

Реч им посланик Борко Стефановић, повреда Пословника.

БОРКО СТЕФАНОВИЋ: Видите, господине председавајући, члан 103. сте прекршили више пута, нажалост, и током излагања претходне говорнице сте исто прекршили члан 103, а не говорим о овим другим члановима где се користи пријава повреде Пословника да би се давала Република.

Апелујем на вас, на генералног секретара, молим вас, иако ходамо, несумњиво, различитим стазама, како сте рекли, то је потпуно несумњиво. Знате, ја рецимо мислим да је злоупотреба, да је јако важно да се стигматизује и обележи за сва времена као врхунац стида у овом народу да неко натера жену, оболелу од канцера, да иде на митинге СНС да би добила терапију. Такође, мислим да је то озбиљна политичка злоупотреба, најозбиљнија на свету. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Према члану 103. одузимам вам део времена. Да се не понављам више, овај дан је последњи да изаберемо председника.

(Посланици опозиције вичу у глас: Није.)

Добро, али морамо... Пазите, имајте на уму, сви ви који сте млађи много од мене да је циљ нашег постојања да утичемо на поправку средине и сви имамо различите стазе и не морамо исто да мислимо. Напротив, можемо различито, али морамо да имамо ту црту, ту линију државотворности. Нажалост, ваш одлазак у Европу и жаљење демантовало је чак и Адолфа Хитлера. Он је на једном месту рекао... Саслушајте ме да кажем. Каже – морамо Србе да победимо, јер они су храбри и неће да се предају, они су једини државотворни народ на Балкану. Ви у ствари демантујете то.

Према члану 103. мало ћу да вам смањим време.

Реч има др Златибор Лончар, по Пословнику.

ЗЛАТИБОР ЛОНЧАР: Господине Стефановићу, мислио сам до сада да постоје неке границе и да се оне у политици не прелазе, везано за пацијенте који се боре за живот. Члан 107. Међутим, видим да вама то ништа није свето и да то користите. То је, претпостављам, крајња немоћ или шта већ, али то је ваш избор.

Да помињете без икаквог доказа, без ичега да је неко уцењен да иде на митинг да би добио терапију, то само говори о вама, а не о нечему другом. Знам да вам не прија ово што причам, али морам да вас подсетим, господо, ово је озбиљна повреда Пословника, али ви морате да знате једну ствар, а то је, господо, док сте ви водили здравство пацијенти нису могли ни да се лече. Није било апарата за зрачење, није било лекова са којим су могли да се лече и није било људских услова где би могли да леже. То је истина и то сви знају.

Наравно да вам ово не прија, можете да лупате колико год хоћете, али то грађани знају и тако ће вам грађани и вратити, а ви наставите даље тако да се понашате.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Сад поново примењујем члан 103.

Реч има Мариника Тепић, повреда Пословника. Који члан?

МАРНИКА ТЕПИЋ: Хоћете ви свакога да питате одмах да цитира члан?

Ја цитирам члан 27. примена Пословника. Уопште га не примењујете, селективно, то су већ други рекли, али да износите неистине, па то је срамота.

Ви сте професор математичар ако вам нису објаснили када се бира и који је рок за избор председника Народне скупштине јуче сам вам саветовала повуците се, постоји неки следећи најстарији председавајући који може да вас замени.

Да ли је реално да ви не знате да израчунате који је рок за избор председника Народне скупштине и овде нас шиканирате већ три дана? Не дате нам да говоримо, чак и када нам дате да говоримо, када се једва изборимо за реч, скидате нам, нас кажњавате са по два минута, то нама скидате, а са супротне стране не скидате ником или сада због баланса стоти пут Лончару сте скинули време. Па, на шта ово личи професоре?

Ви још кажете да се поносите тиме што су вас ови, да будем нежна, мангупи злоупотребили. Да ли ваша професија, каријера, експертиза заслужује да будете део ове лажљиве и криминалне групе? Професор математике данас каже да је рок данас за избор председника Народне скупштине.

Ја вас молим одредите паузу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Примењујем члан 103.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Не причајте преко мене, то вас исто нису научили да искључите микрофон када ми говоримо, да не можете да причате преко нас, да нисте нам овде ни родитељ, ни старатељ. Кад хоћете да дебатујете са нама сиђите у клупу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Примењујем члан 103.

Реч има посланик Дејан Булатовић.

ДЕЈАН БУЛАОВИЋ: Ја указујем на повреду Пословника став 4. и 108, али грађани Републике Србије, колико је ово неморално да Мариника Тепић, знате да она сада овде држи моралне придице, да Мариника Тепић указује на повреду Пословника и ни мање ни више да она укаже како треба да се води Скупштина.

Мариника Тепић је, знате, она особа која није научила док сам био тамо у странци ни шта је кока носилца, а шта је кокаин. Она кад се каже кока она мисли кокаин и онда удри по Министарству одбране, удри по војсци. Каже тамо у Моровићу, тамо село поред мог, тамо се гаји марихуана.

Та особа која крши Устав константно, која овде у Скупштини тражила да се уведе резолуција против грађана Србије, против Србије зато што су заправо они направили грађани Србије геноцид у Сребреници, није се извинила ни данас због тога и није то невероватно зато што је то једна потпуно неморална особа и она ће сада да каже неком и да прича неком о моралу, а оно што је најстрашније, злоупотребили су децу, злоупотребили су убијену децу у Београду у Рибникару родитеље, та особа је рекла на телевизији немају родитељи...

А шта се ви буните? Шта је ваш проблем? Па, то је ваша Мариника Тепић. Проблем је што је добро познајем. Та особа у вашој странци када сам ја био потпредседник тада сте ме сви подржавали. Рекли сте ми да сам у праву заједно са Борком Стефановићем, који ми је рекао да сам све у праву када је Мариника Тепић да је највећи лажов, да је највећи прописвет, хоштаплер.

Ти која добацујеш тамо из Зрењанина и ти си то рекла, сви сте рекли да сам у праву. Видите ово лицемерје, Борко се грли са Мариником Тепић, а овде су поруке господине Стефановићу, овде су поруке како сте говорили о вашој колегиници.

Погледајте ону Јелену Милошевић из Ниша. Па ти ми дугујеш паре до дана данас, ниси ми ни исплатила оно што си узела од мог домаћинства. Срам вас било бре.

Онај тамо из Крагујевца Јекић, један белосветски издајник, он прича неком, а теби ћу тек да покажем шта си урадио, срам те било. Па, молио си социјалисте у Крагујевцу да правите коалицију, молио си, па су вам рекли – хајде бре, нећемо са вама да имамо ништа.

То само показује какви сте неморалисти, ви ћете неком нешто да причате.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Истекло вам је време. Захваљујем.

Дајем реч професорки Славици Ђукић Дејановић.

СЛАВИЦА ЂУКИЋ-ДЕЈАНОВИЋ: Господине председавајући, повредили сте члан 106, јер нисте прекинули посланике који говоре мимо дневног реда тим пре што су вређали достојанство пацијената и здравствених радника.

Осећам заиста стид што се у дому Народне скупштине на овај начин односимо према болесним људима и према армији оних за које смо говорили да су хероји у време пандемије.

Заправо, суштина је овде нешто друго. Сваки посланички клуб би хтео да има своју Ану Брнабић, али је нема. То је суштина и ове фрустрације ће бити разрешене оног момента када Ана буде изабрана за председницу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала лепо на дискусији.

Реч има Миленко Јованов.

МИЛЕНКО ЈОВАНОВ: Ми смо поново имали прилике да слушамо приче о фантомима и ја у ту причу нисам веровао, али докази ме демантују, ја нисам у праву. Према томе, поштовани посланици, ако желите да видите фантома, то је колегиница која је говорила у име ове групације. Ово је текст „Инфо Врањске“, 11. фебруар 2022. године, „Ко је Наталија Стоименовић, кандидат за посланика из Врања?“

Ово је листа „Србија против насиља“, ова година, број 31, Наталија Стоименовић, политиколошкиња, Београд, Палилула. Ето вам их фантоми, даме и господо, тако да очигледно да су у тим оптужбама кретали од себе, па рачунају на то што они раде, раде сви. Богами, могуће.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Дајем реч посланику Александру Мирковићу. Изволите.

АЛЕКСАНДАР МИРКОВИЋ: Хвала, поштовани председавајући.

Поштоване колегинице народне посланице и колеге народни посланици, посматрајући све оно што се дешава данас а и претходних неколико дана сетио сам се теорије која каже да је први доказ људске глупости одсуство сваког стида. Кад узмемо у обзир како се бестидно понашате и какав је говор одржао овај нови посланик, све сам сигурнији у ту теорију и апсолутно се са њом слажем.

Што се тиче саме теме данашњег дневног реда, пре свега почео бих са тим да су избори 17. децембра доказали да грађани Србије желе, пре свега, политику одговорности, да подржавају политику остварених резултата и испуњених обећања и да је за њих најбитнији развој наше земље.

Зато су поверење своје указали СНС, зато смо ми постигли овакав резултат јер управо следећи политику Александра Вучића дошли смо до тих резултата и зато листа „Александар Вучић – Србија не сме да стане“ има апсолутну већину у овом парламенту.

Такође, ти избори 17. децембра су и показали још једну ствар да злоупотреба трагедија, мржња, политика лажи и манипулација никада неће победити и да она није довољна и да свој недостатак програма, као и недостатак резултата које би презентовали, јер сте ипак и ви били власт, никада не могу надоместити и никада не могу бацити сенку на све оно што је урађено у претходних неколико година, па и деценију претходну. И то је ваш највећи пораз.

Све оно што се десило након избора 17. децембра показало је да су грађани у праву, што вам нису дали поверење и само један пример показује колико далеко у својој мржњи можете да одете.

Стари Двор је нападан само три пута у својој историји. Први пут током Првог светског рата, други пут током Другог светског рата и трећи пут када су неки од вас помислили да ће на тај начин прекројити вољу грађана и да ће на тај начин засести у фотеље и водити град Београд.

Оно што желим још да кажем јесте, овде се много пута чуло и не знам одакле вам уопште та теорија, ми смо заиста поносни што у нашим редовима имамо Ану Брнабић и што је она наш кандидат за председника Скупштине. Ана Брнабић је жена која је седам година била премијер, која је са великим успехом водила тим људи који је следио политику председника Александра Вучића и која иза себе има многобројне резултате.

Али, Ана Брнабић је и жена која је овде у овом пленуму од вас чула све најгоре могуће ствари о себи, а увек је била ту да вам пружи руку и данас када се према вама са уважавањем понаша и када вам се са уважавањем обраћа ви је и данас најприземније вређате.

Оно што желим да истакнем јесте да сам имам прилике и да у последњих неколико година сарађујем са госпођом Брнабић и знам колико је посвећена сваком детаљу посла којим се бави и уверен сам да ће она и ову функцију председника Народне скупштине обављати успешно.

Али, госпођо Брнабић, ја само желим да вам сугеришем на неке ствари и да вас упозорим на нешто што сте имали прилике и сами да видите и ових дана, али и у претходном периоду када сте долазили као премијер у ову Скупштину. Биће вам јако тешко, јер са друге стране немате људе који желе са вама да дискутују, који желе да се аргументима боре за бољи живот грађана Србије, већ имате људе који само у деструкцији знају да се снађу и умеју да пливају.

Навешћу вам само три примера који најбоље осликавају њихово лицемерје и највећи парадокс. У овом пленуму у претходном периоду, али и ових неколико дана, а верујем да ће им то политика бити до краја мандата, називаће нас издајницима и већ нас тако називају они људи који су у Стразбуру бауљали ходницима Европског парламента, све најгоре причали о нашој земљи, тражили санције не за Александра Вучића, већ за целу Србију и који су најгоре могуће начине плували своју земљу. То су вам људи који ће данас доводити у питање и причати о томе ко је издајник, а ко није. То су људи којима су најбољи пријатељи они људи који у том Европском парламенту све најгоре причају о Србима са КиМ и они људи који се на сваком кораку залажу за тзв. независно Косово.

Други пример је то што ће вам о патриотизму причати људи који већ четврти дан једно слово нису рекли о Србима са КиМ, који нису смели да се сете годишњице погрома који се десио на КиМ.

Ово су људи чији саборци у Дубровнику на својеврсном фестивалу антисрпства се подсмевају Србији и такмиче се ко ће више увреда на рачун Срба и Србије да каже, где један од њихових сабораца у борби против режима, како га поносно називате, каже – ја сам Динко, имам исто име као Динко Шакић, који је био управник концентрационог логора у Јасеновцу. То су ваши саборци и ти људи данас вама причају о патриотизму.

О патриотизму причају и људи који кажу да су Срби починили геноцид, за које је Србија земља без КиМ. О патриотизму вам причају људи који траже да се укине Република Српска. О патриотизму вам причају ови људи који ће све учинити и све желе да учине само да се дочепају власти, па макар та цена била и предаја Србије у руке странаца.

Трећи пример је насиље, госпођо Брнабић, о коме они причају, чак им се и листа звала, чини ми се, Србија против насиља, а бројем, именом и презименом њих 12 у посланичком клубу у овим клупама, њих 12 је директно и индиректно извршило различите врсте насиља – од овог што је тукао полицајце у Врбасу, па правио инциденте у Новом Саду до оног што полаже испите из оног левог блока зеленог који је нападао полицајце у Новом Саду до госпође која је тражила од нарко дилера да исели новинаре из њеног града до оног човека који је позивао на ваше силовање, а у њиховом систему вредности је напредовао и ево га данас је посланик.

Госпођо Брнабић, ја вама честитам на томе што сте и том човеку пружили руку, а ја се сећам да тих дана као шеф одборничке групе у Скупштини града сам вас позвао, позвао тог човека да поднесе оставку. Најгори градоначелник у историји га је заштитио и рекао да нема разлога да поднесе оставку и у том систему вредности тај човек данас овде седи и он је народни посланик. Позивам све колеге и колегинице, па и вас колегинице из опозиције – како бисте се ви осећали да седите и делите просторију са особом, са човеком који је позивао на ваше силовање. Онда само видите колико сте лицемерни и какав систем вредности ви заступате и хвала Богу што је толико драстична разлика између нас и вас, али пре свега у виђењу Србије.

За сам крај, госпођо Брнабић, желим вам много успеха у раду. Уверен сам да ћете и на овој функцији обављати дужност на завидном нивоу и уверен сам да ћете допринети развоју нашег парламентаризма.

За сам крај, увек имајте на уму да ћете имати подршку посланика СНС, али изнад тога да имате подршку грађана Србије јер они знају да докле год је Александра Вучића и СНС Србија никада неће стати и Србија ће бити независна, суверена и самостална земља која брине о својим интересима и интересима грађана Србије. Хвала вам и живела Србија.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала посланике Мирковићу.

Дајем реч мр Ненаду Томашавићу.

НЕНАД ТОМАШЕВИЋ: Хвала.

Уважени председавајући, даме и господо народни посланици, у име српске коалиције НАДА, коју чини ПОКС и Нови ДСС, обавештавам ову Скупштину да ми нећемо подржати избор Ане Брнабић за председника српског парламента. Навешћу и неколико разлога.

Прво, за време мандата њене Владе ситуација на КиМ доведена је до усијања. Значи, на ивици смо рата, наша народ је прогањан, наш народ се терорише, отимају нам јужну српску покрајину, западни ментори са којима ви, господо, сарађујете, а оптужујете нас.

Даље, за време мандата госпође Брнабић имамо апсолутно урушавање институција, правне државе, слободе грађана, слободе медија. Имамо једну тзв. нову нормалност, пад морала, а која је оличена у личном учествовању Александра Вучића у томе.

Даље, за време мандата госпође Брнабић имамо ескалацију корупције до неслућених размера. Такође, за време мандата госпође Брнабић имамо пад стандарда. Причали сте овде о повећању плате. У праву сте, плате су доста веће, али није суштина у повећању плата. Суштина је у томе колико ви за тај новац можете да купите. Данас за плату коју добијете можете много мање да купите него пре две године, а да не говорим пре 10 година.

Иако сам у прошлом мандату с вама, госпођо Брнабић, имао неколико коректних полемика, мислим да је било око наоружања итд, не могу да будем личан у томе, морамо да гледамо ширу слику, ваша изјава и изјава ваших страначких колега да ћете се залагати за дијалог и да ћете се залагати за толеранцију, мислим да не стоји, имајући у виду ваше понашање у претходном сазиву као председника Владе Србије, нажалост, где сте посланике

називали разним погрдним именима, што се може назвати једним уличарским речником, што свакако није примерено председнику једне Владе, ни председнику парламента.

Такође, што се тиче дијалога, могли смо да видимо јуче кордон полиције, тридесетак полицајаца овде, у више наврата сте изводили, а само зато да бисте тобож одбранили не знам кога, себе ваљда, од двојице посланика који су само захтевали своје право да могу да се јаве по Пословнику и да могу да се јаве по реплици. То се тако не ради. Значи, прелили сте апсолутно ону поделу у друштву која постоји и директно са тим кордоном овде у Скупштини.

Оно што сте такође почели у овом сазиву, много више него у прошлом сазиву и што ми јако смета, а то је да сте нас називали, и то у више наврата, и то не само из СНС, што је био случај у прошлом сазиву, него и од стране овога пута и ваших коалиционих партнера, ових монархиста из ПУПС-а, да смо нацисти, да смо фашисти и да смо усташе. Мене то дубоко вређа. У мојој породици, у породици наше посланичке групе, нико није био усташа и нико није био нациста, а богами у вашим редовима, ако се боље загледате, могли би да их пронађете врло лако.

Даље, оно што ме такође посебно вређа, а то је да нас називате издајницима. Јуче је уважени професор Атлагић, добацујући са места, што не одговара ни његовим годинама, ни његовом образовању, када сам рекао да има двојно држављанство, српско и хрватско, и да прима хрватску пензију, рекао ми је у више наврата: „Издајниче“. Ја нисам спорио његово право на двојно држављанство и на пензију, он апсолутно човек има на то право и сви имају право на то. Због чега сам ја издајник, што сам рекао истину? Зато што сам пет година бранио Србију у рову, за разлику од дотичног господина, који је седео у фотељи министра Републике Српске Крајине у исто време, а био је у годинама у којима је могао да држи пушку. То ме изузетно вређа.

Што се тиче геноцида у Сребреници, молим вас да нам то не спочитавате. Ево, ја ћу овде јавно да кажем, што се нас тиче, геноцид у Сребреници се никада није десио. У Сребреници се десио злочин проузрокован злочином против српског народа у окружењу. Наравно, то није никакво оправдање, али је то истина.

Али ћу вас, господо, подсетити да је у Сребреницу ишао ваш председник да клања, Александар Вучић је ишао у Сребреницу да клања и био у Сребреници, примио онај цвет или орден, шта ли је већ, од „Мајки Сребренице“ и онда се са Изетбеговићем Бакиром договорио да га тобож линчују, да га не би у Србији линчовали зато што је тамо ишао на поклоњење. Што се тиче Сребренице, молим вас да нама не спочитавате то, јер то нас дубоко вређа, нарочито ми који смо провели дуго година на ратишту, а овде у нашој посланичкој групи већина људи је била на ратишту.

На крају, то да смо Куртијеви издајници и да смо љубитељи Куртија, да вам кажем, Куртијев министар Горан Ракић седи у овој посланичкој клупи, Куртијев министар који је положио према уставу лажне државе Косово, а биран од стране Српске листе, односно СНС регистроване на Косову и Метохији, по законима републике Косово. Немојте више да обмањујете јавност да није полагао заклетву. Јесте, полагао је заклетву.

Даље, зашто смо ми издајници? Па јесмо ли ми ти који смо потписали Вашингтонски споразум, Француски споразум, Охридски споразум, јесмо ли ми ти који смо предали сва јавна предузећа и све оно чиме је држава располагала на Косову и Метохији?

Нису нас Куртијеви аутобуси довозили на контрамитинг, када сте повукли све војно способно становништво са севера Косова и Метохије, да Курти може да окупира српске институције, него вас, господо, да вас подсетим. Нисмо ми наговорили полицајце српске да дају отказ и да дођу шиптарски и да их протерају апсолутно.

Тако да, да не дужим више, ово су само неки од разлога због којих ми нећемо подржати избор Ане Брнабић за председника парламента. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала посланику.

Дајем реч Марку Атлагићу, као реплика.

МАРКО АТЛАГИЋ: Поштовани председавајући, ја сам шокиран, незнањем, невоспитањем и лажима. Ја сам тај, господине који седиш са онима који су рекли, цитирам: „Ја се залажем за изручење Ратка Младића и одрећи ћу се Косова и Метохије“, седите тамо са њима, ја сам тај, господине, за разлику од вас, који сам први у историји Хрватског сабора, погледајте снимке све тамо, узео дискусију и прозвао бившег председника Републике Хрватске, ХДЗ. Имате то у књигама. О томе где је ко био, можете да се стидите. Ја сам тај који сам 23 године на Косову и Метохији провео, никада закаснио на наставу, никада на дежурство на мосту, не говорите о ономе о чему не знате.

Ваш је председник, срам вас било, изручио човека који је лагао да је ЈНА одсекла 600 глава Албанаца и продавали их за 5.000 марака. То се зове ваш бивши председник. Рекао је да је морао под притиском. И где чуда, ко га је дочекао у Нишу испред суда. Шта, појела маца језик? Бивши председник Владе Републике Србије Зоран Живковић, са букетом цвећа.

Хоћете даље? Ово су све цитати иностране литературе.

Где чуда, где га је довео? Знате где га је довео? У Владу Републике Србије, иако га је ЈНА осудила на шест година затвора. Добио је интернет, награду године. Када је чула Маргарет Тачер, ово су вам све инострани цитати, смејте се ви, вама је смешно.

(Народни посланици опозиције добацују.)

Каже – бомбардујте Србију. Срам вас било! Срам вас било! Ви ћете ми говорити? Ја сам тај који је у Хрватском сабору први рекао Фрањи Туђману, први дискусант, имате то где год хоћете снимљено, ја сам тај који сам био претпоследњи сведок Слободану Милошевићу. Ви сте мог председника и вашег отпремили у Хаг на Видовдан. То су две мрље у историји нашега народа. Изручење главе Карађорђа. Изручили сте њега. Ја сам претпоследњи сведок и знам шта се дешавало. Он ће бити проглашен за хероја. Сад ћу цитирати, само на крају дозволите једну реченицу.

Јесте чули ко је Дајана Џонстон? Вама је то смешно.

Цитирам Дајану Џонстон: "На крилима народног славља 2000. године због пада Слободана Милошевића које се граничило са пијанством, Србију је у јагми за власт смело стампедо нестручних грамзивих, бахатих људи, уображених лидера фиктивних политичких странака, самопроглашених лидера, експерата, полу-света свих калибара и профила који су себе прогласили за револуционарне победнике а државу и све у држави за своје таоце и плен", завршен цитат. Дајана Џонстон - Сулуди крсташи.

Ви ћете ми говорити о патриотизму! Ја сам тај који је избегао 12 пута, никада у животу нисам закаснио на посао. Овде сам од 2012. године. Никада овде нисте били пре мене... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вам, посланиче Атлагићу, прошло је време.

(Марко Атлагић... Никада на боловању нисам био. Срам вас било. За разлику од вас ја никога не мрзим, ваша мржња убиће вас. Хоћете још да вам цитирам. Срам вас било....)

Дајем реч посланику Горану Ракићу.

ГОРАН РАКИЋ: Поштовани председавајући, молим вас да ми не одузимате ово време.

Поштовани посланици, молим вас за мало пажње.

Уважени посланици, поштовани посланиче Томашевићу, рекли сте да сте се борили пуних пет година. Ми Срби који живимо на Косову и Метохији боримо се већ 25 година. Срам вас било!

Док ви у овом тренутку знате где су ваша деца, ја не знам где су моја деца. И нико ко живи на Косову и Метохији нема ту сигурност да може да буде негде, или у неком другом граду или у некој другој држави, другој просторији, а да не брине шта ће се десити и како ће своје дете испратити и дочекати из школе.

Ја не знам где сте се ви борили, доле код нас вас нисам видео. Вероватно сте шверцовали нешто и очигледно сте, морам вам то рећи, или глуви или здравствено нисте добри и замолићу професорицу Славицу Ђукић Дејановић да вам закаже један термин.

Ја сам рекао да нисам полагао заклетву у косовској скупштини, полагао сам заклетву пред српским народом који ме је бирао и пред српским посланицима који су ме бирали. Јер, како за вас важи правило, ви нисте положили заклетву овде у овој сали, полагали сте заклетву тамо некоме ко вас је бирао, а зашто то право одузимате нама Србима који морамо да се институционално боримо да би нашој деци омогућили бољи и сигурнији живот?

Уместо да се ујединимо сви овде заједно, макар око једне ствари, макар око тог Косова и Метохије, и као што је председавајући рекао, постоје различити путеви, различите визије, али што се тиче политике, што се тиче Косова и Метохије, ја бих вас замолио да се ујединимо, да будемо јединствени, да будемо сложни и да делујемо јединствено. Јер, ово што ви радите, једино помажете Куртију а не нама Србима који живимо и боримо се да опстанемо доле на Косову и Метохији. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, посланиче Ракићу.

Има реч посланик Жељко Веселиновић, реплика.

(Предраг Марсенић: Господине председавајући, молим вас, не ради вам систем, ми желимо да се јавимо, али вам не ради систем.)

Морамо листу да обришемо, препуна је, па ћемо поново.

ЖЕЉКО ВЕСЕЛИНОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Важно ми је да ми вратите време.

Ја се захваљујем уваженим посланицима који овде често пута помињу нешто што сам ја изговорио пре седам година. Ја никада нисам позивао на силовање, нити Ане Брнабић, нити било кога. Нажалост, никада нисам имао прилике ни да одговарам због тога. Јесам рекао да је зла, јесам рекао да је незналица и иза тога стојим, то је чињеница и то се показало протеклих година док је водила ову Владу.

Ја немам прилике да говорим о томе да све што су посланици владајуће странке овде говорили о запошљавању, о радним местима, да је све то једна неистина и да је све то једна велика лаж и један велики балон.

Грађани Србије, поготово радници Србије, одлично знају како живе у овој држави, одлично знају да раде за бедне плате, да 400 евра колико је минимална зарада и колико прима 500 хиљада људи у Србији је недовољно за један нормалан, не само нормалан живот него да се уопште преживи са том платом. Да не говорим о томе да су преко ноћи променили методологију рачунице па су са 26% смањили незапосленост на 12%, итд, итд. О томе треба да се говори, о томе требамо да причамо, да су то празне приче, мантре о запошљавањима, о новим радним местима итд.

Да не говорим о томе да се овде радници терају да носе пелене, да се људи малтретирају, шиканирају, мобингују, да кинески инвеститори који долазе забрањују слободно синдикално организовање, забрањују слободу удруживања, итд. То је оно што је факат и то је оно што је чињеница, а све остало празне приче.

Хвала вам господо што ме подсећате на те ствари, не желим да се враћам на нешто што је било пре седам година.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, посланиче.

Реч има посланик, Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Ево, шта није рекао овај велики јунак од мало пре. Слушајте његове реч: "Баш ме брига што је Ана Брнабић фикус премијер, лезбејка и то никад нисам коментарисао, али што тако зла, подмукла незналица, члан трилатералне комисије председника УО Налета сада стаје на страну наркоманчине и убице..."

И, да вам сада пређен на ово што је рекао да није било никада: "Е, па драга фикус премијерко, желим ти, то је он пожелео, да те једном тај исти Митровић затвори у Задрузи у четири зида, без кључа, са једним обдареним Афроамериканцем тек пуштеним из затвора и да тај шоу народ гледа једно пар месеци, па да видим да ли би после тога бранила најгори овоземаљски шљам". Написао на свом Фејсбук профилу овај Веселиновић од мало пре.

Јел вас није срамота? Јел вас није срамота прво што сте ово урадили, а друго, овог кукавичког, бедног говора који сте мало пре одржали, у ком тврдите да се ово није десило. Јел вас није срамота? А где је јунаштво? Где је јунаштво или извињење упутите или да станете иза својих речи. Нешто боље, где је трунка једна части свих ових који седе око вас за вас таквог какви сте ништа ме не чуди даље. А где је трунка части за било кога од ових што седе око вас? Јел ово подржавате? Јел то ваш заједнички морал? Јел то та борба против насиља? Ово? Ово није људско ништа?

А знате шта је? То је још један фантом није онај од малопре једини фантом ког имате. Јел знате где је био овај када му је то требало због функције, конкретно функције саветника председника Владе АП Војводине 2014. године у Булевару Михаила Пупина Нови Сад. У Новом Саду вам је овај јунак што хоће да буде силована Ана Брнабић живео. Па, је онда 2018. године постао, исто као овај други фантом малопре, градски одборник у Београду на листи Драгана Ђиласа.

Дакле, не само да сте лажови највећи на свету, не само да сте лицемерни, одвратни, какве човек не може да замисли, не само да сте ви једини прави фантоми, него сте заиста таква људска беда и мизерија да ме живо занима шта још можете да урадите па да будете још гори.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вам, посланиче.

Реч има Стефан Кркобабић.

СТЕФАН КРКОБАБИЋ: Захваљујем.

Морам да реплицирам. Чули сте да кажу да користимо преоштре речи, и представници СНС и ПУПС-а, када кажемо да је напад на активисте фашизам, нацизам и да је то једна чиста провокација.

Уважена Ана Брнабић рекла је како је изгледало обележавање врата представника СНС и уважени колега Јованов.

Мени замерају што сам прекјуче овде рекао и што сам поменуо онај гнусан, тужан коментар за нашег председника Градског одбора, Владимира Гоатија, дециониста. Па, шта је то него један тотални пример антисемитизма, једна срамота за ову политику и за то што се заступа? Какав је то начин? На ком смо ми нивоу?

Онда кажу – ми говоримо ствари које не стоје. Шта је то него огољени антисемитизам, политика од 1941., шта је то, о чему ми овде причамо?

Уважени грађани Србије, знате у шта нас оваква реторика води. Хвала пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем се посланику.

Реч има госпођа Ана Брнабић.

АНА БРНАБИЋ: Хвала вам.

Две ствари само. Под један – верујте, људи, не занима мене Жељко Веселиновић. Он је о себи све рекао. Мене занимају ви остали који седите поред њега. Који седите и дозволите себи да седите поред човека који је овакву ствар написао некој жени.

Не волите Ану Брнабић? Никакав проблем. Нико вас не тера да ме воли, али ви подржавате човека који је једној жени рекао да жели, не рекао, написао, саставио, сео, размишљао о томе и објавио и никада није обрисао – да жели да ту жену неко више месеци силује у ријалитију. Ви седите са таквим човеком, поред таквог човека. Тиме ви подржавате такво понашање. То говори о вама. Он мене не занима, ви ме занимају. Све жене тамо преко пута које су пристале да буду на листи лицемерног назива „Србија против насиља“, а на којој је такав човек један од најпозванијих, ваљда, да прича о моралу, о томе каква ова земља треба да буде и против насиља. То је једна ствар.

Друга ствар – само да не пређемо преко једне ужасне ствари која се данас десила.

Ви сте, господине, рекли да је председник Републике Србије договорио да га линчују у Сребреници. Срам вас било! То је био покушај убиства тада председника Владе Републике Србије. Ви сте тиме плунули, опет, не на Александра Вучића, него на ову земљу и на ту Владу и на све грађане ове земље. Срам вас било, да се не заборави!

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вам, посланице.

Реч има Миленко Јованов.

МИЛЕНКО ЈОВАНОВ: Интересантно је када нам предавања о претходних десетак година власти СНС и њених коалиционих партнера држи онај ко је до јуче био тај коалициони партнер.

Шта је смешно?

Од 2012. године сте били на власти у Бечеју. Од 2012...

Шта сте били пре ПОКС-а? А пустите то? Одлично. Одлично, ово је добар одговор. Хвала лепо.

Демократска странка Србије. Јел ја то кријем? Али, ја не кажем – пусти, јер ја се своје прошлости не стидим. Били сте у коалицији од 2012. године, до 2012. године.

Што се тиче борбе против криминала и корупције, креће борба против криминала и корупције око Топлана. Не знам што вам те Топлане биле фетиш? Топлана у Новом Саду, па Топлана у Бечеју. Е, ту Топлану у Бечеју сад истражују, па ћемо да видимо како ће да заврши та борба против корупције и криминала.

Погледајте сада...

Да ја мало обуставим, после ћемо, баш је поцрвенео.

Добро.

Паметније је? Па, ја и да ћутим паметније је од онога што сте ви рекли. Драго ми је да сте сагласни.

Добро. Добро, видим да му је лоше, стаћу.

Значи, то је једна ствар.

Друга ствар – погледајте сада ово. Дакле, јуче су се прикључили овима који су у Дубровнику говорили како Војводина треба да се, како се Војводина насилно посрбљује, како је у Србији зло које ће завршити тако кад Вучић падне са власти да ће бити убијен и онога ко се хвалио именом, попут Динка Шакића.

Дакле, јуче су се њима прикључили. Данас већ у српској Скупштини имамо прилику да чујемо оно што никада нико није изјавио, осим званичника Загреба, Приштине и службеног Сарајева, дакле бошњачког дела Сарајева, а то је да је Александар Вучић сам на себе покушао атентат.

Дакле, ово, ево, понавља он.

Не сумњам ја то да то има разлога да понавља, а и до тога ћемо доћи. Врло брзо, кад будемо причали о томе ко за коју службу ради, ко са којом службом кокетира, итд. Јер, није случајно да се баш овде понављају мисли из најгоре загребачке кухиње. Ево, само толико ћу рећи.

Оно што је даље занимљиво то је да нам објашњава човек, мртав хладан, као високи и веома уважени функционер своје странке, елоквентно, потковано, научно доказано, да већа плата значи мања. Дакле, боље је било људима када су имали мање плате, него сада када имају веће плате. Дакле, ако желите да људи имају мање плате, ви гласајте за њих, они ће вам вратити оне плате које сте имали пре десет година, јер то је њихов програм, па ћете боље да живите са мањим платама, него са већим платама. Ми ћемо наставити да подижемо плате и пензије, а ви професоре као математичар, покушајте да то докажете, то бих волео да видим, мада бисте пре урадили неку Квадратуру круга, или нешто слично и израчунали површину свемира, јер ово тешко да може да се израчуна.

Нацисти, каже, смета му јако што је неко рекао – нацисти. Ја понављам, ја не знам ни за једну другу политичку опцију која је икада у историји човечанства обележавала врата политичким противницима, осим нациста који су то радили јеврејима.

Када ми дате други пример, ја ћу вам рећи ево други пример, има други пример, то су можда радиле усташе почетком деведесетих, па је тако страдала породица Зеџ у Загребу. Па и мени је прадеда убијена на Гравицама, па шта сада.

И наравно, приговара нам дакле данас, ретроактивно нам приговара све споразуме који су потписани у време када је био са нама у коалицији, тада није приговарао, тада је било да топлана ради, а споразуми нису важни, одједном су постали важни, одлично, то је јако занимљиво.

Оно што неће успети, ни они ни њихови нови партнери и драго ми је што видим да им се доказују да на сваки начин покушавају да од њих измаме аплаузе, подршку, итд. Нећете успети у својој подвали да под лажном патриотском причом увучете ову земљу у рат и сукоб и да изгубимо све. То је ваша политика, то је политика вас који имате газде бог зна где, јер ово не може да ради онај коме је стало до Србије, да измислите причу како треба прогласити окупацију, ево га стенограм.

Ја јуче кажем – зашто тада није проглашена окупација? Зашто тада није проглашена окупација?

Добацује ваш лидер из првог реда, па каже – није било независно, мислећи на Косово, није било независно? А сад је независно? Отело се. А ви признајете њихово самопроглашење, извинте али ми не признајемо ни то самопроглашење.

(Ненад Томашевић: Није било самопроглашење.)

Значи, узимају у обзир њихово самопроглашење, молим да и ово уђе у стенограм, речено је, оданде добацује неко - није било самопроглашење.

Дакле, ово је коалиција која прихвата само проглашење, пошто је наступило самопроглашење које они признају, наступио је тренутак када је могуће прогласити окупацију. Пошто самопроглашења није било 2005. године, тада то није било могуће.

Кажете – не могу на страну са онима који мисле да је у Сребреници био геноцид, па ево сада сте на тој страни. Постали сте приколица Драгана Ђиласа, и ја вам на томе честитам и драго ми је због тога.

Пошто ме питате где сам био, и то где сам био, сад бих побегао главом без обзира, јер никада не бих себи дозволио да уђем у коалицију са онима који бране Новом Саду да се брани црква.

Ево, то вас сада питам отворено, вас као ПОКС, да ли сте за то да се изгради црква на Лиману? Да ли не? Зашто то нисте јавно рекли никад нигде?

Хоћете да кажете то и овима који то организују? Одлично. Дођите да подржите то. Дођите то да подржите.

Поштујем то. Одлично. Драго ми је да сте то рекли.

Господине Вучевићу, чули сте одговор, кажу да подржавају.

Ја мислим да би сад било најбоље, господине Вучевићу, да их позовете да се појаве на месту где треба да се удари темељ те цркве, да се и они појаве, да дођу и да покажу да и они подржавају, а не да су на страни Ане Лалић, којој сметају цркве у византијском стилу.

На самом крају, смета вам и боли вас то што вам неко каже да сте издајници, а не смета вам кад ваш лидер овде назива пола сале издајницима? То је у реду?

Ми јесмо, јел тако, Јелићу? А нисмо ти били издајници кад си дошао да кмечиш код Милоша Вучевића и код Игора Мирковића да ти да неки мандатић – да ли може неко мало место, ето само да није нешто велико, чисто да смо ту. Јел се не сећаш тога? Ја се сећам, био сам на преговорима. Није те срамота?

Ти ћеш да нам одредиш да ли смо издајници или нисмо издајници? Ти? Од НАТО странке си дошао до тога да си велики патриота.

Ти бре, лопино, неке нешто да причаш? Лопуžo, бре, једна! Лопуžo највећа новосадска! Једина си конкуренција овом другом. Лопуžo једна! Ти ћеш неке да каже да је издајник? Ти ћеш некога издајником да називаш?

Како вам сада не смета ово, господине Томашевићу? Како вам не смета? Што се не окренете да му кажете – умукни, не називај никога издајницима?

(Ненад Томашевић добацује из клупе.)

Јесмо? Па, ти си издајник и лопуžo, издајник и обер лопов.

Лопуžo једна, опљачкао си све чега си се дотакао, од СПО па надаље. Све си опљачкао. Рођену странку си опљачкао.

(Посланик добацује из клупе.)

Па, зато што имаш имунитет на који ћеш да се позовеш.

Хајде, видећемо и само се смири.

Нема потребе, да и теби не би позлило.

Један побледео, други поцрвенео. Сада имамо овде навијаче „Звезде“, отприлике, један побелео, други поцрвенео.

Према томе, ја вам желим срећан пут у нову коалицију. Уживајте у тој коалицији. То вам је супер. Тамо вам је и место! Одувек је и било. Лепо сте се нашли, сада уживајте.

Све ове топлане и све ове ствари ћете видети како функционише борба против корупције, па ћемо да видимо где је шта је, као и неке друге ствари које сте радили за које врло добро знате и ви и ја, па ћемо онда да видимо како ћете бити тако храбри и осокољени да позивате и прозивате друге.

Што се ви не јавите за реч? Шта је вама? Што сте нервозни? Само полако. А можете и да се чувате код истражног кад будете ишли, тамо ћете посебно да говорите.

Ти ћеш некога да називаш издајницима, лопино једна лоповска? Олошу, бре, један! Битанго једна!

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем посланику Јованову.

Дајем реч Мирославу Алексићу посланику због повреде Пословника.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Господине председавајући, указујем на повреду члана 107. Пословника Народне скупштине.

Заиста вас молим да, као што покушавате да делите лекције о лепом понашању посланицима опозиције, то исто урадите и посланицима власти.

Све време је господин Јованов вређао колеге посланике, директно се обраћао, што такође забрањује овај Пословник, на један врло непристојан начин, на један бруталан начин.

Замолио бих вас да на исти начин на који сте покушавали да укажете нама овде у складу са вашим годинама, у складу са вашим титулама, у складу са вашим искуством, исто то урадите и према посланицима власти, да пробате да господину Јованову кажете на који начин треба да се уз поштовање, коректност и лепо васпитање обрати другим посланицима, без увреда и без директног обраћања као што то налаже овај Пословник и члан 107.

Можете да прочитате, није то много, на две стране. Имате од 105 до 109. То су чланови који су најважнији за вођење ове седнице и сигурно ће вам то помоћи, пошто видим да секретар и служба неће да вам укажу на то. Представницима власти не одговара то, да се ви старате о Пословнику.

Друга ствар, молим вас, немојте да дуплирате време када они говоре по репликама и по повреди Пословника. Поштујте два минута.

Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Да ли сте за то да се Скупштина изјасни?

Тако је испало, да је ваша колегиница Стоименовић са неаргументом покренула лавину ових прича, дискусија и онда смо скренули мало са теме.

Овде је исто примењен члан 103.

Повреда Пословника, Предраг Марсенић.

ПРЕДРАГ МАРСЕНИЋ: Хвала вам, господине Раденовићу.

(Борко Стефановић: А зашто смањујете време? Кажите гласно овде да чује цела Србија шта радите – дајете повреду Пословника, а онда укинете време посланицима. Какав је то начин и понашање? Зашто то радите?)

Ја бих молио да ми се врати време. Нећу дуго, нећу ни два минута.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Пријавите се за повреду Пословника, а онда излазите из те теме, па дискутујете...

Дозволите посланику Марсенићу да говори.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Раденовићу, ви водите ову седницу тако како је водите. Чули сте за парадокс времена. Значи, време представља прошлост, садашњост и будућност. Садашњост је нешто што се дешава у овом тренутку и то је мали тренутак између прошлости и будућности. Прошлост је нешто што је било, тако да више не постоји, а будућност се још није десила, па такође не постоји. То је парадокс времена.

Члан је 104. У овој сали дешава се нови парадокс времена. Ваша два минута, када говоре посланици Српске напредне странке, врло често трају по четири минута. Ја знам да је време релативно и то је у реду, али код вас је мало сувише релативно, посебно када говоре чланови Српске напредне странке, па вас молим да се макар мало придржавате овог Пословника, јер ово што радите стварно није у реду. Заиста није у реду.

Не тражим да се изјаснимо.

Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Народни посланик Маријан Ристичевић, повреда Пословника.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, рекламирам чланове 103, 104, 105, 106. и 107.

Стрпљиво сам чекао на повреду Пословника једно 15 минута. Дакле, господине председавајући, у будуће молим вас да обратите на то пажњу.

Јавио сам се због вређања професора Атлагића.

Дакле, ја морам рећи да су Срби са Косова и Метохије, из БиХ, из бивших југословенских република силом прилика, растурањем Југославије, сложићете се сви, остали без јединственог држављанства, а да то се није десило њиховом жељом ни кривицом. За разлику од неких Француса, који су својом жељом постали двојни држављани, односно узели држављанство оне друге земље и тако им Србија постала резервна држава.

Господин који је грубо вређао Атлагића је говорио и о некој издаји, па да видимо каква смо ми то чудна врста издајника. Једни нам кажу да нисмо довољно Руси, други нам кажу да нисмо довољно Европљани. Ваљда смо издајници зато што смо довољно Срби?

Нисмо ми пустили Куртија и 2.108 терориста. Нисмо ми пуштајући ове, хапсили политичко и војно руководство и офицере и војнике који су бранили Косово и Метохију. То су радили они. Нисмо ми, господине председавајући, именовали оног високог хрватског часника за начелника Генералштаба. То су они урадили. Нисмо ми били власт 2008. године. Косово никад не би прогласило независност да смо ми били власт. Нисмо ми били издајници, а они нека се замисле.

Не тражим да се гласа.

Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

И овде примењујем члан 103.

Идемо сад напред.

Реч има посланица Загорка Алексић.

ЗАГОРКА АЛЕКСИЋ: Хвала вам, господине председавајући.

Посланичка група Драган Марковић Палма - Јединствена Србија ће гласати за избор госпође Брнабић за председницу Скупштине. Сматрамо да предложена кандидаткиња има велико политичко искуство...

(Ненад Томашевић: Зашто ми не дате реплику? Два пута ме је споменуо.)

Само ми после вратите време, господине председавајући, када се буде решила ова ситуација.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Наставите, посланице.

ЗАГОРКА АЛЕКСИЋ: Ја ћу наставити.

Ми сматрамо да предложена кандидаткиња има велико политичко искуство, да има кредибилитет. Била је на челу претходне три веома успешне Владе Републике Србије и показала је много храбрости, ако погледамо само последње четири године, са чиме су се све суочавале њене владе.

Јединствена Србија очекује да ће госпођа Брнабић својим председавањем наћи праву меру. Ево, управо видимо колико нам је то права мера потребна. И оно што је потребно је смирење тензија. И нама је драго што је она изразила спремност за дијалог, као и за смирење тензија уопште у парламенту.

Познато је, даме и господо, да ЈС као и наш председник, он поготово, да смо ми сматрали да треба и да можемо да се сложимо око тема које чине есенцију опстанка овог народа. Ми смо били упорни у том нашем оптимизму, али видимо шта се дешава, не само у парламенту, већ и у нашем друштву. Спроводе се некаква грађанска хапшења, остварују се претње, јурићемо вас по улицама, данас су активисткиње СНС, сутрадан то могу активисткиње Јединствене Србије, Социјалистичке партије, потпуно је небитно које партије.

Док се на Косову и Метохији суочавамо са дивљањем албанских екстремиста, у нашој северној покрајини се ради на стварању војвођанске нације. И то није ништа ново, даме и господо, али се чини да је јако актуелно.

Затим, говори се о некаквом досрбљавању. Мислим да је господин Јованов употребио израз – посрбљавање, али прецизно је досрбљавање, они су тако то рекли. Затим, слави се 50. рођендан Устава из 1974. године. Ми смо већ навикли да неке поједине групације иду у суседну Хрватску и ламентирају на тобожњом српском, тужном и ружном судбином, али глорификовање Динка Шакића бар мислим да још увек нисмо имали. Али, то су догађаји из Дубровника.

Један по мени опаснији скуп се десио у Загребу претходне недеље, дакле, у Хрватском сабору, веома је важно нагласити где се тај скуп одиграо, није се одржао у библиотеци, већ у сабору и то је био један округли сто у организацији заступника Анте Пркачина, колико знамо, осумњиченог и за ратне злочине, а тема је била једна - улога СПЦ на политичке токове у Хрватској, Црној Гори и Србији, јуче, данас, сутра. Тај срамни скуп у трајању од три сата је имао један циљ - блаћење, демонизацију СПЦ и државе Србије, како актуелне, тако историјске и постављање паралела између идеологије од крви и тла и светосавља. Не сматрам да ће то угрозити СПЦ, али просто не желим да се ово посматра као једна бенигна политичка појава и просто сам имала потребу да то кажем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Приводите крају, посланице.

ЗАГОРКА АЛЕКСИЋ: Хвала.

Три су кључне теме и области за наш рад у овом парламенту. Очување Косова и Метохије, сигурност свих грађана, економска, здравствена, социјална, лична и улазак, наравно, Србије у ЕУ. Јуче је председник ЈС господин Марковић у аустријском парламенту јасно поручио - јесмо за улазак Србије у ЕУ, али нисмо да нас нико уцењује, нити наводним санкцијама које морамо да уведемо, нити делом територије. Хвала вам најлепше.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вам лепо.

Реч има посланик Борислав Новаковић.

БОРИСЛАВ НОВАКОВИЋ: Јуче сам пажљиво слушао, што иначе не практикујем, господина Јованова и Орлића, када су предлагали Ану Брнабић. Стекао се утисак на основу суперлатива и начина на који су описивали њену биографију као да кандидују председницу САНУ, а не председника Скупштине.

Скренуо бих вам пажњу, кад паднете у севдах суперлатива, то се претвори у своју супротност. Ви сте се заправо неодмереним похвалама на рачун Брнабићке са њом поспрдали. Немојте то да радите. Нађите меру и када хвалите и када кудите. А требали сте да кажете само шта од личних особина, шта у домену компетенције ту особу квалификује да буде председница Скупштине.

Дакле, председница Скупштине или председник мора по логици ствари да буде као личност умерен, одмерен, смеран, разложен и разборит, јер током скупштинског заседања често долазимо у ситуације у којима треба демонстрирати прибраност. Код Ане Брнабић сам приметио само искључивост.

Под два, у овом дому је потребно да председник Скупштине демонстрира културу компромиса. Та култура компромиса подразумева толеранцију и смисао за друго и другачије. То се не може рећи за Ану Брнабић, која је у два маха изговарала изразе који су део уличне културе. О опозицији је говорила као говнарима и о опозицији је говорила као подгузним мувама. То вам, госпођо Брнабић, не приличи. То није речник председника Владе, а још мање може и сме да буде речник председнице Скупштине.

Под три, председник Скупштине мора да покаже објективност у овом дому. Ни у једном његовом гесту не сме се препознати којој странци припада. Мора да има исту

дистанцу и према странци која га је предложила и према оним странкама које нису предложили. Ако баш хоћете, мора да демонстрира такву врсту политичке културе и толеранције да буде благонаклонији према онима који је нису предложили него према онима који су предложили. То је председник Скупштине који брани и свој лични и интегритет сваког од нас понаособ и интегритет целог парламента.

Под четири, мислим, госпођо Брнабић, да дефинитивно морате поради на речнику. Ја вас нисам познавао. Када сам вас први пут чуо, прва асоцијација ми је био филм „Специјално васпитање“, једна улога коју маестрално износи Ратко Танкосић, а зове се Сарма. Ви причате као Сарма из „Специјалног васпитања“. Српски језик има своју рафинираност, српски језик има своју нијансираност. Ако желите прецизно да говорите, ако желите компетентно да говорите, онда морате мало поради на речнику и на ономе што говорите.

Не могу вас подржати, прво, зато што вас предлаже Јованов, независно од свега овога што не испуњавате. То је човек који је у једном тренутку рекао да треба слати језичке патроле у мађарске средине на север Бачке да провере да ли Мађари знају да говоре српски, па ако знају да говоре српски, онда су патриоте, а ако не знају или лоше говоре српски, онда Мађари нису патриоте. То је шовинизам, то не сме да се ради. Не могу да вас подржим, јер је ваш председник и човек који вас подржава Милош Вучевић, човек који је заједно са Звонком Веселиновићем, Андрејем Вучићем и Дамиром Зобеницом организовао крађу избора у Новом Саду, а крађу избора оперативно спроводе криминалци, највећи нарко дилер у Новом Саду, зове се Горан Ковачевић Горанац. Он украде највише гласова по инструкцији Милоша Вучевића, а други криминалац који је његов лични пријатељ, Марко Босанац Боске, такође краде на десетине хиљада гласова. То је потпуно обесмишљавање демократије.

Напокон, не могу да подржим и због афере „Континентал“ у коју сте ви директно умешани. Дакле, Никола Петровић је својој помоћници рекао да тражи два милиона. Она је разговарала са вама. Обратите пажњу, ви сте лично обавили разговор са Марком Крендалом, који је био власник те компаније, и пренели му да су два милиона евра услов да „Континентал“ добије посао. Због тога сте ви недостојни ове функције и нећемо гласати за вас.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, посланиче.

Дајем реч посланици Биљани Пиља Пантић. Изволите.

БИЉАНА ПАНТИЋ ПИЉА: Хвала председавајући.

Повредили сте одредбе чл. 105, 106. и 107. овог Пословника. Члан 107. - говорник на седници Народне скупштине дужан је да поштује достојанство Народне скупштине. Достојанство Народне скупштине је прекршено самим тим што овај човек, осуђени криминалац, седи у овом парламенту. Још је и Маргарет Тачер рекла - кад се двоумиш шта ћеш да кажеш, реци истину. И сад зарад истине и грађана Србије, пошто сте говорили тим промуклим гласом, не зато што сте достојни, пристojни и све ово што сте напоменули да нема госпођа Брнабић, да није склона компромису, да није културна, промукли сте зато што сте овде дивљали и насртали на професора, и то су јуче грађани Србије видели. Немојте да ми додајете, молим вас покажите основну културу, па се после јавите и причајте. Молим вас, научите се реду.

Ви говорите о нечијем интегритету и кредибилитету, ви који сте осуђени криминалац, осуђени криминалац, ви који сте послали... Јел знате ко су Зоран Бојовић и Драгана Живковић? Отишли су у затвор због вас и ваших криминалних радњи. Ви, господине Солунац, који сте гласали за Предлог закона о раду из Солуна, ви да причате о интегритету и кредибилитету који сте украли 1,3 милиона евра и дали посао Боровици, ви

да причате о кредибилитету а примали сте плату у Градској управи за грађевину до 25. новембра 2021. године када сте сами дали отказ, јер нису могли да вам дају отказ. Неко вас је тачовао, ваљда сте навикли да дајете другим људима ваше картице и онда сте инкасирали 8,5 милиона динара на име плате. Месечно сте узимали плату од 78 хиљада динара.

Ви да причате о криминалу, корупцији, нечему, ви који сте нападали полицију, ви који сте рођеног сина инструисали да ломи излоге СНС и ви да кажете да Ана Брнабић није достојна овде да седи. Не, господине Новаковићу, за вас су само две институције или затвор или болница, а Ана Брнабић ће одлично руководити овом Скупштином. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч дајем посланику Милошу Вучевићу.

МИЛОШ ВУЧЕВИЋ: Хвала лепо, председавајући.

Даме и господа народни посланици, обзиром да сам споменут од говорника, односно посланика Борислава Новаковића, ја се мојих пријатеља не стидим, не склањам и не одричем. Они који су у животу некада грешили за то су и одговарали, али је много горе када је неко правио много теже прекршаје, тежа недела, а онда је злоупотребом политичке позиције, кукњавом пред страним амбасадама избегавао ту одговорност, тако да су то много честитији људи који сте споменули, него што сте ви радили.

Ја сам очекивао да нам ви данас кажете нешто по оним питањима од којих...

(Борислав Новаковић: Нарочито Звонко Веселиновић.)

И Звонко Веселиновић је за вас пример поштења, да вам кажем, без било каквог проблема да вам кажем. Немам ја проблем да кажем, а да не мислите да неко не сме нешто да понови или да има проблем да спомене неко име. Они су сви поменути, честитији и часнији од онога што сте ви радили и за оно што су радили никада нису бежали од одговорности.

(Борислав Новаковић: Горанац је нарко-дилер и купује гласове за вас.)

Да вам кажем, они су одговарали... Седите, што сте нервозни?

(Борислав Новаковић: Понови још једном да је Горанац поштен.)

Нисте на фолклору, па да се држите за струк. Седите доле.

(Борислав Новаковић: Понови да је Горан Ковачевић Горанац поштен човек. Био је у затвору.)

Само ви седите доле. Од вас су сви поштенији.

(Борислав Новаковић: И купује гласове.)

Ви сте кради буџетске паре и побегли од одговорности. Од вас сви поменути су поштенији. Од вас су сви поштенији.

Молим вас да седнете. Немојте да сте нервозни. Имате дуг мандат, треба да расправљате.

(Борислав Новаковић: Да ли је Горанац поштен?)

Председавајући, хоћете ли ми дозволити да наставим.

(Борислав Новаковић: Нарко-дилер који купује за вас гласове. Највећи нарко-дилер купује гласове за вас.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Посланиче, смирите се.

МИЛОШ ВУЧЕВИЋ: Професор марксизма. Тај предмет се одавно не предаје, ни на факултету, ни у школи. Ви сте највећи криминалац града Новог Сада и највећа кукавица. Знате ли зашто сте највећа кукавица? Ви сте највећи криминалац града и највећа кукавица, јер сте бежали као мали миш код судије за прекршаје да не би одговарали за крађу и лоповлук, јер сте бежали од одговорности, јер сте плакали пред амбасадама да вас не прогони неко због политичке одговорности, јер нисте ишли шест година на посао, а

примали плату. Ви сте највећи криминалац града Новог Сада и највећа кукавица. Ви не смете да кажете да сте за мост, за који сте се залагали, када сте водили град, не смете да кажете да ли сте за цркву, за невино убијене жртве нацизма и фашизма. Јел смете да кажете да ли сте за цркву? Не смете ништа да кажете...

(Борислав Новаковић: Ни једне ниси добио изборе часно и поштено, јер гласове си купио. Купујеш гласове.)

Чекају нас нови избори, Бориславе Новаковићу. Питајте газду лево од вас када дође у Скупштину да ли ће вас кандидовати. Ето вас, ето нас и ето још једног вашег пораза и наше победе.

Честитам Ани Брнабић. Била је сјајан премијер и биће одлична председница Скупштине, а лопови и кукавице треба да ћуте, још мало глас да вам промукне па ћете имати бољи тоналитет.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем посланику Вучевићу.

Реч има посланик Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Када чује Ана Брнабић да је овакви нападају, може да буде сигурна да је много тога доброг у животу и политичком раду успела да постигне. Дакле, није највећи проблем што, наравно, незналице ни толико нису испратиле, па не знају, да и СВМ подржава наш предлог и гласаће за Ану Брнабић, него слушајте само неколико речи, а на шта је указао овај човек као веома важно, а за шта се он залаже.

Разборитост, култура, толеранција, не ваља улично понашање, не ваља улични или уличарски речник. Сад само погледајте тог човека. Реч је ономе који је у прошлом сазиву, у овој сали, показао искључиво вриштање, дивљање, физичке нападе на друге народне посланике, ни сам не зна колико се пута залетао овде да се у покушају са неким физички обрачуна. Ми нисмо ни почели рад у овом сазиву скроз, а он се овде залетао на председавајућег, на вас, професоре. Овде је ударио полицајца. Цела Србија гледала како је дивљао и он је сада пример, чега, разборитости или културе. Не, пре ће бити толеранције тиме што је показао сирово уличарско понашање, сиров уличарски речник.

Јуче на том снимку када је нападао овде Стојана Раденовића и полицију чује се поново како псује матер, као Драган Ђилас нама када смо дошли да положимо заклетву.

(Борислав Новаковић: Немој да лажеш.)

Чуло се два пута како то каже, а он ће да говори о туђем речнику.

(Борислав Новаковић: Срам те било! Мени су опсовали мајку!)

О крађи избора да говори човек кога зову Солунац због крађе гласова, због крађе избора. Не знам да ли је тако псовао матер кад се јавио из Солуна, да каже – узмите моју картицу, гласајте у Скупштини Србије, да ли тада такође псовао матер или почео да псује матер тек ових дана у нашој Народној скупштини. Да прича о крађи било којој човек који је успео да украде цео један булевар, јер онда када је узео све те паре и ставио у своје џепове онако сочно и опсовао матер свима нама које је опљачкао у овој земљи.

Дакле, покушао је да увреди Ану Брнабић додатно данас са оним неким алузијама на сарму, јел тако? Колико је то пристојан човек, колико је то културан човек, довољно вам показује његов глас. Отупео од урлања и вриштања у претходна два дана. Он сада звучи као да му је нека сарма у грлу запела, а добро је док је сарма, док не запне поново неки булевар.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вам посланиче Орлићу.

Реч има посланик Миленко Јованов.

МИЛЕНКО ЈОВАНОВ: Оно што је на почетку господин Новаковић рекао је у принципу супротно ономе што су његове колеге говориле јуче и данас цео дан, па Бога ми и прекјуче, а то је да нико ни реч није рекао о Ани Брнабић. Сад смо чули да смо заправо

цео дан причали у суперлативима о Ани Брнабић, тако да да, то је било и ја вам захваљујем на томе што сте били коректни па бар нешто рекли истинито, негде вам се то омакло, али у сваком случају ту је тачно за разлику од оних који су данима говорили да ни реч нисмо рекли, да се стидимо, да ово и оно, то апсолутно не стоји.

Што се тиче толеранције у парламенту, ја заиста сматрам да је посланик у праву, али до те толеранције ће најбоље доћи уколико он буде контролисао своје понашање, заиста. Дакле, ви сте промукли од викања у протекла два дана. Дакле, још овај дан да прође, ви сутра нећете моћи да говорите. Дакле, то је просто чињеница, нема потребе за тим, вичете од кад сте дошли у парламент. Два пута, да, ненасилно вичете и ненасилно сте залетели да ме бијете. Мене, мене све време, питајте колеге из бивше странке? Ћута није. Ћуто, имаш још неку слику у новчанику? Добро.

(Александар Јовановић: ко тебе сме да дира?)

Јесте ли завршили, господине Јовановићу? Јесте ли завршили? Да ли је готова сеанса? Можемо да наставимо даље да радимо? Хвала лепо.

(Александар Јовановић: Настави пудлице.)

Јако сте духовити, просто толико сте духовити, не знам ни како да реагујем на толику духовитост, стварно. Први пут се сусрећем са тим. Тако је.

(Александар Јовановић: Што багујеш?)

Зашто багујем? Нисам пио вињак.

Изразе спомињете, поведите рачуна о својим изразима. Дакле, апсолутно није спорно да о томе свему разговарамо. Ја верујем да када је Ана Брнабић рекла да пружа руку за разговор, мислила је и на то, али ако ћете о томе да причате, причате о себи за почетак.

Ево, погледајте, колега који је малочас говорио о томе како треба да буде ред, како треба да буде толеранција, како треба се пази, погледајте ни једном нисам говорио да није добацивао, да ли је устајао, као у случају сада када је добацивао колеги Вучевићу или је седео, али ни једном се није десило да није добацио, ево ви сте ми сведоци.

Потпуна објективност председника парламента, то можда може у Енглеској где председник парламента није партијски кадар, да тако кажем, јер је то тамо спикер, а то што ви желите овде тај модел да примените, имали сте могућности да примените када сте управљали парламентом, када сте бирали, рецимо, Оливера Дулића. Нешто се не сећам да је био објективан према свима, а да не причамо о Гордани Чомић. Била је министар у Влади, а код нас није.

(Александар Јовановић: Ти где си био?)

Што се тиче...

Где сам био? Кад? Прошле недеље? Претпрошле недеље? Ишао сам да обиђем „Рубин“ у Крушевцу. Кажу да ће да те ставе као маскоту на налепницу на вињак.

Причате поново једну те исту ствар. Прошли сазив сте започели као и овај истом причом, истом лажи, дакле сад сте додали нову. То што сам ја рекао за патроле, ја сам рекао прилично јасно, а не кажете шта је било пре тога. Не кажете да је Национални савет мађарске националне мањине тражио да језичке патроле обилазе градове по Војводини да утврђују да ли се говори Мађарски, свуда где на то постоји право.

(Борислав Новаковић: То ћете чути од Балинта.)

Али, Балинт за то зна зато што је то радио Корхеџ. Балинт за то зна.

(Александар Јовановић: Балинт, није запалио.)

Опет си био духовит. Е, чекај да се насмејем, баш си духовит.

Дакле, Балинт за то зна, а онда као одговор мој на то је био - океј, ако је то тако онда ћемо да проверавамо и да ли се свуда говори српски, јер је српски званични језик ове земље колико ја знам.

(Борислав Ковачевић: Шта ако Мађари не говоре српски?)

Ништа. А шта ако Срби не говоре мађарски?

Оно што сте слагали, брутално слагали, то је да сам ја рекао да ће да се иде по кућама, говорило се и у једном и другом случају о институцијама у којима постоји обавеза, а то што сте ви слагали, па дописали, шта да вам кажем? То апсолутно...

(Борислав Новаковић: Ићи ћемо на север Бачке, то си ти рекао.)

Не, можете слободно да нађете, цитирајте, „по угледу“. Значи, ја сада цитирам, ваљда знам шта сам рекао, по угледу на Национални савет Мађара.

А шта су они рекли? Троје младих људи са ранчевима на леђима обилазиће Војводину и утврђивати да ли се говори мађарски и како се говори мађарски. Рекох, по угледу на то, провераваћемо ово. Шта је ту проблем?

Знате шта је проблем? Што су те патроле стварно постојале и што постоји извештај тих патрола, али само у овом првом делу. О ономе што сам ја говорио не постоји ништа, али вам то не смета јер не може вама да смета ништа што се тиче Срба и српског народа. Ви сте били тај коли је гласао да Војводина буде држава у држави.

Ви сте хтели и то грађани треба да знају...

(Борислав Новаковић: Што лажеш?)

Апсолутно не лажем.

Ви сте тражили, господине Новаковићу, ако нисте свесни тога шта сте тражили, тражили сте царину, тражили сте да ви наплаћујете порезе на територији АП Војводине, па кад напуните 7% да остало пребаците у Београд.

Ви сте ти који сте тражили да Војводина има главни град, химну, заставу, међународно представништво и све остало. Ви сте ти који сте тражили...

(Борислав Новаковић: Шта се догађа са Мађарима који говоре српски?)

Апсолутно ништа. Апсолутно никако, као што нису ни санкционисани.

(Борислав Новаковић: Како не осећаш колико је то шовинистички?)

Апсолутно није.

(Борислав Новаковић: То је огавно што причаш.)

Добро. Ево, поново почиње човек да виче. Толеранција на делу, ненасиље на делу. Хоћете да још вичете? Хајде док још мало тог гласа имате, изнесите то што имате, хајде вичите још „шовинизам“, хајде наставите своје. Хајде, изволите. Ја ћу стати, ви вичите. Да ли је то то? Јесте ли завршили?

Дакле, као марксиста и као неко ко појма нема у животу ни о чему осим марксизма, ако већ причате о томе и тражите поређење са филмовима, онда и ви мене подсећате на филм „Звонар цркве Нотр Дам“, „Квазимодо“. То је слика и прилика на коју ви подсећате или „Фестер“ из „Породице Адамс“. То су слике на које ви подсећате. Како вас није срамота да тако уопште разговарате? Када вам се сад одговори, ваши се буне. Није пријатно, јел? Па како можеш то да кажеш, како може ово, како може оно?

Ви једноставно морате да схватите да за тај ваш безобразлук нећете добити разумевање нити ћете добити попуст. Дакле, ако хоћете тим језиком да разговарате, одговорићу вам на тај начин. То што сам ја смирен за разлику од вас и пристојан за разлику од вас, то је ваљда ствар кућног васпитања и вероватно психичког стања. Кад сте ви у питању, посебно овог другог, али да не окренемо онда и на то у правцу где води то психичко стање, бар када сте ви у питању у ком правцу ће на крају да доведе.

Што се тиче ваше победе на изборима у Београду, односно у Новом Саду, ако ви победите на изборима у Новом Саду, ви као Борислав Новаковић, онда ми не да нисмо заслужили да будемо власт, онда смо заслужили да не будемо уопште у Скупштини. Ако

нас појава као што сте ви победи, ми заиста смо онда нешто много забрљали и много лише урадили.

Према томе, ви нисте у стању да победите никога. Ви не представљате никога. Ви не представљате ништа. Ви не представљате и не говорите чак ни у име целе ваше коалиције у Новом Саду. Ви говорите искључиво у ваше име. Што пре то схватите, биће вам лакше да не претите никоме, да не говорите људима шта ће бити кад ви победите, јер ви победити нећете.

Ко ће да буде кандидат, то ћемо тек да видимо, ваш кандидат. Ви бити нећете, ту вам стојим добар. Ви сигурно нећете бити кандидат за градоначелника Новог Сада, ево сад ћете да видите. Ја вам кажем да нећете бити. Ја вам кажем да нећете бити кандидат за градоначелника Новог Сада, нема шансе. Тако да нас ви ни победити нећете. Да ли ће нас победити овај или онај, то ћемо имати тек прилике да видимо.

Јуче кад сам питао лидера ваше коалиције да ли ће да каже да је Бора Новаковић кандидат за градоначелника Новог Сада насмејао се човек. То вам је одговор шта ћете ви да будете.

(Борислав Новаковић: Што те то брига? Што те то боли?)

Нити ме брине, нити ме копка. Зато што ви константно говорите како ћете ви некога да победите. Ја да се питам, ја бих вас ставио за све кандидате са ваше листе, али не питам се ја, нажалост, не питам се ја.

То где се ја питам или не то ви не знате, шта се ја питам и не питам то ви не знате.

(Борислав Новаковић: За вас је идеално да ја будем кандидат.)

Јесте, ја сам ту потпуно сагласан са вама, али нећете. Ја се жалим, ја се не хвалим. Мени је жао због вас, али вам то кажем из разлога што треба да престанете да умишљате да сте кандидат.

Тако је, ја се трудим да вам помогнем, јер ја стварно мислим да је вама потребна помоћ, јер овако се не понаша човек коме није потребна помоћ. Овако се понаша човек који вапи за тим да му се помогне.

Дакле, престаните са тим да умишљате да сте некакав кандидат. Нисте и нећете бити, на моју велику жалост, престаните са тим да умишљате да много битни, да сте велики политичар и не знам ни ја шта. Понашајте се у складу са тим, а ако гледате и тражите с ким ћете да поредите друге погледајте себе у огледало за почетак, па себи нађите поређење. Мени највише на Квазимода личите. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем посланику Јованову.

Дајем реч Балинт Пастору. Не, није реплика, него повреда Пословника.

БАЛИНТ ПАСТОР: Поштовани господине председавајући, даме и господо народни посланици, ја бих замолио цењене колеге из опозиционих странака да не покушавају да увуку...

Реплика, није Пословник, реплика.

Као прво морам, молим вас да не добацујете, нисам ни ја добацивао. С друге стране молим вас да не покушавате да нас увучете у неки непостојећи конфликт.

Нас не занима ко је и шта говорио пре 10, 15, 20 или 30 година. Кад бисмо се тиме бавили могли бисмо и о вама да кажемо што шта, али се ми бавимо садашњошћу и будућношћу.

Оно што је значајно, сарадња између СНС и СБМ је донело јако пуно доброг и војвођанским Мађарима и Србима из Мађарске. Постигнуто је политичко помирење, национално помирење, историјско помирење пре 10 година. О томе смо разговарали, говорило у овој Народној скупштини у прошлом сазиву и ако треба да поновимо поново ћемо да поновимо.

Српска напредна странка је била спремна на неке кораке на које ви из кукавичлука никада нисте били спремни када сте били у могућности да budete спремни на те кораке када сте били на власти и када смо и вас молили да ставимо ван снаге неке уредбе из 1945. године којима је целокупна мађарска заједница била жигосана као фашистичка нација и Влада Александра Вучића је 2014. године те уредбе ставила ван правне снаге и након тога смо се могли сконцентрисати на заједничке пројекте, на развој инфраструктуре.

За разлику од вас да вам кажем чиме се ми бавимо. Ја сам у Суботици јуче примио челнике Срба из Мађарске. Ми разговарамо о томе шта можемо заједнички уз помоћ Владе Србије и Владе Мађарске да урадимо да би била што боља позиција и Срба у Мађарској и Мађара у Србији и то је што нас интересује, а не оно шта је било пре 10, 15 или 20 година. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем посланику.

Дајем реч посланику Верољубу Арсићу.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господо народни посланици, госпођо Брнабић, имаћете један јако велики и тежак задатак, а то је да Народној скупштини вратите углед и достојанство које јој припада и по закону, зато што откад конституишемо ову Скупштину непрестано се урушава углед Народне скупштине од стране бившег режима.

Један из бившег режима, иначе француски грађанин каже – а, кад је то био кордон полиције у Народној скупштини? Када су се то народни посланици бившег режима залетали за сто председавајућег? Када су се то народни посланици бившег режима залетали на колеге посланике већине, при том се надајући, није никада то радио Шешел, при том се надајући да ће тај исти полицијски кордон да их заустави.

Урушавање угледа парламента настављају и младе колеге народни посланици. Сад можете да замислите да свршени студент, значи дипломирала је Факултет политичких наука, изађе овде, иначе то је онај фантом из Враћа који се доселио у Београд, и овде каже да кандидат за председника Народне скупштине назадује у својој каријери зато што је обавила функцију председника Владе Републике Србије. Па, знате шта причате? Па то каже особа која је дипломирала на Факултету политичких наука, која је била у студентском парламенту. Па зар то није урушавање достојанства Народне скупштине. Па не зна да је председник Народне скупштине по функцији јачи од председника Владе. Па кога бирамо ми? Јел нас бира председник Владе или ми бирамо председника Владе и Владу?

Сад морам да поставим питање пошто на истој листи су била и два њена професора – да и због њеног политичког ангажмана не знам и да су јој оцене поклоњене? Ви вичите „у“ јесте, али знам да код тих истих колега професора студенти који не учествују и не подржавају њихову политику не могу да положе испит и полажу пред комисијама. Има доказа, немој да мислите да се колеге студенти не јављају код народних посланика. Е, сад, када имате такве посланике у Народној скупштини, госпођо Брнабић, имаћете озбиљних проблема да вратите достојанство Народне скупштине који ови урушавају.

Друга ствар, када неко започне дискусију о Косову, кад бирамо председника Народне скупштине и овде излази демонстративно ми показује табле РСК, РСК, РСК, притом је био саветник министра за Косово и Метохију, преговарао са шиптарима, француски грађанин Милош, и кад су изашли из његове канцеларије са његових преговора прогласили независност, јел то патриотизам?

Пазите, његово лудило. Када је био мартовски погром 2004. године, прво каже колега Орлић трајао је пет дана, пет дана су шиптари убијали Србе, исти они шиптари које сте пустили 2001. године, каже није пет, убијали су их само три дана. Ја сам чуо то када је рекао. Само три дана су убијали шиптарски терористи Србе, а онда је то шта – патриотизам? Шта очекује? Каже – нећете ваљда тенкове због убијања Срба да пошаљемо

на Косово, када је био на власти. Чекајте, хоћете да заратимо због парчета плеха у рату који не можемо да добијемо? Или још боље, то је патриотизам по њима, пошто Курти скида српске државне таблице, ајде ми да скидамо Куртијеве тим истим Србима, да будемо исти као Курти, јер између њих и Куртија нема никакве разлике.

О председнику Србије Александру Вучићу причају исто што прича и Курти. У чему је разлика? Ови причају исто што пишу по хрватским порталима који прекривено гаје усташтво, причају о некаквим изборима крађама. Сада морам да питам нешто колеге посланике. Ако причате оно што говоре Шиптари и Курти, ако причате оно што пише по хрватским порталима, о председнику Србије Александру Вучићу, ако не признајете изборну вољу свог народа, ако тражите да вас на власт доведу припадници другог народа и других институција, а шта сте него издајници? А шта сте него издајници?

Сада, колеге посланици, да бисте у свом лудилу отишли корак даље доживео сам овде да ми прети и мени и свим колегама народним посланицима ортак Драгана Шолака, онај што је зарађивао два евра у секунди. Ако нисте знали, дан има 86.400 секунди, па помножите са два евра. Док изговорим ову реченицу тај човек би за 10, 15 евра био богатији.

Па каже овако – али уместо да вам доказујем ваше лажи, ја вас упозоравам да ћу на сваку вашу лаж одговорити истином о једном од вас. Јел то није претња? Шта треба, да не смемо да споменемо његово име? Шта ће, да нас провуче кроз „топлог зеца“ преко његових медија? То иде још и даље. Да вас упозорим, ако будете лагали о мени, опет он, наставићу да говорим истину о вама, преко својих портала, па је дао човек себи за право да буде још безобразнији и још више да буде дрзак, каже да ми у Србији правимо три пута скупље путеве.

Ево овако то изгледа. Јужни крак Коридора 10 има 36 мостова, има 2,8 километара тунела и кошта 350 милиона евра, што је барем два пута јефтиније него Мост на Ади који је он направио. Или хоћете о Коридору 10 – Источни крак, који има 90 километара ауто-пута и који је коштао опет мање него тај ваш Мост на Ади.

И да знате, немојте да причате више о томе да вас неко краде на изборима. Народ мери резултате. За време ваше власти 500.000 људи је остало без посла. Нисте изградили ништа. За време ове власти направљено је преко 450 километара ауто-пута. За време ове власти направљене су болнице, школе, отварање су и грађене фабрике и запослено је 550.000 људи. И зато не можете да победите на изборима. Зато што је 500.000 људи губило посао за време ваше власти.

Према томе, грађани Србије могу да буду сигурни да поверење које смо добили од њих нећемо да прокоцкамо. Наставићемо да изграђујемо Србију, да градимо ауто-путеве, да градимо школе, да градимо болнице, да отварамо фабрике, зато што Србија не сме да Стане.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Идемо даље.

Реч има Драган Ђилас. Није ту.

Дајем реч посланици Наташи Јовановић.

Изволите.

НАТАША ЈОВАНОВИЋ: Поштовани господине председавајући, поштована госпођо Брнабић, уважене даме и господо народни посланици, избор председника Народне скупштине Републике Србије је изузетно важна ствар за представнички дом. Говорићу, ако ми дозволите, господине председавајући, о ономе што је најважније и на шта сте ви покушали да усмерите расправу са места председавајућег, иако су покушали физички да насрћу на вас, а то је да говоримо о парламентарним капацитетима и о улози Народне скупштине Републике Србије уопште. То је оно најважније, због грађана који нас гледају.

Мени су ови људи прекопута потпуно небитни. У мојој баш вишедеценијској политичкој каријери оваквих и онаких са те стране, тог поданичког, кметског менталитета, који раде за интересе других држава, а против своје земље било је разних. Неки се понављају, неки су отишли и другачије се зову, али важан је моменат у којем ми бирамо Ану Брнабић за председника Народне скупштине Републике Србије и то је оно што грађани Србије очекују од нас, они који гледају пренос, они које сам ја срела јутрос на путу до Народне скупштине, да знају шта је то што ће убудуће овде да се дешава.

Знате, није неуобичајено да посланици опозиције имају неке своје перформансе, али да то раде као неуспешни глумци, тако додворнички и тако противно интересима Србије, да се додворе Виоли фон Крамон, неком Шенаху или Роту, па знате, то је нешто што ће ући у историју бешчашћа и што показује да ти људи немају елементарну свест о ономе на шта им опет и ви са места председавајућег указујете већ колико дана, шта је држава, шта су државни и национални интереси и како да се издигну изнад тога. Ја сам Ану Брнабић упознала када сам била опозициони народни посланик. Дошла је као министар за државну управу и локалну самоуправу и урадила епохалну ствар за Србију и за грађане Србије и као опозициони посланик то сам поздравила, а сада сам поносна што сам њен саборац на победничкој листи „Александар Вучић – Србија не сме да стане“ и што она представља преко два милиона људи, а то је основна ствар коју има Скупштина, поред те законодавне улоге, да представља легитимитет народа који јој је на непосредним изборима своју сувереност пренео.

Е зашто народ Србије није хтео у тој мери да пренесе своју вољу овима који служе страним центрима моћи, па шта да радимо? Што каже колега Јованов, можда ова деца у јаслицама која су сада, ова мала деца у вртићима, за 20, 30, 50 година, знате, точак историје се брзо окреће, али ја мислим да то ни тада неће да буде тако, а објаснићу на крају свог говора зашто такви никада не могу да иду том стазом о којој ви причате.

Ана Брнабић је са места министра, а касније као успешан премијер у два мандата урадила нешто што је Србији било потребно. После пљачке, крађе, отимачине ових жутих лопова и те досовске коалиције, а пре тога, после свега онога што смо преживели као држава и народ у време грађанских ратова за време санкција, модернизовала је Србију и то је био покретач за све друге чланове Владе. На крају могу да будем и лична. Поносна сам јер долазим из Крагујевца, где је највећи дејта центар у овом делу Европе, можда један од најбољих у Европи.

И не само то, она је у граду где сам рођена и где имамо изузетне младе стручњаке и научнике, универзитетски центар, а ви сте представник и прави репрезент науке и те интелектуалне елите која је код нас у СНС, положила камен-темељац за изградњу иновационог дистрикта који ће упослити неколико хиљада ИТ стручњака, поред већ доведеног „Оракла“ и других компанија, најпознатијих у свету, то је мени као детету, као некоме ко је одрастао и живи у том граду, било незамисливо.

Е, то су ствари које не допиру до свести ових људи. Онда долазимо до тога, знате, професоре, ви као човек најширег образовања, јер сам имала ту част да са вама разговарам у више наврата на разне теме, знате да је људски ум такав да не може да буде неангажован, он може да буде ангажован позитивно или негативно. И шта сте ви приметили са места председавајућег? Да су ови умови углавном негативно ангажовани, мржњом, острашћеношћу, примитивним понашањем, свиме што је деструктивно за народ и за државу. Па како онда такви људи да добију већинско поверење народа? Сложићете се да је то немогуће.

А зашто је наша листа добила то поверење народа и зашто је Ана Брнабић данас кандидат не само 1.800.000 људи који су гласали за листу „Александар Вучић – Србија не

сме да стане“, већ преко два милиона грађана? Хвала вама, колеге из наше коалиције, што сте подржали својим потписима да 156 народних посланика којима је народ на демократским изборима, на најчистијим изборима, пренео свој суверенитет, данас гласа за једну особу као што је Ана Брнабић да буде председница Народне скупштине Републике Србије. Ја сам апсолутно уверена да ће сви ти људи, дакле и они који нису гласали и можда нису искористили своје бирачко право, бити поносни на Ану Брнабић када буде села на то место.

А зашто? Па ево због тога што је она и приликом сазнања да је кандидована од руководства СНС показала пре свега, а то могу само људи и образовани и интелигентни и пре свега добри људи, колико је скромна. Она је рекла – хвала мојој странци и председнику Александру Вучићу што ме је предложио, али ја тек имам да учим на том месту. Не, драга Ана, ви сте за све ове овде доктор наука за парламентаризам, и за оне који су прошли на изборима и за оног њиховог тајкуна који је јуче овде дрхтао и причао глупости, ви сте неко који им је са позиције премијера показао како треба да се понаша у Народној скупштини, када сте им стрпљиво, исцрпно, детаљно, аргументовано давали одговоре на сва њихова питања у Народној скупштини Републике Србије.

Оно што вас, поред свих тих личних квалитета, образовних и свега другог, кандидује да на најбољи начин обављате ову функцију је нешто што до сада, ето, када се вратим, како је почео Ивица Дачић од 1992. године, ја сам у овој згради од 1996. године, да премијер дође на то место.

Зашто је то важно? Управо због улоге које има законодавно тело Народна скупштина. Народна скупштина Републике Србије је супремација власти као независна грана власти над законодавном. Ко боље зна да контролише законодавну власт од жене која је успешно руководила Владом Републике Србије и да подучи и ове неуке који ништа не знају, као председник Народне скупштине, каква је њихова улога, шта то ради парламент, шта су послови Народне скупштине и шта може да ради један народни посланик?

Онда долазимо до оног менталног склопа и стања које је један овде признао, који се бусао у груди, морам да причам, морам да говорим. Лепо је објаснио господин Јованов, ту нема капацитета у том менталном склопу да схвате суштину и улогу Народне скупштине Републике Србије.

Онда да дођемо дотле како они то очекују да грађани њима укажу поверење на поновљеним београдским изборима? Вратићу се опет на оно што је прва изнела у јавност, наравно ми то знамо, али направила ту компарацију, госпођа Брнабић. Када су тражили страну интервенцију у сувереној држави, она се вратила на 1914. годину и ултиматума Аустроугарске коју је храбра и одлучна Србија одбила.

Ја ћу да се вратим само једну годину уназад. Завршили смо балканске ратове, победили нашом херојском борбом остварили све оно што смо можда вековима пре тога сањали. Да парафразирам краља Петра I Карађорђевића који је захвалио јунацима и рекао – ослободили смо и осветлили наше Косово. Само 15 дана после потписивања Букурештанског мира дошла је српска војска у ослобођени Београд. На хиљаде људи, читав град је поздравио те јунаке, јер су се борили за суверену, независну Србију. И 911 година после тога, зар ви мислите да је свест српског народа таква да за овакве поданике гласа.

Не, не, неће, него ће још више својом оловком и гласањем на изборима 2. јуна да потврде оно што су потврдили ускликујући „јунаци и ослободиоци 1913. године“, да потврде да једино Александар Вучић на месту председника Србије и ми као његови саборци и Ана Брнабић као достојан репрезент два и више милиона народа који је гласао за нас можемо да очувамо државну стабилност, да се боримо за наше интересе и да не

слушамо никакве диктате споља, а ови ће пре или касније отићи на сметлиште историје. Живела Србија.

Честитам драга Ана унапред на избору за председника Скупштине.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вам посланице Наташа.

Дајем реч посланику Горану Петковићу.

ГОРАН ПЕТКОВИЋ: Председавајући, колегинице и колеге народни посланици, говорећи о кандидаткињи за председницу Скупштине не могу да се не осврнем на писани материјал који нам је доставио предлагач.

Шта значи похвала о Герхарду Шредеру као колеги у саветодавно одбору „Волд Мајнд“? О резултатима рада кандидаткиње на претходној дужности већ су говориле моје колегинице и колеге, па ћу се задржати само на чињеници да као челна особа извршне власти ништа није учинила у вези са појавом наоружане паравојне формације на уставној територији Републике Србије у селу Бањска.

Такође, обављајући ту дужност више година и мандата подржавала је и залагала се за ископавање литијума у Србији, а говорила је и о жаби која се угледа на коња Ћуту, као и о просипању бисера пред свиње, због чега ми је, без обзира на непримерност таквих изјава изузетно драго што сам међу поменутима, односно уз њих.

Било би лепо да кандидаткиња одустане од оваквих и сличних мисли и изјава, али сви знамо да је то немогуће. Због тога ће, између осталог, мој глас бити против.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем посланику.

Реч има госпођа Ана Брнабић.

АНА БРНАБИЋ: Хвала вам.

Само да скренем пажњу свим грађанима Републике Србије да сте се ви у вашем говору, који је можда био два минута, да сте нашли за сходно од свега онога о чему ми причамо, мене као кандидата за председницу Народне скупштине, да нападнете Србе на Косову и Метохији. У два минута ви сте напали Србе на Косову и Метохији, који се боре против окупатора, који представља Альбин Курти и његове наоружане формације.

Да ли је уопште реално да ви причате у Народној скупштини Републике Србије исте ствари које прича Альбин Курти? Не верујем да вас срамота није пред грађанима Републике Србије.

Да, понудила сам дијалог и моја рука ће увек бити испружена, али да вам кажем, увек, али увек ћу одговорити на антидржавну политику. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, госпођи Ани Брнабић.

Дајем реч посланици Јелени Павловић.

ЈЕЛЕНА ПАВЛОВИЋ: Уважени председавајући, уважени народни посланици, уважени грађани Републике Србије, владајућа већина има потпуну и апсолутну већину у овом парламенту и ми врло добро знамо да све што предложи да ће вероватно бити изгласано, али имамо обавезу да укажемо из којих разлога сматрамо да Ана Брнабић не може и не треба да буде председавајућа Скупштине Републике Србије.

Први разлози су уставне природе. Дакле, Ана Брнабић је премијер у техничком мандату, али њен мандат још увек није престао. Уставом Републике Србије, чланом 128. је дефинисано следеће, Влада којој је престао мандат може да врши само послове одређене законом до избора нове владе. Нова влада још увек није изабрана.

Даље, истим чланом 128. је дефинисано – члану Владе мандат престаје пре истека времена на који је изабран констатовањем оставке. Под два, изгласавањем неповерења и три разрешењем.

Као народном посланику није ми познато да је ова Народна скупштина констатовала оставку госпође Ане Брнабић. Из то разлога за мене она је још увек премијер Владе у

техничком сазиву и не може да буде ни народни посланик, а не може самим тим да буде ни председавајући Скупштине. Дакле, неће вама бити први пут да кршите Устав, али ја искрено верујем да ће ово бити ваш последњи мандат.

О Ани Брнабић као личности нисмо имали прилику да од предлагача добијемо биографију, морали смо сами да је тражимо. Не, ми је као посланичка група нисмо добили. Дакле, након што је завршила Пету београдску гимназију, 1994. године је отишла на школовање у Америку и завршила студије пословне администрације. Оно што мене буну, а као народни посланик желим да знам је који је тачно универзитет завршила, обзиром да се помињу два различита Универзитет Northwood у Мичигену и Хал из Велике Британије. У истом временском периоду, а можда су то неке издвојене јединице, али заиста морамо да знамо коју тачно школу је завршила премијерка, мене то као народног посланика изузетно интересује, да не би дошли у ситуацију да имамо на високој функцији некога као што је био Томислав Николић који је уписао права, а завршио економију.

Године 2001. Ана Брнабић се враћа у Србију и почиње да ради за Америчку агенцију за међународни развој (USAID). По ономе што се може пронаћи на изворима, на интернету у тој агенцији је она ангажована све до 2011. године и као један од својих већих успеха по сопственом навођењу је оснивање НАЛЕД-а, такође невладине организације која поред USAID и ГИЗ-а, односно те три међународне организације данас су замениле потпуно народ Републике Србије. Сваки закон који се у овој држави доноси, донесе се онако како кажу USAID, ГИЗ и НАЛЕД. По мени та чињеница је врло битна за опредељење да ли Ана Брнабић може да буде председавајући Скупштине Републике Србије јер цела њена биографија је рад за искључиво стране интересе.

Након овога Ана Брнабић ради 2011. године се запошљава у Continental Wind да би од 2013. године постала и директор те компаније, све до 2016. године када постаје министар за државну управу и локалну самоуправу и од 2017. године креће њена каријера као премијер Републике Србије.

Дакле, оно чиме се Ана Брнабић истакла пре рада за Републику Србију је рад искључиво у интересу страног капитала и то је нешто чиме се Ана Брнабић очигледно поноси.

Оно што ми као грађани Републике Србије сматрамо је да неко ко треба да буде народни посланик и ко треба да врши високе функције у овој држави треба искључиво и само да брине о интересу народа Републике Србије.

Владајућој странци су пуна уста родољубља, а оно што у пракси затичемо је потпуно нешто супротно.

Ана Брнабић, против које, да се оградим, немам ништа лично, све је искључиво политичко и професионално, се поноси да је део нових лидера за Европу Светског економског форума. Она је та у чијој Влади је основан Центар за Четврту индустријску револуцију, чиме се Србија, поред Руанде, Азербејџана, Казахстана, Индије, Малезије и сличних неразвијених земаља, сврстала у ред земаља које су предвиђене за експерименте у функцији Четврте индустријске револуције и нових глобалних трендова.

Ана Брнабић је такође неко ко се активно залагао док је био у Енглеској да се овде врши експлоатација литијума и на неки начин подржава рад компанија "Рио Саве" и "Рио Тинта", сада се залаже за ЕКСПО 2027. од кога ће Србија имати само корист онолику колико је сврстана у маркетинг владајуће компаније.

На неки начин ми је драго да је Ана Брнабић кандидована да буде председавајући Народне скупштине, јер је тиме огољена потпуно Влада Републике Србије и председник Републике Србије, који константно и непрекидно ради у интересу великог капитала и великих међународних корпорација, а на штету народа Србије. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има предлагач, Миленко Јованов. Изволите.

МИЛЕНКО ЈОВАНОВ: Добили сте биографију, не знам како кажете да нисте, али оно што ми је сад стварно фасцинантно и то не могу да у потпуности разумем је проблем што је неко радио у страним компанијама. Огроман број људи данас у Србији ради у страним компанијама. "Рубин" вињак није страна компанија, то је домаћа компанија. Значи, онај ко ради у "Рубину", може да буде, а онај ко не ради у "Рубину" него у страниој компанији, тај не може да буде. А онај ко троши "Рубин" вињак, е, тај може да буде лидер Еколошког устанка. И реклама за "Рубин" вињак. Због оних који не чују, а не чује се у преносу, ви ми потврдите, све време додацује Ћута Јовановић, не престаје. Дакле, чим добијем реч, он крене, а не знам шта је разлог томе, да ли је нервозан или је...

(Александар Јовановић: Што је Ана побегла?)

А ко каже да је побегла?

Изашла је, па ће да се врати. Знате шта је најлуђе ту? Да ви постављате то питање, ви дођете на пет минута овде ујутро после првог вињака, направите хаос, па онда одете на други, трећи, четврти и пети, па када то завршите, онда опет дођете да правите хаос, па наставите онда док не испразните флашу и онда дођете да направите потпуни циркус и тако две године и сада ви замерате што је неко изашао напоље, па ће да се врати, ево ту су јој ствари, ту јој је бележница, ту јој је оловка, вратиће се, немој да бринете ништа, све је у реду, само мирно, сталожено, у реду је све. Хоће, сто посто, немој да бринете ништа.

За разлику од вас и ових ваших, ми не излазимо из сале када неко говори о нама, ми немамо проблем да седимо и слушамо, тако да уживајте сада.

Ко сада додацује, не видим, чујем глас, али не видим личност, Козма без Дамјана? Онај што држи отворена уста док слуша говоре, добро.

Углавном оно што јесте поента то је да не може то да буде никоме дисквалификација, јер је то брутално кршење Устава на који се позивате. Дакле, сви грађани Србије су равноправни.

Што се тиче евентуалног сукоба интереса, о томе смо говорили два дана нисте били у сали, да сте били, чули бисте све одговоре, па и то, да сви људи који су овде имају мишљење Агенције за борбу против корупције, која је једина власна да о томе одлучи и врло јасна ствар, није први пут у историји парламентаризма, дешавало се и у претходном и у оном тамо мандату, дешава се већ дуги низ година и не треба никакво ново тумачење посланика који очигледно немају довољно искуства.

Најзад, да не дужим, да ли ћемо или нећемо бити на власти, одлучиће народ, нико други. Грађани на изборима, а ми у сваком случају да бисмо ту подршку добили нећемо причати да је земља равна плоча, нити да летимо змајевима, али ћемо наставити да радимо, па и да доводимо те стране компаније које ће запошљавати наше грађане, од којих ће им давати плате, да они могу да издржавају своје породице, јер је то наш посао, а ово остало, и равну плочу и остало, оставићемо неким другима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем посланику Јованову.

Дајем реч посланици др. Тијани Перић Дилигенски.

ТИЈАНА ПЕРИЋ ДИЛИГЕНСКИ: Захваљујем уважени председавајући.

Жао ми је што госпођа Брнабић није присутна ту, да је директно у очи гледам, када је она на дневном реду, будући да се најмање полемисало о њој ова три дана.

Ана Брнабић је пре извесног времена изјавила да се радује новој улози у парламенту, и да ће да јача везе са европарламентарцима. Дакле, ни након обављене министарске функције, а богами ни три премијерска мандата, она још увек није била кадра да савлада да она врши или обавља јавну функцију, а не филмску улогу. Да ли је посреди лапсус, којима је госпођа Брнабић иначе врло склона, или пак несвесно признање да је политички живот

Србије један филм који има само једног сценаристу, редитеља, режисера, филмског критичара, камермана, али и глумце којима човек под кодним именом "оскар", додељује оскаре за трећеразредне политичке функције.

Госпођа Брнабић од како је присутна у политичком животу Србије, дакле пуних осам година, је толико инспиративна за анализу садржаја њених мисли које су одавно превазишле топ листу Надреалиста. Ја ћу да се фокусирам само на две скорашње изјаве, које су повезане са изборима.

Прво, госпођа Брнабић недавно је рекла, да у Србији никада, али никада власт неће да се мења на изборима, чиме је дала легитимитет изборној крађи и исту најавила.

Друго, госпођо Брнабић, такође сте рекли да ћете да јачате везе са европарламентарцима. Будете ли их јачали на исти начин, као што сте вређали европске посматраче избора, слободно можете да очекујете нову резолуцију Европског парламента попут оне резолуције о изборној крађи у Србији, коју сте упоредили са ултиматумом Аустроугарске, упућеној Србији 1914. године, али грађане Србије да подсетим да им вратим мало историјско сећање, 1914. године, једна мала Србија имала је једну Милунку Савић, а само век доцније има Ану Брнабић. То је доказ нашег политичког, моралног, културног пада и доказ, да наших предака одавно нисмо достојни.

Једина референца која кандидује Ану Брнабић за нову јавну функцију је чињеница да је она евет ефендија Александра Вучића, која на свако климнуће главом верује својим целим бићем и то је пречица за све политичке функције.

Ја морам да признам да је мени госпођа Брнабић била симпатична, када се појавила као једно срамежљиво биће, као једна либералка, која је требало да буде, да ли смоквин лист за ЕУ, и за гајење људских права и сентимената различитости у Републици Србији, и жао ми је да констатујем да је данас постала неорадикалка са таквим говором мржње, на ком би јој позавидела и Наташа Јовановић.

Сума сумарум, сматрам да Ана Брнабић, на основу свог целокупног политичког ангажмана у протеклих осам година, није достојна да буде председник Народне скупштине зато што је она директан саучесник овог режима у томе што је Србија данас разваљена држава која се налази на првом неславном месту у Европи по паду грађанских слобода. Трећа је у Европи по стопи организованог криминала. Високо напонска корупција, превасходно политичка корупција је оно што нас гуши. Грађани Србије удишу најзагађенији ваздух због ког им се, између осталог, смањује животни век.

Владе на чијем челу сте ви били у ратовима су предавале јужну српску покрајину. То су све импресивни резултати ваше трећеразредне премијерске улоге.

Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има посланик Живота Старчевић, повреда Пословника. Кажите који члан.

ЖИВОТА СТАРЧЕВИЋ: Поштовани председавајући, рекламирам повреду Пословника, члан 107 – повреда достојанства Народне скупштине.

Морам да изразим, заиста, жаљење што је колегиница своје прво обраћање изложила у једном оваквом тону. Разумем ја младост, разумем полет, али не разумем чињеницу да... Ово што је млада колегиница рекла када чујемо то нама непријатељи други не требају, знате.

То је наратив који сам ја слушао од њених колега претходних година и у Европском парламенту и у разним међународним форумима, када ви оптужите државу Србију да је, у овом конкретном случају речено, разваљена држава, да је заробљена држава, као што је причао рецимо господин Лазовић, жао ми је што није ту, пре годину дана у Европском

парламенту. То је наратив чланова наше делегације, наших парламентарних делегација. Управо сам о томе причао прекјуче када сам излагао.

Знате, више времена трошимо да убедимо наше домаћине, странце да ово што изговарају посланици, као што је изговорила млада колегиница, није тачно него што знање, енергију користимо да нешто добро урадимо за државу Србију. То је она катастрофа о којој сам ја причао и она лоша пракса која је постојала до сада и коју, будућа председнице, морамо да изменимо даље у раду народних посланика.

Нећу да улазим у то да жена или девојка, небитно, углавном жени каже ствари које је колегиница изговорила. То је заиста страшно. То је деградирајуће за жене.

Знате шта, једноставно, још једном да поновим – када нам оваква излагања дођу на ред нама непријатељи не требају.

Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, посланиче.

Реч има посланица Наташа Јовановић, реплика.

НАТАША ЈОВАНОВИЋ: Знате, ово неуспело беседништво у дебитантском говору у Народној скупштини на нивоу, не знам, основне школе, знате шта су ови у гимназијама и у средњим школама, то је већ озбиљна расправа. Али, не ради се овде о томе, ради се о томе да управо овај који се смеје, церека, да тако кажем, је носилац те политике коју дама која је претходно говорила представља, а то је политика издаје, то је политика свега најгорег што може неко да уради за своју државу и свој народ.

Знате, ви њега не познајете, али ја га знам. Ја сам била члана Одбора за одбрану и безбедност 2008. године када смо овог лажног НАТО генерала, Поноша, позвали да дође у Дом Народне скупштине и да нам поднесе рачун. Питања су била врло незгодна – зашто подрива одбрамбену моћ Републике Србије, зашто тако говори о високим официрима, зашто Војску Србије жели да укине, по чијем налогу прислушкује. Наравно, како то судбина намести, само неколико година после тога појави се, госпођо Брнабић, пошто ви њих учите стално тим модерним технологијама, али ето, огромна количина Викиликс депеша. Можда ја у том тренутку и неук, али питам стручњаке, као што сте ви, па чудила се Славица Ђукић Дејановић, седела сам ту на месту потпредседника Скупштине, шта ја то стално тражим на лаптопу. Тражим депеше. О чему? О издајницима. О Поношу и његовој дружини и, све ово што је читао господин Јованов, како га је брифовао амерички амбасадор, како је издао своју земљу лепо објавимо, напишемо, али, видите, он се није опаметио.

Уместо да се завукао у мишју рупу, као издајник, као онај ко је уништио српску војску, он се политички ангажовао, пошто је бацио онај торбичак Вука Јеремића, пришљамчио се овом тајкуну Драгану Ђиласу и дошао нама овде са овом својом неуком свитом да држи неке придики. Али, ствар да буде озбиљнија, господине председниче, он даље иде у издају. Он се понаша тако као да нико не зна ко га и даље плаћа и за чије интересе ради.

Знате, појавиће се ускоро неке нове викиликс депеше, па ћемо видети са ким пије кафу тај и са којима агентурама се састаје када изађе из ове скупштинске сале, јер тај који је побегао из родног места, из Книнске крајине, који је дезертирао, који се лажно представљао, који је уништио српску војску може само да ради за непријатеље Срба и да око себе гаји такве који ће да поштују његову издајничку политику.

Госпођо Брнабић, грађани Србије, њих преко два милиона који вас кандидују да будете изабрани за председника, поштују слободу, независност и храброст сваког човека који хоће да стане на пут оваквима као што су они.

Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала посланици Наташи.

Реч има госпођа Ана Брнабић.

АНА БРНАБИЋ: Хвала вам.

Ево, устаћу да би могли да ме гледате у очи, а и да погледам ја вас у очи.

Вама, видим, није била довољна једна резолуција Европског парламента коју сте, како се сами хвалите, успели да сами издејствујете, да молите по Бриселу да буде резолуција Европског парламента којом се тражи укидање суверенитета ваше земље, наше земље, земље свих нас и овог овде Дома, Народне скупштине Републике Србије да би Европски парламент, јел, могао да се суспендује наше законе, самим тим и овај парламент.

Није вам та срамота била довољна, него данас, опет, у српском парламенту ви ваљда нама свима претите новом резолуцијом Европског парламента. Да вам кажем – ја сам рекла да ћу се залагати за успостављање још бољих и све бољих односа са Европским парламентом. Ја тамо имам пријатеље, имам партнере и њих поштујем.

Да вам кажем, ни по чему ни данас, нити ће икада Европски парламент бити изнад српског парламента никада. Они су нама неки пријатељи, неки нису. Неки о Србији мисле добро, неки мисле лоше. Неки су, они који су ваши пријатељи и уз помоћ којих сте изгuralи ту резолуцију, пре свега пријатељи Албина Куртија и Приштине, неки су наши пријатљи. Свакако ћемо разговарати са њима и свакако гледам на њих као партнере и они такође имају пружену руку, али резолуције Европског парламента за мене као народну посланицу, надам се сутра као председницу Народне скупштине, не да нису обавезујуће, него ме апсолутно не занимају и немојте тим новим резолуцијама да претите српском парламенту зато што тиме унижавате себе као народне посланице овог народа.

Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем посланици Ани Брнабић.

Дајем реч посланику Здравку Поношу, реплика.

ЗДРАВКО ПОНОШ: Хвала, господине председавајући.

Тачно је да сам упознао госпођу Јовановић пре 15 година у овој Скупштини. Повод за то упознавање је било заседање Одбора за одбрану и безбедност. Ја сам се тада успротивио ономе што је радио тадашњи министар одбране из редова тадашње владајуће странке.

Као што сам се тада успротивио већини, тако се противим и данас. Зато што тада није рађено како треба ја сам био спреман да одем са места начелника Генералштаба и отишао сам. Нисам се покајао и све бих исто данас урадио.

Ја сам се тада борио за интересе ове земље, борим се и данас, тада против оне власти, онакве или њеног представника тадашњег министра, а сада против вас.

Ја ни тада нисам полемисао са госпођом Јовановић, нећу ни данас. мени је стало да ова Народна скупштина профункционише, да овде говоримо о озбиљним стварима, а не да се ваљамо у блату. Ја нећу да се ваљам у блату са госпођом Јовановић ни са било ким од вас. Хоћу да причам о озбиљним стварима.

Начин на који сте ви почели да причате то није озбиљан начин. Ја нећу вас лично да вређам. Нисам ни тада радио, ни сада. И тада сам са Шутановцем расправљао о стварима од интереса за ову земљу, тако разговарам и данас. Ви мене лично не интересујете. То није тема. То није од интереса за грађане ове земље.

Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала посланику Поношу.

Реч има Наташа Јовановић.

НАТАША ЈОВАНОВИЋ: Знате, господине Понош, када немате аргументацију за вашу изјаву, ви кажете - нећете да се ваљате по блату. Па, боље вам је било да сте се

ваљали по блату и рововима у родном месту, да сте бранили српски народ, него што сте побегли. Боље би вам било да не причате о ономе што је ваша велика брука и срамота и што је после и доказано. На крају крајева, после пар дана од седнице тог одбора где смо вас ми раскринкали и ја лично и моје колеге, ви сте смењени.

Ево, дозволите, ја сам поверовала Драгану Шутановцу, тадашњем министру одбране, да сте ви прислушкивали људе из војног врха, да сте то радили за интересе страних сила и сада та аутопројекција и оно што сте ви, ви говорите у овим тајкунским медијима да ради Војно-обавештајна и Војно-безбедносна агенција. Ево, ту има људи, попут колеге Александра Мрковића и колеге Бечића, Ђукановића и Мрдића, који су дуго година као парламентарци у контроли служби безбедности. Нека вам кажу, господине председавајући, да ли је уопште нормално да неко ко је изабран за народног посланика оптужује највише структуре војске да прислушкују у овој земљи? Зашто би то неко радио јуче или прекјуче, сада 2024. године? Па, зато што је на истом задатку на којем је био и тада када је изабран и када је смењен, да издаје, да продаје за шаку долара и да ради оно што му кажу његове стране газде.

Е, о томе ћемо да причамо. То су аргументи и ваљаћемо вас по вашем блату које сте ви направили, оставили гладне и босе војнике, уништили преко, колико Марјане, тенкова и војне опреме, уништили наменску индустрију. Од тога нећете да побегнете. Хтели сте да budete као прилепак Драгана Ђиласа овде посланик, мораћете сваки пут да одговарате за то што сте урадили.

Ја овде браним интерес и част сваког српског војника и официра и државе Србије, а ви браните интересе ваших газда.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Дајем реч посланику др Владимиру Орлићу.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Ја сам се јавио за оно претходно излагање када је поменута наша посланичка група.

Дирљиво је, стварно, колико су фасцинирани Европским парламентом и његовим резолуцијама, наравно, знамо добро, пре свега оним у Европском парламенту који се одазивају на презиме Фон Крамон, Шидер, Грошел, Јуратовић, Пицула, Рот. У сваком случају, све оно што се римује са Курти, на било који начин у политичком смислу. То им је посебно блиско. Знамо из којих разлога. Нису они бадава ишли тамо да траже санкције против сопственог народа.

Али, пошто већ толико воле Европски парламент и његове резолуције, две реченице врло занимљиве да поделим са вама. Слушајте ово, ово је из извештаја једног, веома важног. Велике проблеме са којима се суочавају медији у Србији приметиле су међународне институције. Тако је Резолуцијом Европског парламента о процесу европских интеграција Србије В7-0021, усвојеном 19. јануара ове године, изражена забринутост због покушаја власти да контролишу рад медија и скренута пажња на концентрацију власништва и мањак транспарентности у власничкој структури медија. Кад кажу ове године, знате на коју годину мисле, на 2011. годину. То је извештај из те године и резолуција Европског парламента која говори о катастрофи у медијима те године.

Помиње се и Скупштина Европске федерације новинара и њихова заједничка оцена да су тада у Србији новинари осиромашени, понижени, ућуткани и уплашени. Тиме почиње један важан извештај, зове се Извештај о притисцима и контроли медија у Србији, то је познати извештај Верице Бараћ.

Пошто су поменули разваљену државу, са овим речима почиње тај извештај, а онда кренете кроз њега редом, па да видите шта је била разваљена држава у то време, са чувеном препродајом секунди преко партије, преко братије, преко приватних фирми, нашег газде,

оног главног мислим, не овог што седи испред вас, са зарадама пута 10, да видите шта је разваљена држава када се злоупотребљава политика, па се послује лепо и масно и са државним институцијама и са градским институцијама, човек који је био градоначелник. То све овде лепо пише, све саставила Верица Бараћ. Он је узимао паре и од Скупштине града Београда и од градских секретаријата и од свих културно-образовних институција у граду Београду. Дакле, човек је узимао паре од оних који су му били подређени, којима је шефовски командовао. Да видите шта је разваљена држава.

Пошто сте покушали да budete духовити и рекли – некада смо имали Милунку Савић, а данас имамо Ану Брнабић. Знате шта је много већа иронија данас? На оном месту на ком је некада седео Радомир Путник, у ваше време знате ко је стигао? Онај неки Здравко о којем је говорила госпођа Јовановић малопре. А у клупама где је некада седео Иво Андрић, данас сте ви. За главу да се ухватите.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има предлагач Миленко Јованов.

МИЛЕНКО ЈОВАНОВ: Јако је чудно и просто невероватно да са таквом дозом страсти и потребе да се кроз то прети у српском парламенту неко се позива на нове резолуције Европског парламента. Ово је нешто што заиста ја не верујем да ово здање памти, да је ово икада ико радио, али добро, и то смо дочекали.

Да, постоји поређење са ултиматумом из 1914. године зато што сте тражили да Влада и сви органи јавне власти прихвате, значи, цитирам, прихвате и омогуће несметан рад истражне и експертске мисије Европске комисије и ад хок Мисије Европског парламента, чији је циљ истрага изборних неправилности на изборима 17.12.2023. године и давање препорука како да се изађе из постојеће изборне и политичке кризе.

Дакле, ви тражите да држава Србија укине део свог суверенитета и да странци врше истраге у нашој земљи. Хајде да упоредимо то са историјском ситуацијом из 1914. године, где Аустроугарска тражи да Србија предузме судски поступак против саучесника Сарајевског атентата, који су на српској територији, уз помоћ и упутства аустроугарских органа. Аустроугарска је тражила мање од онога што тражи наша опозиција данас. Аустроугарска је тражила мање да се меша у ствари. Они су хтели да дају упутства и да дају помоћ. И ми смо рекли да су упутства и помоћ удар на нашу слободу, суверенитет и независност, а они траже да они врше истраге. Па, то је десет пута горе, то је неупоредиво горе него оно што је Аустроугарска тражила. Сад се питају зашто се то спомиње? Па, зато што то радите, али вам је мало то, него нам претите новим резолуцијама.

Ево, да упознам грађане, пошто грађани колико то прате, колико не прате, не знам, па ћу им саопштити.

Прво, резолуције Европског парламента апсолутно нису обавезујуће ни за Европску комисију, ни за земље чланице ЕУ. Значи, они одлазе тамо, плују по својој држави, вуку за рукав европске парламентарце да би донели акт који није обавезујући ни за кога, то је чисто плување по Србији из разоноде. То нема апсолутно никакву другу тежину. То нико живи неће да примени. Али, хајде да причамо о томе, господине председавајући, какве су све резолуције донете у том Европском парламенту.

Марта 2022. године резолуција Европског парламента којом је СПЦ оптужена за распиривање напетости на Балкану и означена као узрочник ратова. То вам је резолуција Европског парламента где они траже нову резолуцију за Србију.

Шестог јула 2022. године резолуција Европског парламента о Косову, у коме се пет чланица ЕУ позивају да признају самопроглашену независност Косова, а то се тражи и од Србије.

Знате ли ко је лобирао за ову резолуцију? Па, исти они који су лобирали сад за њих да се изгласа ова њихова резолуција плувања по Србији. Исти тај Шенак, исти тај Шидер, исти ти људи, исти тај Рот, исти људи.

Септембра 2022. године Резолуција Европског парламента у којој се тражи да се обуставе приступни преговори са ЕУ ако Србија не уведе санкције Руској Федерацији. То је то што они траже даље. На крају крајева, они су то и обећали у свом обраћању тамо, а са друге стране тражили не прекидање приступних преговора, али престанак финансирања кроз ИПА и ИПАРД фондове. Дакле, директан атак на државу Србију и њене грађане. То нема везе са влашћу. То нема везе ни са једним појединцем на власти. Нико од нас не планира да купује трактора преко ИПАРД. Неки пољопривредник планира, а они кажу да се то укине, да би се тиме казнила Србија. Не, да би казнили народ који није гласао за њих.

Седамнаестог јануара 2023. године Резолуција Европског парламента којим се позива ЕУ да прекине приступне преговоре са Србијом због сарадње са председником Републике Српске Милорадом Додиком, и то је резолуција Европског парламента.

Маја 2023. године Резолуција Европског парламента о Косову у којој је убачен амандман у коме се од власти у Србији тражи детаљна истрага о стравичном убиству у школи „Владислав Рибникар“, и то је поново на њихов захтев ишло. Пазите, Резолуција о Косову, а они убацују оно што је њима у том тренутку битно. Дакле, преко мртвих поново.

Октобра 2023. године Резолуција Европског парламента којом се позива ЕУ да прекине преговоре са Србијом и укину предприступни фондови због догађаја у Бањској. Дакле, ово су радили њихови лобисти без њих, а сада су они својим лобистима дали нову муницију да пишу нове резолуције, да опет ударају по Србији и сад нам прете биће нових.

Сад вам ја кажем нађите и мачка о чији реп ћете те резолуције и да окачите, јер као што ово нисмо испуњавали, нећемо да прекинемо сарадњу са Милорадом Додиком, нећемо да вршимо тортуру над Србима због Бањске, нећемо да се одрекнемо Косова и Метохије, нећемо да нападамо СПЦ, нећемо ништа да радимо са тим вашим резолуцијама, па направите нову и том истом мачку окачите о тај исти реп. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем посланику.

Реч има посланица Татјана Мацура.

ТАТЈАНА МАЦУРА: Захваљујем председавајући.

Поштоване грађанке и грађани, поштоване колегинице и колеге народни посланици, још једном уважени председавајући, најпре желим да вам честитам долазак пролећа, јер то значи, између осталог, да ће нам дани бити дужи и да ћемо имати више Сунца, да ћемо бити расположенији и да ћемо сигурно квалитетније и боље користити наше време за наступајућу кампању за београдске изборе, за кампању која се традиционално води од врата до врата, за контакте са грађанима на територији Града Београда, а онда и за контакте са грађанима непосредно, дакле, на територији читаве Србије.

Данас желим да искористим прилику да подсетим наше грађанке да је данас Национални дан превенције рака дојке и да све оне који данас гледају уживо овај програм упутим на то да своје најближе жене, драге сестре, пријатељице, куме упуте на то да ураде превентивне прегледе којима ће моћи да се заштите од евентуалних последица рака дојке. Такође, желим да подсетим да се то ради једном годишње, дакле редовни гинеколошки прегледи. Знам да ово можда звучи банално, али знам и колико је важно и зато ми јесте важно да у директном преносу о овоме говорим данас. Једном годишње гинеколошки редован преглед, једном годишње ултразвучни преглед дојки и једном или два пута, односно једном или у две године да се одради мамограф.

Да овим женским тоном наставим, ја сам приметила у ова три дана расправе о будућој председници Народне скупштине да сви помало заплићемо језиком када треба да

се обратимо политичаркама које овде седе. Ми смо овде народне посланице, бирамо председницу Народне скупштине која је некада била министарка, некада је била и још увек јесте председница Владе у техничком мандату. Било би добро да у будућности се са пуно пажње и уважавања обраћамо женама које овде седе, да их не ниподаштавамо и не правимо се невешти када треба да се обратимо некој од нас. Ако можемо да се свакој кафе-куварици и чистачици у Дому Народне скупштине обратимо на тај начин, не видим ниједну препреку да се они који имају проблем са тим науче да се политичаркама у Србији обраћају у женском роду.

Након овога, желим и вама, уважени председавајући, да се обратим и да и вас подсетим, али и колеге народне посланике, да ниједног тренутка Народна скупштина није суспендовала Закон о забрани дискриминације и зато ми је јако жао што смо имали прилику да у ових неколико дана, с обзиром да је ова седница започела много пре него што је започела расправа о избору председнице Народне скупштине, да приметим да се нон-стоп крши овај закон у погледу ваших година. Дакле, овде се вама додељују различите дијагнозе са разних страна, доводе се у питање ваши физички, ментални капацитети, а ја ћу бити срећни ако са 76 година будем имала овај капацитете којима ви данас располажете и водите ову седницу.

Такође, ја сам неко ко припада средњој генерацији и јако ми је драго, да не буде забуне, што видим пуно младих лица са једне и са друге стране, али исто тако, на бази барем тог искуства који имам као једна млада особа, не могу да занемарим важност искуства које доносе старији народни посланици који овде деле клупе за са нама, а пре свега због тога што ви носите тај један помирљив тон управо на бази дугогодишњег искуства, пружајући руку свакоме да уђе у дијалог. Ја бих волела да подсетим и народне посланике да не кршимо Закон о забрани дискриминације, а кршен је оволико пута. Ја сам само овај пример, на бази тога колико је пута прекршен због ваших година, искористила као прилику да подсетим све народне посланике, без обзира у којим клупама седе.

Будући мандат председнице Народне скупштине обележиће неколико важних тема, а ја ћу покушати да сведем на три за које мислим да ће, макар на почетку, бити веома важне. Прва је дијалог који се води на релацији између Београда и Приштине и не сумњам у то да ће ципеле у којима ће седети, место на којем ће седити госпођа Брнабић бити изузетно тешке и компликоване и да ће је тај задатак, посебно што је и сама била укључена у многе дијалоге који су претходили њеном будућем раду приликом заседања, који су претходили њеном будућем раду, дакле, довести у једну незавидну позицију.

Зато данас не могу да се не сетим, као неко ко је сигурно недвосмислено грађанске оријентације, неко ко можда нема довољно јаку или јасно изражена национална осећања или макар их не исказује на онај начин како је то широко друштвено прихватљиво... Дакле, желим да кажем да ми је страшно тешко и жао што сам могла да приметим да чак и парламентарне политичке организације нису се на прави начин осврнуле на жртве Мартовског погрома који се догодио 2004. године. Прво, зато што се ради о једној годишњици која је округла. Знате, специфично је да се обележавају те округле годишњице на један посебан начин и ја сам трагом, да видим како је и на који начин свака политичка организација, била она у парламенту или ван парламента, покушала да видим на који начин су се осврнули на оно што се догодило 2004. године и морам да кажем да се готово ни једна није са дужном пажњом и пијететом према жртвама осврнула на оно што се догодило пре 20 година.

Ја ћу сада искористити податке да због грађана Републике Србије подсетим какве су то жртве биле на простору Косова 2004. године. Податке које ћу прочитати, јер их не знам

напапет можете пронаћи на сајту Фонда за хуманитарно право тако да позивам и оне народне посланике који су заборавили да се овим поводом огласе...

(Александар Јовановић: Нико није заборавио, немој да изврћеш.)

Дакле, оне који су можда заборавили да се овим поводом огласе, а верујте да сам у праву, јер сам анализирао налоге. Наравно, они грађани који то желе да испрате то могу да виде. На једном сам чак нашла временску прогнозу, али нисам нашла никакво изјашњавање на ову тему.

Дакле, 50 до 60 хиљада косовских Албанаца је тада подигло, практично, устанак против Срба и неалбанског становништва на простору Косова, 23 особе су изгубиле живот, 950 особа је повређено, око 4.000 људи је расељено, а око хиљаду кућа, црква и манастира је оскрнављено, спаљено или уништено.

Ја заиста мислим да смо у марту месецу који је веома важан, емотивно важан за грађане Србије, без обзира какве су политичке оријентације, морали да се са дужном пажњом осврнемо на ова дешавања.

Такође, желим да искористим прилику да вас све позовем да прочитате низ који се налази на некадашњој платформи „Твитера“, а данашњој „ИКС“ који је написао Драгиша Мијачић. Он координира у Националном конвенту. Задуженим за Поглавље 35. Поделио је просто једно непосредно искуство избеглих жена са Косова и било би добро да можда грађани Србије, да сад не трошим време свих вас, да прочитају тај низ и просто разумеју колико су размере, да кажем, тог погрома заиста велике.

Дозволите ми молим вас да на овој теми такође цитирам и муфтију Београдске исламске заједнице, Мустафу Јусуфспахића који је на истој друштвеној мрежи поделио своје мисли на ову тему: „Сваког 17. и 18. марта мене срце заболи, јер неко је тада 2004. године ђавола бодрио и куће божије палио и рушио а неко Бога бранио.“

Ја му се захваљујем јер неке речи од појединих људи заиста имају много већу тежину, чак и од наших речи. Ово је заиста, он сваке године на прави начин се осврне на ове догађаје, тако да ја му се у име и своје лично, а и надам се у име читавог парламента захваљујем.

Када је у питању друга тема која ће обележити почетак рада нове председнице Народне скупштине, то је управо ова тема са којом смо малопре завршили један део дискусије. Ради се о Резолуцији Европског парламента. Малопре сам рекла да сигурно, а сигурно макар у овим редовима, дакле где данас седим, дакле нема особе која је грађанскија и либералнија у погледу многих политичких тема, па тако и у погледу односа Србије према ЕУ.

Међутим, и када сам седела као народна посланица са оне стране тамо, дакле мој посланички клуб који сам врло успешно водила имао је један принцип, кога се и дан данас држим. Дакле, наше политичке размирице у границама наше земље су сасвим нешто друго у односу на то како ми представљамо нашу државу када напустимо границе наше државе.

Тако да је за мене као некога ко помно прати рад, посебно грађански оријентисаних политичких организација, срамотно оно што смо ми имали прилике да доживимо, то вуклање за рукаве и све оно, да кажем, непримерено што је било а дешава се и данас, нажалост, дакле када је у питању Резолуција Европског парламента која је недавно донета.

Дакле, ово није ни прва а вероватно ни последња резолуција Европског парламента, међутим ова је специфична управо по томе због начина на који је она донета Никада се чини ми се то није десило да се оволико лобира, практично из граница једне државе да тако изгледа једна резолуција Европског парламента. Шта је требало да буде поента те саме резолуције? Она је требала, ако сам добро разумела колеге који су на томе инсистирале, да

изазове међународну истрагу. Ја морам да кажем, ево као неко ко од када су завршени избори као нестраначка личност, дакле седим са стране и гледам шта се све дешава...

Слободно се смејте, није уопште никакав проблем.

Дакле, не могу а да не приметим следеће. Дакле, како мислите да било ко схвати озбиљно инсистирање на међународној истрази уколико прихватате да су избори у Србији на републичком нивоу довољно добри да прихватите мандате и да не седите овде са нама, а са друге стране не прихватате резултате београдских избора тврдећи да су избори само на једном нивоу покрадени?

Дакле, избори су се одржавали у исто време и на истом месту са истим члановима бирачких одбора. Дакле, никоме не можете да објасните, ни грађанима у Србији, а посебно не ван граница наше земље како је ова мозгалица практично требала да произведе то, а то је да се догоди међународна истрага.

И ја бих волела да се она догоди из простог разлога што смо и током ове расправе имали прилике да чујемо да се та наводна миграција у толиком броју која је наводно довела до толике велике и неправедне разлике на београдским изборима, дешавало и раније управо мењање пребивалишта од стране људи који и данас седе у овом парламенту.

За председницу Народне скупштине ће свакако бити изазов и да одржи дијалог у Народној скупштини и ван ње, наравно, али не сумњам да ће то успети да уради из простог разлога што има једно богато искуство у посредовању у међустраничком дијалогу, како на нивоу парламента, односно када је он вођен овде у парламенту без посредовања људи који долазе из Европског парламента, тако и на оном другом колосеку који је вођен уз присуство европарламентараца.

Ја морам само још једну ствар да кажем. И тада смо имали, нажалост, иако је рука била пружена, дакле седела сам на страни опозиције, многи људи који овде седе учествовали су у том дијалогу заједно са мном, заједно и са овим људима који седе са ове моје леве стране, дакле веома често је тај простор за дијалог, за разговор, за доношење политичких решења којима би се решила политичка криза у Србији био врло невешто, морам да кажем, искоришћен за јефтине политичке поене.

На те се дијалоге долазило веома често и то ће вам сигурно рећи чак и чланови оне опозиције који седе и сада у парламенту да би се са њих театрално одлазило. Ја се искрено надам да се таква грешка неће поновити и ја се искрено надам да овај парламент има снаге и има капацитета да са оним људима које су грађани бирали да их овде представљају доведе до политичких решења да се реши политичка криза на један, да кажем, миран и добронамеран начин.

Трећа тема која је можда за мене најемотивнија, а по природи јесам емотивна што се може видети да ми дрхти глас и руке, дакле јесте насиље у друштву. Мислим да ће ако ове две теме нису биле довољно јаке као изазов за председницу Народне скупштине, али и за све колеге који седе са леве и са десне моје стране, дакле верујем да ће спречавање насиља у друштву бити можда и највећи изазов и за парламент и за будућу Владу и за све нас, без обзира где се политички налазимо.

Мени је жао што смо доживели то да се мајска трагедија која је обележила животе свих нас, а не могу да на неки начин раздвајам људе са децом или без деце, да ме неко погрешно не схвати, али верујем да је посебно погодила људе који имају децу и посебно оне који имају децу тог узраста којег су настрадала деца из „Рибникара“ или из околине Младеновца.

Дакле, злоупотреба политичка једне такве трагедије је за мене била беспризорна. Заиста сам у свашта могла да поверујем, али у тако нешто до краја нисам могла што је

резултирало на крају лошијим, односно горим изборним резултатом него што је то био резултат на претходним републичким изборима.

Надам се у сусрет мају и обележавању мајске трагедије која је заиста дубоко потресла све грађане Србије, без обзира где се ми налазимо на страни политичког спектра, надам се да она неће бити злоупотребљена за јефтине политичке поене. Тим пре што је то био повод да се формира коалиција која носи назив „Србија против насиља“, а која је у међувремену заборавила практично на ту тему и бавила се свим другим, стављајући акценат искључиво на себе, а не на то како ће и у каквом друштву да живе наша деца.

Подсетићу вас, ово је јединствен случај у Европи био и у свету вероватно, да школски другар удари на своје школске другаре на тако бруталан начин да ће остати вероватно зацементирано у свим нашим срцима и животима и нас и наше деце.

Јако ми је жао што је била злоупотребљена на тај начин, надам се да се то неће поновити, а да ћемо сви извући ту поуку из онога што се десило, да можемо да мењамо наше понашање како нам се то никада не би догодило и како би смо нешто научили из оних догађаја који су за нама.

Сада бих да кажем нешто о Ани Брнабић, знала сам да ће бити реакција. Дакле, моја специфична позиција када желим да говорим о томе зашто желим да подржим да Ана Брнабић буде председница Народне скупштине. Зато што сам у својим ципелама, дакле у различитим неким околностима имала прилику да што јавно, а што на различитим састанцима и у приликама које су такође биле јавно приказане, дакле сарађујем са госпођом Брнабић и да доведемо до одређених позитивних решења која јесу у интересу грађана Србије. Ја вас подсећам да само због њих седимо овде и ни због кога другог.

Дакле, мој први сусрет са госпођом Брнабић, можда она то и не зна или можда не може да направи такву врсту ретроспективе био је када се усвајао такозвани Закон о несталим бебама.

Дакле, био је то проблематичан један закон. Сви знају који су седели тада у парламенту. Разна удружења родитеља који траже своју несталу децу, обраћали су се народним посланицима, седели су заједно са нама у нашим канцеларијама очекујући да се догоди одређена измена закона.

Она је управо седећи ове у дану који је био намењен посланичким питањима питала како може да се поправи тај закон. Организован је састанак у Влади Републике Србије. Састанку сам присуствовала не само ја као народна посланица, присуствовали су и угледни правници, чини ми се, Никола Ковачевић, Данило Ћурђић, представници ЈУКОМ-а итд. и донета је једна велика и важна измена која је утицала на то да родитељи који траже своју несталу децу буду задовољни.

С обзиром да је то био један јавни сусрет, дакле, свако може данас да врати снимак и да погледа како је то изгледало и на бази тога да закључи да је могуће водити дијалог чак и са људима са којима се у одређеним моментима политички не слажете.

Друге позитивне ствари које бих рекла о госпођи Брнабић јесте њена ефикасност која се односи на сарадњу са оним особама које у том тренутку нису чланови Народне скупштине, па по природи, да кажем, обавезе коју ми имамо као представници законодавне власти имамо према Влади Републике Србије.

Дакле, у неколико наврата сам затражила интервенцију тадашње председнице Владе да помогне у решавању великих проблема, за мене великих, јер су одређене теме којима се бавим, али оне знате немају тако велики обухват и она је могла у било ком тренутку да каже - хвала примили смо ваше обавештење, премили смо ваш предлог, супер је то што сада желите да сарађујете, мислимо да је конструктиван, доћи ће тренутак да се ово измени. Могла је, јер би то било такође политички корисно за њу.

Међутим, она је учинила све што је у њеној моћи да делегира одређене људе, да се позабаве, да се одређени проблеми реше. Дакле, иако није имала крупну политичку корист од онога што је требало да учини, она је то упркос томе учинила, што значи да је ставила јавни интерес испред своје странке коју је водила у то време, али и испред целокупног имиџа Владе.

Колико је то, да кажем, у моментима било изазовно јесте и зато што је помогла да се одређена одлука Уставног суда на бољи начин примени него што је и сам Уставни суд рекао да та одлука треба да се примени. Та одлука Уставног суда односи се на права родитеља деце са инвалидитетом да остваре право на накнаду која им је била ускраћена нажалост погрешном одредбом Закона о финансијској подршци породици са децом.

Посао је био обиман. Укључио је апсолутно све центре за социјални рад у Србији. Укључио је рад најмање два министарства, Министарство за рад и Министарство за бригу о породици и нас наравно као представнике невладиних организација, али је Влада донела посебан закључак да учини да се одлука Уставног суда примени још боље него што је и сам Уставни суд рекао да треба да се примени. Јесте, могуће је, обраћали смо се Уставном суду. Уставни суд је сам рекао да не жели да додатно појашњава одлуку, јер је могао то да уради, али је Влада Републике Србије донела одлуку да направи закључак, посебан закључак Владе, који ће употпунити недовољно добро написану одлуку Уставног суда.

Ја се у име и родитеља који имају децу са инвалидитетом, али и у име свих оних других који су имали користи од појединих одлука Владе Републике Србије заиста од срца захваљујем досадашњој председници Владе Републике Србије, а будућој председници Народне скупштине и у том духу се заиста надам да ће водити наредни сазив парламента.

Било би добро и ја се надам да ће то тако и бити да се у овом мандату формира једна квалитетна женска парламентарна мрежа као неформално тело које ће се многим од ових питања, о којима сам ја данас говорила, дакле, бавити.

Постоје теме које су у овом тренутку горуће и о којима, ја мислим, може парламент да помогне да се подигне свест, ако ништа друго, о важности одређених тема, као што је важност имунизације, акушерско насиље, насиље у породици. Дакле, то су све теме за које сам сигурна да једнако окупљају све жене у овом парламенту и за које сам сигурна да не постоји ни трунка дилеме да имамо заједнички интерес.

Искрено се надам, драга госпођо Брнабић, да ћете успешно водити парламент, да ће бити пружена рука до краја онако као што сте и најавили према представницима и власти и опозиције и даћете у том маниру показати да постоји могућност да овај парламент заиста на прави начин осликава и вољу грађана Републике Србије, али исто тако да покаже да је могуће показати једну нову политику културу.

Дозволите ми да завршим само једном опаском и надам се да ми нећете замерити. Једна од опаски и председнице Маје Гојковић када је водила парламент била је због лапсуса који је тада направио један посланик из редова СНС – Ана је ту.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вам посланице. Садржајно и јако инспиративно и надајмо се да се то оствари.

Реч има посланик Милија Милетић.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем се.

Председавајући, уважене колеге посланици, грађани Србије, ја сам Милија Милетић и долазим из Сврљига. То је најлепша општина у Србији која се налази поред града Ниша, а то је најлепши град у Србији.

Иначе сам изабран са листе Александар Вучић – Србија не сме да стане, а представљам Уједињену сељачку странку.

Уважени председавајући, поштоване колеге, ево ја ћу као народни посланик и председник Уједињене сељачке странке подржати нашег кандидата, досадашњу председницу Владе, а сада кандидата за председницу Скупштине Србије, Ану Брнабић и рећи ћу неколико аргумената због којих ћу гласати.

На првом месту као председница Владе радила је најбољи начин и показала се да је велики борац. Овде говоримо о неким резолуцијама ЕУ. Треба да говоримо о Резолуцији 1244 Савета безбедности. Да ли то неко поштује? Ми морамо поштовати све оно што смо наследили. Српски национални интереси јесу да се сачувају наше границе, да сачувамо наша села, да сачувамо све оно што је код нас у Србији.

Једна од битних ствари за мене јесте да заједно са нашом будућом председницом Скупштине, Аном Брнабић, заједно са њом радимо за доношење закона којима ћемо помоћи и поспешити развој неразвијених подручја, помоћи нашим женама које живе на селу. Ево данашњег дана можемо говорити на који начин тим нашим женама на селу можемо обезбедити боље услове живота, како обезбедити боље услове живота за нашу децу која живе на селу.

Једна од битних ствари јесте акценат да заједно са нашом Аном Брнабић, са председницом Скупштине будућом, радимо на томе да се донесу закони. Ја ћу иницирати неколико закона који се тичу живота наших људи који живе у малим подручјима као што је Сврљиг, Бела Паланка, Гаџин Хан. Један од разлога јесте што ћу гласати Ану Брнабић зато што део њеног срца јесте, њена мајка је из Бабушнице, то је за мене велики плус, зато што она осећа проблеме наших људи.

Поштоване колеге, уважени посланици, још једном, овде се налазимо у храму демократије, овде можемо говорити о свему, о свим проблемима. Ту морамо говорити и гласно и тихо, али битно је да се чујемо. Није битно ако се неко дере и каже неке ствари, можда и увредљиве, али јесте битно да то наши људи чују. Ја говорим језиком, дијалект можда ми није баш како треба по падежима, али једна ствар јесте сигурна, мене моји људи који живе у Сврљигу, који живе на југоистоку Србије разумеју.

Још једном велика подршка развоју југоистока Србије, развоју Ниша као мотора, покретача југоистока Србије, али још битнија ствар јесте да подржимо мале средине, мале општине, а то ћемо сви заједно радити када изаберемо нашег кандидата за председника Скупштине, а то је Ана Брнабић.

Госпођо Ана, ја ћу за вас гласати и ми сви подржаћемо вас, а заједно ћемо радити у интересу да радимо за сваког човека, за свако дете, за сваку жену која живи и у Сврљигу, у малим срединама, у нашим селима и у целој Србији. Хвала још једном.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Роберт Козма.

(Александар Јовановић: Дошло је до грешке.)

Извињавамо се, дошло је до грешке, пермутовали смо.

Народни посланик Роберт Козма.

Изволите.

РОБЕРТ КОЗМА: Хвала вам, председавајући.

Не могу а да немам утисак да је претходној говорници за обнову њене политичке и професионалне каријере ипак била потребна партијска књижица СНС, тој говорници то ипак иде на част.

Председавајући, ви сте на почетку говорили да треба да се држимо неких чињеница, а онда сте вашим партијским колегама и колегиницама дозволили да изврћу чињенице и реалност, као да су у ову Скупштину дошли оним летећим аутомобилима из промотивних спотова СНС. Тако је кандидаткиња за председницу Скупштине успела данима и месецима да брани неодбрањиво да нису покрали изборе, а цео свет је видео да су покрали изборе,

сви су видели да су починили низ кривичних дела пре и током избора и да су злоупотребљавали медије, и да су злоупотребљавали јавне ресурсе, и да су вршили функционерску кампању и да су онда и након тога још прекрајали бирачки списак, брисали одређене грађане, а грађане из других градова доводили у Београд како би покрали изборе. То су радили и сви су то видели. Онда је прекјуче кандидаткиња рекла да када се ради о њиховим активистима који иду са изводом из бирачког списка и куцају људима на врата, да се ту ради о кампањи од врата до врата. Не, хајде да вратимо на чињенице.

Када имате извод из бирачког списка у рукама, ви чините кривично дело. Када имате списак станара, ви чините кривично дело, то није кампања од врата до врата. Кампања од врата до врата је оно што радимо ми из Зелено-левог фронта, када са осмехом куцамо грађанима на врата, да се упознамо, да представимо наш програм, да чујемо како можемо да решимо њихове проблеме, а не када ви чините кривична дела, тако што имате извод из бирачког списка и онда то користите како би уцењивали грађане.

Оно што је још једна чињеница јесте да је кандидаткиња за председницу Скупштине заслужила Оскара за главну улогу за претварање Србије у друштво са највећим економским неједнакостима, у друштво са највећом инфлацијом цена, а поготово цена хране у Европи и претварањем Србије у друштво са изразито скупим становима, готово неприуштивим становањем.

Чињенице је да, на пример, 80% грађана не може самостално да купи или да изнајми стан на тржишту некретнина. Чињеница је да све чешће чујете коментаре грађана да када уђу у продавницу осећају се као да им ради таксиметар, што се дуже задрже, то је скупље. Често чујете те коментаре – уђем на минут у продавницу и оде ми 1.000 динара. То је политика коју је спроводила Влада Ане Брнабић и сада би да је поставе овде за председницу Народне скупштине. То говори о још једној чињеници, да међу 100 представника владајуће већине, поготово из њихове партије, очигледно мисле да нема никога кадрога и способнога да буде председник Скупштине, па премијерку бирају за председницу Скупштине.

Морам да кажем једну ствар, ја се слажем са тиме, међу вама нема кадрих за председника и председницу Скупштине. Ви сте они који лоше законе изгласавате на звонце, не питајући се како то срозава живот грађанима Србије. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем посланику.

Реч има предлагач Миленко Јованов.

Изволите.

МИЛЕНКО ЈОВАНОВ: Дакле, поново нам држе предавања о фантомским бирачима они који само треба да се окрену преко свог десног рамена и да виде фантомског бирача. Довољно је да само један благи поглед преко десног рамена и виде уживо фантомског бирача, који је од Врања дошао до Београда и сад гласа у Београду и сад је кандидат из Београда, а не више из Врања.

Поново нам претите резолуцијама Европског парламента и сад се поново налазите у иностранству, ево да грађани знају, дакле лидери те коалиције, те групације, налазе се у Бечу, дакле тамо траже подршку за мешање у унутрашње ствари Србије и све ово што раде овде, сав хаос који праве у Скупштини, на улицама, у институцијама, где год могу, раде да би послали поруку ка споља да је овде ситуација таква да мора да дође неко споља да заведе ред. То је цела идеја њиховог понашања, и овде у претходна два дана и данас и сутра и сваки други дан. Дакле, направити што већи хаос, како бисмо дошли у ситуацију да неко од њих каже – аман, људи, ево видите да овде ништа не функционише, мора неко да дође да уведе ред. То што ће они од себе да праве то што праве, рекао је колега на почетку шта су, ја немам шта да додам. Дакле, то једна ствар, али друга ствар – ово је циљ.

Поново резолуција Европског парламента, ево још једна коју сам пропустио. Дакле, у Резолуцији Европског парламента од 19. октобра 2023. године тражи се да се Србија уздржи од било каквих акција које могу да угрозе или омаловаже уставни поредак, под знацима навода, републике Косово, изражава се жаљење што је Србија наставила кампању отпризнавања Косова. Занимљива резолуција за једну издајничку власт у Београду, јел тако, која очигледно ради на томе да угрози или омаловажи уставни поредак републике Косово и наставља кампању отпризнавања Косова. Према томе, јасно вам је са ким су се они ухватили, јер и ову резолуцију су излобировали исти они са којима су они договарали ову њихову резолуцију и ову другу којом нам прете.

Што се Беча тиче, пошто нам причају о томе, батинаши, криминалци, кривично дело, списак станара, уђеш у зграду видиш списак станара, али хајде нема везе. Шта они не могу да схвате? Они не могу да схвате да странка која има 700.000 чланова има своје спискове и да са тим списковима идемо да разговарамо са народом. Дакле, ти наши чланови имају чланове породица, па се и они додају на списак итд, е тако се води кампања од врата до врата, али шта они знају, шта има везе. Причају да су то спискови станара. Зашто? Да би могли да раде и праве та грађанска хапшења, како су то назвали, како би сутра дошли вероватно и до тих неких грађанских вешања или шта већ мисле да раде.

Оно што је занимљиво, у Бечу се појавио и извесни Драгутин Милошевић, познат људима у Горњем Милановцу, односно муж је особе која је била у Бечу, познат по томе што је претукао суграђанина и ставио му пиштољ у уста. Још један борац против насиља из Србије против насиља. Такође се тврди да је зеленаш, извршилац више кривичних дела, ношење и промет оружја и експлозивних материја. Е, то су вам ти борци против насеља, који су сад отишли у Беч да траже нову подршку. Од кога? Па од оних истих Бечлија који су им давали подршку до сада, да иду са новом резолуцијом, да траже не знам ни ја шта.

Дакле, ја вам поново кажем, да цитирам најзад, данас у Бечу тражимо међународну истрагу о изборној крађи и независну ревизију бирачког списка. Дакле, међународну истрагу. Они не траже истрагу државних органа Србије, они траже странце да дођу овде да врше истраге. И поново кажем, то је више од онога што је Аустроугарска тражила 1914. године, када је хтела да даје савете и да надгледа шта раде наши органи. Они кажу – не, наши органи у страну, странци то да раде.

И на крају да вам кажем, да схватите, пошто видим да и по друштвеним мрежама и на сваки други начин и у вашим медијима то никако да уклавирите – лекс специјалис можете да добијете кад нађете 126 мандата посланика који ће то да вам изгласају. Овде нећете наћи ниједног, јер као што је рекао Владимир Ђукановић – пре ћемо руке одсећи него за то гласати. Значи, на то заборавите.

(Борислав Новаковић: Имаш ли неки други цитат?)

Може Маркс?

(Борислав Новаковић: Може Маркс.)

Хајде онда ти Маркса. Најглупљи цитат би био кад би само рекао – Борислав Новаковић, али добро.

У сваком случају, дакле, лех специјалис вам изгласати нећемо. Тачка. Прелазну Владу, са два министарства, то ћете имати прилике да чујете сада када у наредним недељама, да ли ће бити недеља, две, три или четири, свеједно, дође мандатар и предложи састав те Владе.

Ако будете чули некога од вас да је у тој Влади, онда ћете видети да ли ћете имати већину да то изгласате. Али, ја нешто имам неки осећај да неке не пада на памет да било коме од вас да место министра полиције, ни министра државне управе и локалне самоуправе. Тако да и на то можете да заборавите.

Ни лех специјалис, ни прелазна Влада, ништа. Евентуално шта можете да добијете и да урадите то је да трчите код ових ваших у Европски парламент, па да донесу нову резолуцију у којој пише да је држава Србија обавезна да изгласа Владу у коме два мандата припадају опозиционим странкама, пошто то не постоји нигде на кугли земаљској, ето то. Е, сада онда да видимо само још да нађу посланике које ће то да изгласају, пошто ови посланици овде и даље мисле да и та резолуција може да заврши на истом оном репу, истог оног мачка као и све ове друге. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем посланиче.

Дајем реч посланику Зорану Сандићу.

ЗОРАН САНДИЋ: Хвала председавајући.

Поштоване колеге посланици, поштовани грађани Републике Србије, професоре Раденовићу, нисте добро водили ову седницу. Поштујем ваше године, ценим и поштујем вашу биографију, али нисте имали исте аршине за посланике владајуће већине и за посланике опозиције.

Жао ми је што сте у тим годинама подлегли под утицај машинерије СНС-а, искрено ми је жао. Мислим када се ви саберете да ћете видети где сте грешили.

Међутим, тема је Ана Брнабић. Шта је то што препоручују Ану Брнабић да буде кандидат за овај високи дом, за председника Скупштине? „Митрос“, аустријска фирма „Берлингер“ напустила Србију, добила од државе шест милиона евра. Сви радници остали без посла, „Бертекс“, турска компанија добила милионе из буџета, напустила Србију, сви радници остали без посла, „Геокс“, фабрика обуће у Врању, 1.200 радника остало без посла, милиони евра наших пара из буџета.

Драго ми је што се смејете госпођо Брнабић, то су паре моје, свих нас и свих грађана Србије, ово што читам је озбиљна ствар и не знам шта је толико смешно? Али, имаћете после прилике да ми реплицирате.

Јурина фабрика у Нишу, 200 радника остало без посла, милиони из буџета и тако могу у недоглед. Погрешна економска политика, субвенције 93,5% укупних субвенција за привреду иде страним компанијама, а домаћу привреду и домаћу пољопривреду сте запоставили.

Али има једна фирма која није отишла из Србије, то је АСЕКО, фирма АСЕКО где је ваш брат био директор, која је добила шест милиона евра из буџета, пара од грађана Републике Србије, плус два милиона од Електропривреде Србије, оне исте Електропривреде где је Грчић довео на руб пропасти. Погрешна концепција развоја економије и привреде. То се види по садашњој инфлацији, по трошковима живота, по основним животним намирницама, једнако грађани јако тешко живе. Тога морате бити свесни. То је ваша одговорност, као премијера од 2017. године.

Пољопривреда, српска пољопривреда је на коленима, пољопривредник је толико осиромашен да не зна како да уђе сада у ову пролећну сетву. Рећи ћу вам само податак Републичког завода за статистику, период десетогодишњи, од 2012. до 2022. године. Говеда – 18,2% мање, свиња 28,1% мање, живине 12,1% мање, коза – 31% мање за 10 година. Ово су резултати, ову се егзактни подаци Републичког завода и ово тај резултат ваше владе и вас као председника Владе везано за пољопривреду, а ако узмемо и чињеницу да се два до три посто само наводњава у Србији, ту ништа нисте урадили, а видимо како иду климатске промене.

Да ли вас све ово квалификује да пређете на место председника Скупштине? Такође, госпођо Брнабић ваш наступ и овде када сте били гост у Народној скупштини и на вашим режимским медијима, на „Пинку“, „Хепију“, ТВ „Првој“, су пуни мржње, пуни

непристојног речника, речника каквог не приличи ни у кафани. Просто, као пристојан човек нећу да вас цитирам шта сте ви све били изговарали.

Да ли вас то квалификује да водите Народну скупштину? Ваши говори су препуни и углавном се односе на вештачку интелигенцију, летећи аутомобили, дигитализација. Хајде са тих летећих аутомобила сиђите мало у реалност. Хајде сагледајте реалне потребе грађана Републике Србије.

Ви сте били у Зрењанину 2018. године, 26. јуна и тада сте изјавили у Зрењанину 2019. године да ћете из буџета, односно из буџетских резерви помоћи завршетак фабрике воде и онда кажете – очекујемо да Зрењанин добије здраву пијаћу воду између 10. и 20. јула 2019. године. Сада је 2024. година, грађани Зрењанина и даље немају здраву пијаћу воду, не само Зрењанин, него цео средњи Банат, северни Банат и јужни Банат негде до Планишта.

Зато предлажем још једном, ако имате слуха да ме чујете, ви и будућа влада, једино решење за снабдевање здравом пијаћом водом целог Баната је регионални водовод. Једино исправно, дугорочно и трајно решење, а све ово остало видимо не даје резултат, а грађани Зрењанина и даље плаћају воду као да је исправна, а у ствари је техничка, а купују флаширану воду.

Можете ли ви као премијер ове државе да замислите човека од 70 година, у рукама да носи пет литара, пење се на трећи спрат. Наравно, да не можете, ви то не видите, а ја то видим сваки дан, а причате нама о летећим аутомобилима. Ето, докле је дошла Србија.

Везано за Косово и Метохију, јуче вам, је Милош Јовановић све рекао. Видимо сад сви медији га онако провлаче кроз блато, салва неистина и увреда зато што вам је рекао истину. Видите, издаја јесте, па јесте. Ви кажете није, ми кажемо јесте и то дебела, велика издаја. Историја ће писати, историја је најбоља учитељица живота, за десет, двадесет година уџбеници ће писати ко је дао Телеком, ко је дао ЕПС, ко је дао институције, ко је дао правосуђе, ко је дао таблице. То ће писати историја, од тога не можемо побећи ни ја, ни ви из Владе, а нећете богами ни ви.

А како се брани то национални интерес? Слушајте ме сада грађани Републике Србије, пажљиво. Изјављује Ана Брнабић 2018. године, 19. јун, за „Дојче веле“, па каже, госпођа Брнабић – Косово је било Србија, тачка, сада морамо наћи компромис, никада неће бити компромиса ако инсистирамо да је Косово Србија, то не би био компромис. Рекла је Ана Брнабић за „Дојче веле“. Има тачно датум, тачно исечак из новина, госпођо Брнабић доставићу вам, видим да климате главом. Не можете побећи од овога, ово су чињенице, ви сте тражили чињенице. Све што сам рекао су чињенице, све.

Само се надам да ћете када будете водили овај високи дом имати бар мало слуха зато што друштво у Србији је дебело подељено и ви сносите одговорност само што се не туку људи на улицама због политике и то није добро, није добро за никога. Кренуло је од Зрењанина када сте нас окружили са 80 људи и вриштали на нас, па је било исти дан Кикинда, па Рума и тако даље. Ја осуђујем, ви нисте осудили то у Кикинди што је господин из ваше посланичке групе рекао да је неко писао на вратима. Осуђујем и то, а када је неко од вас осудио то дивљаштво што се десило у Зрењанину, Кикинди, Руми и тако даље.

Куповина гласова. У мојој згради, спрат испод мене, 15 пријављених. На мом бирачком месту гласало 55 људи који нису из Зрењанина. Чињеница, била је полиција, записала, ником ништа, нема институција. И, сада хоћете да идемо на изборе. Ено, СУП у Зрењанину пет дана пун по сто људи, пријављују се људи из Лознице и Ваљева да гласају у Зрењанину. Е, па господо, неће моћи или ћете променити бирачке спискове или избора неће бити. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала посланиче.

Реч има посланик, др Владимир Орлић.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Опет свашта чусмо, али све, апсолутно све само је значајно боље него у ваше време, коју год хоћете тему. Пољопривреда само четири пута већи буџет сада, само четири пута. Радна места о којима сте причали, знате колико има новоотворених у претходних неколико година? Пет стотина педесет хиљада нових радних места, за толико више него у ваше време, када је, да подсетим и то не само четири пута био мањи буџет за пољопривреду него је било нормално за мандата једне владе пола милиона људи остане без посла и никакве бригае и баш вас је много занимало како се зову фирме и да ли су домаће или стране. Апсолутно никакве нису те људе запослиле. Зашто? Јер вас је било баш брига.

Смета вештачка интелигенција, сметају нове технологије, не само зато што можда о томе неко овде не зна много, него не разуме да ће управо то да обезбеди још нових радних места и то не било каквих, него оних најбољих, најбоље плаћених. Шта је лоше у томе да то Србија има? Или ће бити да је проблем од пољопривреде до вештачке интелигенције по свим темама.

Проблем је све што је добро у Србији данас, зато што је данас, зато што ће људи увек да га вежу са правом и разлогом за политику Александра Вучића, име председника Србије. Онда ћете све што је добро за Србију данас ви да схватате као свој лични пораз, јер се показује. Све је то по један нови доказ да ништа од тога, под један умели нисте, под два да вас је за било шта од тога било баш брига.

Воду у Банату ви увели, па ми укинули. Да ли је тако било? Или неће бити да је било тако. Него оно што вам такође није пало на памет да пипнете било када. Сада ради неко ко уме и коме је стало. Чули се усталом где ће то да се види већ ове године. Да се људи туку. Што сте тукли? Што сте се залетали овде у председника Србије? Пре свега ви и ваша посланичка група. Нисте једини. Ови што су вам сада коалициони партнери. Да видите како сте заједно са њима лепо дивљали, скакали по клупама овде, дували по тројица у исту вувузелу, скидали кравате да се обрачунате. Да не причате шта сте радили на улици од Старог двора па надаље.

Дакле, не свиђа вам се атмосфера агресије у друштву. Одлично. Немојте да је стварате. Јер ко су силеције, ко су насилници једини? Зна се ко. Увек били и остали. Ви који сте тамо заједно.

На крају, када кажете Косово и Метохија. Све што сте могли, апсолутно све, дали сте и продали, почевши од „Слободе“ коју сте дали Куртију, браћи Мазреку и терористима УЧК, преко онога што сте радили 2004. године и срамно ћутали и још се вадиле.

То је овај ваш јунак јуче што је друге називао издајницима у овој сали, правдао речима, па нећете ваљда да шаљем тенкове, немојте то да очекујете од мене. Па се онако бедно понашали када је дошло до проглашења једностране независности, заједно рекли – баш нас брига за то, него дајте странци, померите то само мало, да нама прођу избори, да ми ухватимо фотеље своје, па опет да трпамо у џепове, а после нека иде и Косово и Метохија и шта год хоћете. И ухватили се под руку, који су све оно што ви нисте стигли, гледали како да продају и уновче у међувремену и на Косову и Метохији, али ако хоћете и на било ком другом месту у Србији.

Тако да, као што сте рекли – видеће историја све. Историја ће да запамти и ово време, као оно доба када је Александар Вучић умео да каже у лице свакоме, и канцелару Немачке и председнику Француске. Кад смо код тога „оревуар“ још једном за вас. Косово и Метохија је Србија, било и остаће док се ми питамо. Рекао свима оно што ви никада нисте смели да зуцнете ни у четири зида. Борио се храбро и обедила његова политика да 28 држава света, више, данас буде на нашој страни. Шта сте ви урадили, како ће вас историја да памти и по чему, осим по бедном кукавичлуку и овом насиљу које смо већ утврдили?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала лепо посланиче Орлићу.

Реч има предлагач Миленко Јованов.

МИЛЕНКО ЈОВАНОВ: Прво што се тиче тих плата и запослених. Фонд плата је данас 24 милијарде, био 5,6 милијарди, дакле у неко друго време. Према томе то показује колико је људи запослено итд. Пошто сте из Зрењанина знате и сами колико је људи запослено и колико се у Зрењанину много ради и граде станови. Пошто се граде станови, значи да има ко да их купи. Најбоље да се не гради ништа.

Сада друга ствар која ми је важна. Изволите Новаковићу.

(Борисав Новаковић: Фабрика воде.)

Поново вичете. Фабрика воде ће бити, рекао сам пре који дан, нисте слушали, нисте били у сали. И у Кикинди и у Зрењанину.

Господине Новаковићу да ли ћемо ми одговорати или нећемо, то ће одлучити судски органи, а ви сте већ одговарали.

(Борисав Новаковић: Нисте одговарали, лажете све време.)

И нагостили се са судијом за прекршаје да избегнете кривичну одговорност. Немојте да се мешате, разговарам са човеком који нема везе са овим што ви добацујете.

Ако је то тако као што ви говорите, чему онда Резолуција Европског парламента од октобра, да се Србија уздржи од било каквих акција које могу да угрозе или омаловаже уставни поредак републике Косово. Зашто је то Курти тражио од својих страних спонзора, ако већ све радимо њему на корист? Да ли вам то има логике? Одакле Резолуција Европског парламента о Косову и Метохији којом се пет чланица ЕУ да признају самопроглашену независност Косова, а и од Србије се то тражи? Што траже од нас када смо то већ урадили? Да ли вам то има логике?

Причали сте ви овде у овој сали, не ви лично, ваша група, како ево сада, зато што сте прихватили француско-немачки план, сутра ће Шпанија, Грчка, Словачка, Румунија, Кипар признати независност Косова, као последицу ваше издаје, сада ће сви да признају Косово. Ко је признао у међувремену? Нико.

Да ли ви видите да то што причате чињенице не доказују, али нема, то једноставно није битно. Најзад и тиме да завршим излагање, јако оштро судите, кажете, издаја је, и доказаће историја да је издаја, а како бисте судили онима који су комплетан и војни и полицијски врх ове земље испоручили Хашком трибуналу? Јел то за вас издаја или није издаја? Јесте, или није, можемо да разговарамо, али не са вама Томашевићу, јер ви тада ко зна где сте били, а кад буде дошло време питаћу и вас о неким другим стварима.

Питаћу, рецимо, како се запошљава на пумпама у Осијеку, итд?

Дакле, да видимо да је то издаја или није? Не може да се мери, значи испоручите све генерале који су бранили Косово, политички врх земље, дате аргументе свим непријатељима ове земље и кажете да то не може да се мери, јер ето, не знам ни ја шта. Извините, мени је то и те како мерљиво.

Ја не тражим и не кажем да треба да се изјасните, ја вас само молим да истим аршинима мерите, па ако је издаја једно, онда је издаја и друго, или нема издаје ни тамо ни вама, или оно јесте, а ово није, ал дајте више да расчистимо шта је олако, лепите етикете.

За мене је издаја то што нас позивате у рат, против НАТО пакта, јер тражите проглашење окупације, КиМ. То је улазак у рат. Погледајте сада ово, погледајте господине Раденовићу, молим вас, које је то лицемерје, ја кажем – прогласићете окупацију, то значи рат. Јел вам логично то? Ако имате окупацију дела своје земље, онда се ви борите против те окупације.

Дакле, као што су они тражили декларацију о окупацији, шта ће вам декларација? Тачка 1. окупирани део територије, тачка 2. наређује се војсци да тај део ослободи. То је крај. Треће, ступа на снагу одмах. Дакле, тако изгледа акт о окупацији.

Али, они кажу, не не, нећемо ми да ратујемо, ми само хоћемо да објавимо да је окупација, да ми кажемо како ми бринемо заправо за КиМ, нас иначе баш брига, али ево пошто смо ми велики Срби, ви сте сви издајници, ми смо патриоте, ми ћемо да прогласимо окупацију и онда прекрстите руке и видите шта ће да се деси, да вам Вучић то решава. Јел тако, то је исто питање.

Хајде, саберите се више и одлучите више шта хоћете, хоћете да прогласите окупацију па да ратујемо или нећете да прогласимо окупацију или хоћете само да прогласите окупацију као „смоквин лист“, и то је то.

Кипар, какве везе има Кипар, како можете да поредите те две ствари, јел ви мислите, још једна генијална ствар, за њих су Кипар и Србија у потпуно истој геополитичкој позицији, потпуно иста геополитичка позиција Кипра и Србије, они мисле то тако, повучете знак једнакости и то тако важи, мало је више другачије, мало би добили по глави да то урадимо, али баш вас брига, сви имате резервне земље, па бисте отишли у њих, а ми да страдамо.

Према одговорна политика мора да се настави и у наредном периоду, одговорна политика која ће водити рачуна о свим грађанима Србије, јер то су они који ће сутра да вам кукају како није било млека од 2,8% млечне масти, већ само од 1,5% или 3,2%, али се зато бусају у патриотске груди, ми ћемо ово, ми ћемо оно, прогласите да бисмо прогласили. Окупација, ето тако да се то тако зове, какве везе има што није.

Поново кажем, шта сте рекли јуче, то је за мене скандал над скандалима, то никада нико у овој Скупштини није изјавио што је рекао ваш председник, дакле – зашто тада није проглашена окупација, када је то тражио Синод СПЦ, односно Свети Архијерејски Сабор СПЦ, а он додацује – није било независно.

За нас није било независно ни тада, а није ни данас, и зато неће бити проглашења окупације, него ћемо да се боримо како знамо и умомо и у наредном периоду.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем се посланику Јованову.

Дајем реч посланику Александру Марковићу.

(Зоран Сандић: Реплика!)

Одлучио сам да прекинемо реплике. Имам право на то, ја председавам, јер то нема краја.

Има времена када буду те дискусије, када буде нови председник.

Дозволите ми да будем, ето, ненормалан.

Идемо даље.

Дајем реч посланику Александру Марковићу.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Молим вас, председавајући, да ми вратите време због ових колега.

Даме и господо народни посланици, трећи је дан како траје седница на којој расправљамо о избору председника Народне скупштине и свашта смо чули за ова три дана од колега који седе преко пута мене. Говорили су све што им падне на памет, и буквално све што им падне на памет, па смо гледали разне перформансе, слушали разне бесмислице, сијасет некаквих оптужби, гомилу старих, безброј пута до сада рециклираних лажи, а само нисмо чули једну једину конкретну замерку, не дај боже аргумент, зашто Ана Брнабић не би требала да буде изабрана за председника Народне скупштине. На сваку лаж, председавајући, добили сте одговор, адекватан одговор, баш онакав одговор какав сте

заслужили. Тако ће бити током целог сазива и боље ће бити да се навикнете на то. Што пре се навикнете на то, то боље по вас.

Није вам ово гостовање на Н1 или Новој, па да 24 сата дневно, седам дана у недељи, водите кампању против Александра Вучића, Ане Брнабић, чланова Владе Србије, било кога од нас из СНС и где је дозвољено да буквално све што вам падне на памет изнесите до миле воље. Дакле, то да вам ми будемо цак за ударање и да можете кад вам падне на памет и шта вам падне на памет да изнесите овде против нас а да на то не буде одговора са ове стране, на то можете да заборавите.

Председавајући, што се нас из СНС тиче, односно изборне листе "Србија не сме да стане", ми немамо никакву дилему. Као апсолутни победници на изборима одржаним 17. децембра, на изборима који су били демократски, фер, поштени и слободни, данас излазимо са најјачим кандидатом за председника Народне скупштине, Аном Брнабић и очекујемо да ће она бити изабрана са апсолутном већином гласова народних посланика.

Наравно, председавајући, постоје и они који неће гласати за Ану Брнабић. За Ану Брнабић неће гласати они који су спремни да путују по свету, да оду у сваки кутак кугле земаљске не би ли опањкавали своју земљу, не би ли бацали дрвље и камење на сопствене грађане и на сопствени народ и на сопствену државу.

За Ану Брнабић, председавајући, неће гласати ни они, а ако мене питате, боље је да не гласају, којима је важније мишљење Виоле фон Крамон или било ког другог шиптарског лобисте од мишљења сопственог грађана.

За Ану Брнабић неће гласати ни они који под плаштом борбе против насиља свакодневно спроводе најогољеније насиље над политичким неистомишљеницима и упорно генеришу атмосферу насиља у друштву. Дакле, сваког дана, свуда и на сваком месту.

За Ану Брнабић неће гласати ни ови, тобоже, са десног политичког спектра, тобоже велике патриоте, конзервативци, националисти, а који су сада директно у савезу са најлибералнијим грађанским опцијама и тиме ко зна који пут сведочимо овде једном апсурду, али рекао бих и великом лицемерју, да они који себе називају великим патриотама, великим борцима за Косово и Метохију, заштитницима тобоже српских националних, заштитницима традиционалних вредности итд. данас шетају руку под руку са онима који би моментално предали Косово и Метохију, који би моментално увели санкције Руској Федерацији и који би моментално се одрекли Републике Српске.

Дакле, веома је кратак пут, председавајући, приметићете, од једног националисте, од једног конзервативца, равногорца чак, монархисте итд. па до Жена у црном. Из свега тога се јасно види да у целој тој групацији која себе назива опозицијом и овима леволибералним или грађанским, како они себе воле да називају, али и овим лажним десничарима, да ту нема ни политике, ни програма, ни идеје, ни платформе, већ их је спојила једна једина заједничка ствар коју имају сви они заједно, дакле, једини заједнички именитељ, а то је мржња према Александру Вучићу и Српској напредној странци.

Према томе, изузетно је важно да у овим нарочито сложеним околностима у којима се као земља налазимо наставимо да водимо мудру и одговорну политику, политику коју је зацртао председник државе Александар Вучић, а то је политика очувања мира и стабилности, али и заштите кључних српских националних интереса, да чувамо нашу слободу и независност, самосталност у доношењу одлука, да јачамо нашу војску и одбрамбене капацитете наше земље, јер управо је јака и снажна војска гарант очувања мира и стабилности у региону, али и гарант заштите нашег народа на Косову и Метохији.

Баш у том контексту, за сам крај, председавајући, треба посматрати избор Ане Брнабић за председника Народне скупштине, јер смо сигурни да ће свим капацитетом пружити пуну подршку политици Александра Вучића.

Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има посланица Славица Радовановић.

Изволите.

СЛАВИЦА РАДОВАНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Данас смо свашта чули, али најмање, као и јуче, о тачки дневног реда, па ево, да се вратимо на тему.

По Уставу Републике Србије, председник Народне скупштине је друга функција по важности у земљи. На ту особу се угледају сви грађани. На ту особу се угледају и поистовећују многи функционери, многи послодавци, полицајци и многи остали политичари.

Ана Брнабић је била премијерка седам година. Може се рећи можда и највише до сада, али шта је то урадила Ана Брнабић за седам година? Бранила је своје министре и то министре иако су окорели у корупцији и криминалу. Уместо да их избаци из свог кабинета, она их је промовисала, са папира читала оно што су јој они потурали, а једна од тих министарки је рекла у своје време да је министарска функција џубокс за прављење пара и госпођа Брнабић је дозвољавала да се све те ствари догађају и да се министри богате на један врло нелегалан начин.

Ја бих сада искористила прилику, пошто се стално прича како је нешто урађено и како је добро, а не прича се оно што се крије од грађана, па бих питала госпођу премијерку у техничкој Влади - зашто држи у тајности и зашто не обавести парламент и грађане Србије да су промењени делови Закона о потврђивању Уговора који је усвојен у овом дому 10. новембра 2022. године, а односи се на Уговор о кредиту који је био намењен за уклањање Старог железничког моста на Сави? Зашто нам не објави да је без икаквог тендера, без икаквог разлога промењена кинеска фирма која треба да изводи те радове и зашто не каже грађанима како се њихов новац троши на пенале, јер се ти радови и даље нису предузели и даље се ништа по том питању не ради, јер није достављена тражена документација?

Сва та документа сте потписали ви као премијер Србије. Можда и не знате? Наравно да не знате, јер какав бисте ви премијер били без политичке моћи у складу са уставном улогом шефа извршне власти, јер ваша једина реторика коју имате је хвалисање Александра Вучића и једина тема коју имате и о којој причате. Постали сте најбољи премијер Александра Вучића.

Оно што вам ипак морам одати признање а то је да сте толико усавршили ваш говор да неистину претворите у истину, да лаж претворите у истину и да неуспех претворите у успех и то радите свих ових седам година. Народ зато треба да зна какве сте штетне уговоре као председница потписивали и шта сте урадили.

Зашто не објасните, госпођо премијерка, грађанима да сте подигли кредит и да је Србија дигла кредите од кинеских фирми, кажете, за инвестиције, да Србија чува паре? Па, ти кредити нису поклон, ти кредити су обавеза и јарам око врата не нама, него нашој деци. Ко зна колико ће година наша деца морати да враћају дугове и да плаћају оно што сте ви представили као добро?

Овде нам показујете разноразне графиконе и стубиће. Да, они нису раст плата, него је то раст и пораст нашег животног стандарда и оно што мање можемо да купимо.

Остаћете упамћени као премијерка у чијој Влади је прислушкиван председник. Ево га Оскар. Странци су га открили, нисте га открили ви. Зато сте измислили аферу прислушкивања.

Онда, шта можемо да очекујемо у наставку ваше владавине овом земљом када су ваша дела као премијерке за седам година на функцији једно велико ништа?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем посланици.

Реч има Павле Грбовић.

Изволите.

ПАВЛЕ ГРБОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани професоре Раденовићу, морам да признам да сте унели мало духа у вођење ове седнице и да неке ваше опаске јесу биле духовите, биле су производ ваших добрих намера. Некада сте и вешто глумили невештост, али успели сте мало да унесете духовитости, успели сте мало да релаксирате атмосферу у неким ситуацијама. Оно што нисте успели јесте нешто што је била много важнија ваша мисија, а то је да унесете више достојанства у рад Народне скупштине.

Због тога данас, баш као и свих оних година и деценија током којих су радикали творили већину у овом Дому, Народна скупштина делује као покварена временска машина која је потпуно изопштена од реалности у којој се представници владајуће већине поново обрачунавају са опозиционом посланицима, у којој после 30 година и више од 30 година континуираних неуспеха и небројено великих и бројних и болних доказа фаталности те политике владајућа већина мисли да је врхунац политичке мудрости и политичке вештине да спроводи пребројавање патриотских крвних зрнаца представника опозиције, да спроводи истрагу о томе ко је патриота а ко је издајник, ко је страни плаћеник и ко је непријатељ државе и народа.

Та политика која је спроведена у Србији, односно која је установљена пре више од 30 година тим перверзним укрштањем Шешељевске и Милошевићевске идеологије оставља бројне последице. Таква политика и таква доктрина захтева и бројне жртве, жртве оних који су били заведени том политиком и који су били спремни да у њој учествују, али пре свега жртвовање оних који су се таквој политици свих ових година и деценија супротстављали.

Кажу људи да је зло увек исто, а исто је и са радикалима. Исти Вучић, исти Шешељ, исти Милошевићеви следбеници само сада појачани неким новим снагама, попут „Заветника“. Недостаје им само нови отац нације и нови меморандум, али колико видимо то је у припреми, а колико чујемо у припреми је и њихов Газиместан.

Заказали су велики Васкршњи сабор за 5. и 6. мај. Како то само претенциозно звучи? Али, ајде што је претенциозно, то је, господо, и неукусно. Васкрс је празник који грађани треба да проведу са својим породицама а не да их шетате и трпате по аутобусима да иду да кличу вашим заблудама и да учествују у вашој витоманији.

Није ни то најстрашније, најстрашније је, господо, то што ви тај сабор заказујете дан и два након што ће десетине породица у Србији обележити годишњицу убиства њихових најмилијих, дан и два након што ће стотине хиљада и милиони људи у Србији обележити годишњицу највећих трагедија које су задесиле ово друштво.

Прошле године сте им се смејали, тим људима који су били на улицама. Организовали сте контра комеморације. Ове године покушавате те догађаје да преклопите вашим напредњачким вашаром. То је једино што ви умете да радите у овој земљи, да од свега направите вашар.

То сте исто урадили и од ове седнице Скупштине, правећи од ње вашар у тој мери да када би неко ко није упућен слушао шта сте причали претходних дана стекао би утисак да се овде бира нови цар Лазар или Милош Обилић, а не председник, односно председница Скупштине.

Томе сте, госпођо Брнабић, прављењу вашара, допринели и ви лично вашим бесмислених реплицирањем, бесконачним, вашим махањем папирима и фотографијама и скриншотовима. То је ваша одговорност. Ово није Скупштина странке, ово је Народна скупштина. Нисте ви, госпођо Брнабић, кандидаткиња за председницу, односно шефицу посланичке групе, ви сте кандидаткиња за председницу Народне скупштине свих народних посланика.

Зато једино што ви треба да одговорите данас и посланицима и јавности јесте да ли сте спремни и да ли сте способни да сав свој лични и политички интегритет и капацитет уложите како би овај дом поново постао место дијалога, а не место мржње, да ли сте спремни да повучете први корак у превазилажењу, а не у још дубљем копању ровова у коме се налази наше друштво, и не само да кажете да јесте, већ да то суштински и урадите.

Да ли сте спремни да истог дана када будете изабрани за председницу Народне скупштине, не некад у будућности, не један дан од понедељка, да истог тог дана ви иницирате формирање једног извршног тела за спровођење избора, у коме би поред председника власти били и представници парламентарне опозиције и цивилног сектора, како бисмо коначно имали фер и слободне изборе, како не би ти избори служили као још један начин да се продуби политичка и друштвена криза у Србији?

Ви то, госпођо Брнабић, морате да урадите, не као чин ваше милости, већ као чин ваше политичке обавезе, јер на овој страни овде не седе ваши лични непријатељи, како их ви посматрате, овде седе људи који су представници више од милион и сто хиљада грађана који су им дали своје гласове, оних милион и сто хиљада људи у Србији који знају да су децембарски избори били покрадени, оних милион и сто хиљада људи који знају да ће и наредни избори бити покрадени на исти начин, у истој мери уколико само ви будете учествовали у организацији тих истих избора.

Ви не смете да игноришете постојање тих људи. Можете о нама, мени, било коме овде приватно да мислите шта год хоћете, ви можете да нас не волите, да нас сматрате глупима, да нас сматрате недораслима, да нас сматрате издајницима или да будем мало непристојнији, подгузним мувама или говнарима, као што сте изговарали и за шта треба да се извините, не нама, него јавности, али ви као председница парламента не смете да игноришете више од милион грађана и њихове оправдане сумње и њихове оправдане захтеве.

Зато вас ја сада позивам да уколико и даље тврдите да су претходни избори били толико фер и слободни и поштени, најдемократскији, најотворенији у историји цивилизације, па онда се тако и понашајте, па хајде отворите врата опозицији и цивилном сектору, отворите бирачке спискове, дајте да видимо шта ту пише, дајте да видимо како су се мењали, не да видимо само да ли смо ми лично уписани у њих, него ко се и како селио, како смо дошли до ситуације да људи живе у трафо станицама или на адресама које почињу са нулом.

Ако сте заиста све радили поштено, па што бисте се тога плашили? Овако се понашате као људи који су ухваћени у нечему што је нечасно и који су свесни чињенице које је свесна и Европа и свет, а то је да избори у Србији нису били фер и слободни.

Питање за вас – да ли имате храбрости, да ли имате искуства и да ли имате интегритета да ту ситуацију коначно промените? Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Поштовани посланици, да вам прочитам обавештење о продужењу данашњег рада.

Поштовани народни посланици, сагласно члану 27. и члану 87. ст. 2. и 3. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да ћемо данас радити и после 18.00 часова због потребе да Народна скупштина што пре донесе акте из дневног реда ове седнице.

Идемо даље.

Реч има народни посланик Радослав Милојичић, повреда Пословника.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала.

Рекламирам члан 107. да је говорник на седници Народне скупштине обавезан да поштује достојанство Народне скупштине, и то није испоштовано када је претходни говорник говорио нешто више од пет минута.

Каже претходни говорник да овде седе нечији следбеници. Ја не знам, поштовани грађани, ко су чији следбеници овде у Скупштини Србије, али сам сигуран да ћете се ви фрапирати када чујете чији је он следбеник и кога он слуша.

Петар Милетић, председник извршног одбора странке чији је председник претходни говорник, је био саветник Албина Куртија до децембра прошле године. Албин Курти нам је послао човека, свог саветника, да подрива политичке темеље ове државе, да уноси немир и да изазива грађански рат. Они о томе не говоре. Њима не смета да неко ко је саветник Албина Куртија буде председник извршног одбора.

Заиста мислим да сте, председавајући, неколико пута у току данашњег дана, уз дивљење и поштовање које имам према вама, морали да прекинете неке говорнике. Мислим да грађани Србије не заслужују да им Драган Ђилас говори о лоповлуку, да не заслужују да им Понош говори о части и да Мариника Тепић говори о политичком поштењу. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, посланиче.

Реч има посланица Снежана Пауновић, повреда Пословника.

Изволите.

СНЕЖАНА ПАУНОВИЋ: Поштовани председавајући, рекламирам члан 106. Мислим да сте били у обавези по два основа, пре свега, као председавајући, а онда и као професор, да прекинете претходног говорника зато што се, осим што се говорило о нечему што није тачка дневног реда, говорило о нечему што је историјска тековина српског народа, о Газиместану. Могли сте са позиције некога ко то памти и, сигурна сам, учествовао је као један патриота да објасните претходном говорнику, који има право да то не памти и о томе ништа не зна, да Газиместан није био ништа друго до могућност да се по први пут у историји Срби на Косову и Метохији осећају као Срби. И ако се понови, окупљање Срба зарад националног интереса и очувања националног идентитета, то није никакав јерес.

Друго, отац нације, цитирам претходног говорника, није Србима потребан отац нације, али нам је потребан лидер који је довољно патриота, који није неко ко ће зарад ситне власти слушати директиве са било које стране, којим неће управљати било какви светски моћници упркос њиховим амбицијама. Ако се то сад зове отац нације и ако је у том контексту то био и Слободан Милошевић, онда му се нема на чему замерити.

Не мислим да сте намерно пропустили да опоменете или професорски едукујете мог колегу који је говорио пре мене, али вас молим да сваки наредни пут када се овако важне теме попут Газиместана и Видовдана и окупљања, оне су већ историјске, то једна озбиљна дистанца, када се неки људи који то не памте то дотакну, онда им помогите бар док председавате, професорски, да разумеју о чему тачно говоре.

Хвала вам и не желим да се изјаснимо о повреди Пословника.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Само да додам, то што ви кажете, опозиција, да тако кажем, ради се о ономе што сам јутрос говорио, ми смо на различитим стазама. Волео бих да Ана Брнабић успе у томе. Међутим, ако су те две стазе несагласне, некомпатибилне, биће увек лутања и неслагања. Ми смо сви грађани једне земље. О томе је и Достојевски писао средином 19. века. То је део Србије којој недостаје државотворност.

Она наша главна стаза која је одавно утемељена и које се ми придржавамо, морам да поменем и господина Арноа... Постоје људи из других култура који прелазе у нашу стазу. У 20. веку то је био Арчибалд Рајс итд. Председник Путин је пре неки дан када је победио рекао следеће – ми можемо да имамо људе који се не слажу, али када је у питању држава, ту морамо сви око тога да се слажемо.

У томе је суштинска разлика. Између опозиције која је мени драга, немам ништа против њих, а знате зашто? Ја разумем којој стази припадају. Међутим, та стаза није утемељена и тешко да ће они догурати у будућности, изгледаће та стаза. Ова стаза је вековима утемељена.

Знате, морам да кажем да није сада битно што су људи на тој стази. Јесте Александар Вучић, али пре њега су били деспот Стефан Лазаревић, кнез Милош, ту је био цар Лазар итд. Ми морамо то да разумемо. Пазите. Ја сам одавно разумео ту стазу. Наши сународници друге вере и опредељења из Србије, из БиХ, они су на истој тој стази.

Жао ми је био бих срећан када би они то прихватили. Међутим, немогуће је то да прихвате зато што колективни запад је једна стаза, једноставно таква, то је идолопоклонство наших људи, неких, који у западу... То је та елита. Проглас. Пазите, нису људи из Прогласа криви. Ја немам ништа против њих. Они су мени драги, али они припадају тој стази ван утемељења, и то је непоправљиво, верујте ми. Извињавам се што сам вам одузео време.

Реч има Ана Брнабић, реплика.

АНА БРНАБИЋ: Хвала.

Хајде само да поновим чињенице у вези са изборним процесом. Пет хиљада и седамсто посматрача. Највише икада у поређењу са било којим изборима у Србији. Највише икада. Преко 2.500 посматрача ЦРТА. Око 500 међународних посматрача, 150 хиљада чланова бирачких одбора. Од тих 150 хиљада чланова бирачких одбора, само 11% представника листе Александар Вучић - Србија не сме да стане. Сви записници са свих изборних места потписани. Ако кажете да су избори покрадени, ви кажете да су ти посматрачи и ти чланови бирачких одбора, од којих 89% нису били са листе Александар Вучић - Србија не сме да стане, будале. Нису ваљда. Ваљда нису.

Ваши су сви потписали записнике, што значи да стоје иза тих записника. Није било нерегуларности на изборима, каже финални извештај ОДИР-а.

Јединствен бирачки списак постоји. Није постојао у време док су на власти били сви ови којима сада припадате. Никада се нису сетили да оформе јединствен бирачки списак, а управо да би могли да манипулишу на изборима. Јединствен бирачки списак данас постоји, објављен је на сајту Министарства државне управе и локалне самоуправе. Број бирача постоји по локалној самоуправи и аутоматски се ажурира на свака три месеца.

Коначно, имате извештај ОДИР-а који све ово потврђује, ако нису довољни чланови ваших бирачких одбора, посматрачи и јединствен бирачки списак који је потпуно транспарентан.

Да ли ће бити неких комисија. Ова земља има своје институције. У тим институцијама, као у сваком демократском друштву, учествујете и ви и у РИК и у ГИК. Ја ћу сутра, надам се, као председница Народне скупштине поштовати институције ове земље. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има предлагач Миленко Јованов.

МИЛЕНКО ЈОВАНОВ: Заиста мислим да је, најблаже речено, бесрамно да се овде на било који начин спочитава неке понашање током тих мајских дана од људи који су прали ноге овде испред Скупштине у лавору, ваљда, као перформанс обележавања нечега, уз „Макарену“ играли овде испред у данима велике туге и жалости, а онда сте се свађали

око Анкетног одбора, ко ће да га води, па сте се свађали ко ће бити овлашћени на тим тачкама дневног реда, пошто је било четири тачке дневног реда, чини ми се, ко ће да буде овлашћен за разрешење министра, ко ће да буде овлашћени за Анкетни одбор, ко ће да буде овлашћен за нешто треће итд. Онда сте отишли на тај Анкетни одбор, па сте се свађали ко ће њиме да председава, па сте онда на крају толико згадили свима све, да су вас родитељи из „Рибникара“ замолили да са тим престанете више, а онда сте напали њих и рекли да „немају тапију на бол“ и ви нама сада, са којим правом и којим образом, држите предавање шта смо ми, како смо ми у прошлој години, у овој години. Као и у прошлом мандату, ви ћете да нам одредите да ли ми нешто осећамо или не осећамо.

Кажете – покрадени су избори, сви знају. Ево још једног парадокса професоре, интересантног, математичког, каже – покрадени су избори. Милион људи који су гласали за њих знају да су покрадени избори, да ли је тако? А онда позову те људе да бране своју изборну вољу и онда се појави хиљаду, две, три, пет људи. Па како то? Па није ваљда да ти људи од милион људи дође им хиљаду-две на скуп. Чекајте, биће да ти људи ипак мисле да нису покрадени и да им не верују ни њихови бирачи, јер то говоре скупови које су сами организовали. Дакле, да нису у стању да убеди чак ни оне који су гласали за њих да су избори покрадени.

Дакле, њихови бирачи кажу да нису избори покрадени. Њихови контролори на бирачким местима кажу да избори нису покрадени, институције ове земље кажу да нису избори покрадени. ОДИР каже да избори нису покрадени, али зашто они понављају? Па зато што је алтернатива, драги мој професоре, да морају да причају о себи, да су неспособни, да не раде ништа, да им се политика своди на „Твитер“, да нису у стању да обиђу три села да испрљају ципелице и скупа одела. Е, зато је проблем у целој причи, у целој овој ујдурми.

Дакле, целу државу држе као таоце да се не би причало о њиховој неспособности, неспособности да направе странку, неспособности да направе месне одборе, неспособности да направе градске одобре, неспособности да изађу ван својих балона, да разговарају са људима који им нису истомишљеници. Они одбијају да схвате да је пре 12 година иста ова Србија, у великој мери исти ови људи, гласала потпуно другачије, гласала за њихове странке, па се разочарала, па сад гласа за нас. Они не покушавају да дођу, да допру до бирача, да им кажу – ми имамо бољи програм од ових. Они то не покушавају. Они те људе вређају, они те људе називају „сендвичарима, ботовима, стоком, крезубима, зверовима, фантомима“, то су њихови изрази. Онда се чуде зашто не могу да победе, па ево зато не можете да победите.

Можете да се жалите коме год хоћете, нема тога који ће вас октроисати, не постоји начин да вас неко мимо народа постави на власт.

И још једном, нема лекс специјалиса, нема прелазне Владе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Имам обавезу родитељски, чисто родитељски само да напоменем. Знате који је главни доказ да избори нису покрадени? Да су они у Европи показали било који доказ, ЕУ, цео свет би брујао и дошле би разне декларације, а они њима нису ништа показали зато што немају доказе. То је суштина. Европа би одмах, она нама даје неке примедбе чак и кад нема разлога.

Мислим то је јасно свима и њима је јасно, али мени је жао, пазите проучаваће се то у будућности. То је феноменологија једна да једноставно једна опција, та стаза један не може да победи. Е сад, да ли су они свесни да не могу да победе? Можда неки јесу, неки нису и они сад иду, то измишљање, то је измишљање пазите. Избори су покрадени, па где су ти људи који су за њих гласали да изађу на митинг? Па, сваки човек би се љутио кад би био свестан итд. То је феноменологија за проучавање у будућности.

Идемо даље.

Шаип Камбери посланик има реч. Није ту.

Има реч Драган Јовановић.

Изволите.

Није ту.

Посланица Верица Јовановић. Изволите

ВЕРИЦА ЈОВАНОВИЋ: Поштоване колеге посланици, поштовани грађани, посланичка група „Србија центар – Срце“ у дану за гласање неће подржати Предлог кандидата за председника Скупштине.

Госпођа Ана Брнабић у протеклих седам година била је премијер Владе Републике Србије, али по нашем мишљењу само формално, као што су то били и министри из Владе Републике Србије, јер су послушно извршавали сва наређења једног човека и све битне одлуке из свих њихових ресора, доносио је управо он.

Уставом утврђене поделе власти на законодавну, извршну и судску, господо из СНС, потпуно сте згазили. Запослили сте све државне структуре, државне институције, од овог дома овде направили циркус, увели медијски мрак у Србију, а изборним махинацијама потпуно обесмислили изборни процес у Србији. У свему томе, активно је учествовала управо госпођа Ана Брнабић.

Премијерском функцијом госпођа се није нешто посебно бавила, али је зато у овом парламенту у претходном сазиву са функције премијера вређала посланике овог дома. Користила је сваку прилику да у медијским наступима, а они су свакодневни, да вређа опозицију, да вређа запослене политичаре, а посебно међународне представнике који су се усудили да кажу да је на децембарским изборима било нерегуларности.

Они кажу – нерагуларност, ми волимо да ствари назовемо правим именом а то значи да сте покрали изборе у децембру. У којој мери, ви господо из СНС најбоље знате, јер сте крађу и организовали и спроводили управо ви.

Не само да је крађе било, него је управо по истом систему, на исти начин припремате за будуће локалне и поновљене београдске изборе. Постављам питање – зашто господо, када сте тако јаки, када сте тако моћни и ако вас грађани Србије хоће?

Ваш предлог кандидата за председника Скупштине говори да не намеравате да ништа мењате од онога како сте се до сада понашали.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Посланице, хвала вам, због времена.

ВЕРИЦА МИЛАНОВИЋ: Ево завршавам.

Ја бих вас замолила да уместо што покушавате да замените грађане Србије другим неким грађанима јер ови неће да гласају за вас, да вратите...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вам.

Реч има посланик Богдан Радовановић. Изволите.

БОГДАН РАДОВАНОВИЋ: Поштоване грађанке и грађани Србије, уважена Пожего, од самог почетка свог деловања у овој институцији желео бих да успоставим једну праксу да у складу са начелом децентрализације за које се снажно залажем, а кроз призму друштвеног живота и догађања у локалној заједници покушам да прикажем какво је заправо стање у целокупном нашем друштву.

Сматрам да је то јако важно. За мене је Пожега Србија у малом и представља парадигму, односно лакмус папир стања у нашој земљи. У том смислу, желим да кажем и посведочим да су размере изборних неправилности недавно одржаних избора биле заиста енормне. Представници власти су користили апсолутно сва средства у виду предизборног инжењеринга, али и манипулације на сам дан избора.

Наша локална изборна листа „Пожега против насиља“ која је на крају освојила 31,5% и на тај начин онемогућила СНС да самостално формира власт, није добила ни један једини секунд простора на локалним медијима, док су са друге стране представници власти све апсолутно користили за блаћење политичких противника са једне стране, а са друге стране за обмањивање јавности, уз наравно неизоставне притиске и уцене на запослене у јавном сектору, јавним предузећима и установама.

Сада имам ја овде заиста списак свих неправилности које су се дешавале и у нашој локалној заједници. Међутим, с обзиром да нам је остало заиста мало времена...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Морате о кандидату нешто да кажете.

БОГДАН РАДОВАНОВИЋ: Молим вас, немојте ме прекидати. Вратите ми време.

Било како било ја бих желео да искористим ово време и да од срца честитам, да захвалим посланицима владајуће странке на дивном и богоугодном дочеку нас нових посланика. Свака част. Ви сте просто бардови парламентаризма. Има ту више категорија шампиона Један шампион – председавајући, чика Стојане, свака част на вођењу седнице, на родитељском приступу, на односу према опозицији. Ви сте заиста један велики шампион.

Други шампион је председник парламента из претходног сазива који, пазите, назива колеге „бедници најобичнији“. Каже „бедници најобичнији“...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Опростите, али време је прошло.

Захваљујем, али мислим стварно.

Има реч госпођа Ана Брнабић.

Реплика.

АНА БРНАБИЋ: Хвала вам.

Само да младог колегу подсетим на једну важну ствар. Локални медији су приватни медији. Такође да вас подсетим да сте сви ви тражили пуну приватизацију медија, да сте се такође жалили када смо усвајали Закон о електронским медијима да држимо Телеком и даље у медијској сфери, да би сви медији требали да буду приватни. Ако су приватни, укључујући и локалне медије, ми не утичемо на уређивачку политику, не можете ни ви. Приватни медији пуштају шта приватни медији желе. Тако да, шта је на локалним медијима је питање за власнике тих локалних медија, а ви сте кроз историју тражили да се они приватизују. Тако да, сад ко је крив за то.

Што се тиче националних медија, ако прочитате Извештај ОДИР-а ја вас молим да га прочитате, да би могли заиста да причамо као људи који су и једни и други прочитали Извештај ОДИР-а, на странама 20 и 21. у Извештају ОДИР-а стоји да су сви национални медији стриктно поштовали закон и када погледате покривеност различитих листа СРБИЈА ПРОТИВ НАСИЉА је добила више времена у националним медијима, покривеност између 10 и 36% у односу на листу АЛЕКСАНДАР ВУЧИЋ – СРБИЈА НЕ СМЕ ДА СТАНЕ која је добила између 10 и 26% - Извештај ОДИР-а стране 20 и 21. Врло лако прочитати, врло једноставно, врло јасан Извештај. Тако да, изволите то су вам чињенице. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Има реч посланик Милош Парандиловић.

Немојте сада реплика. У цајтноту смо.

МИЛОШ ПАРАНДИЛОВИЋ: Напредна мафијо, Вучићев картел, како иде разарање и пљачка Србије у новом мандату? То је оно што мене интерес.

Госпођо Брнабић, све је под контролом. Братов бизнис расте, браће Вучић бизнис расте, Малог бизнис расте. Све је супер. Вама је одлично. Мафија расте да хара Србијом и након нових избора. Ви након три мандата неуспешног председавања Владом Србије метнуо вас Вучић овде да нама испирате мозак уместо Орлића.

Ја сам ту само да отворим напредњачку конзерву да цела Србија осети смрад који се шири из овог парламента овде након 12 година ваше владавине и након 12 година лоботомије коју спроводите над овом земљом и овим народом.

Видим да инсистирате овде на дијалогу и међусобној култури дијалога и то би тако било да је Србија демократска земља, али пошто под вашом влашћу није нема разлога за демократском дебатов и нема разлога да се са вама бирају речи. Да сте ви на демократски начин добили ове изборе за један глас ја бих вам устао, честитао и пружио руку и рекао – један глас, свака част, али пошто сте ви лопови и узурпатори који малтретируте и своје сопствене бираче и своје сопствене чланове трпате по аутобусима као у торове, па их транспортујете са једног места на друго да гласају како где Вучићу и братији одговара нема разлога за честитања и нема разлога за бирање речи.

Господине Раденовићу, ви треба да погнете главу и ваши унуци ће се стидети без обзира на вашу биографију која је добра, који ће се стидети ваше улоге у овом Републичком парламенту што сте у позним данима свог живота дозволили себи да служите Вучићу и да ти седиш ту као Мапетовац и одређујеш ко ће овде да прича и ко неће да прича и ко ће да добије реч и ко неће да добије реч и да браниш овај картел и ову мафију јер Александар Вучић у овој земљи је понајмање председник државе, а понајвише шеф мафије у овој земљи и све ово што се дешава овде и избор Ане Брнабић на место шефа парламента је борба за унутар картела и овде се само о томе ради.

Нисам те ништа питао.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Могао бих да вам дам опомену, али нећу из принципа.

МИЛОШ ПАРАНДИЛОВИЋ: Стари, нисам те ништа питао. Реч да нисам чуо одатле.

Ово све овде је борба унутар картела Александра Вучића за што бољу позицију и овде овим парламентом медиокритети попут Орлића, Јованова и осталих медиокритета нама држе лекције. Они овакви ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега, дајем вам опомену, а ви боље завршите.

МИЛОШ ПАРАНДИЛОВИЋ: ... какви јесу портпароли мафије. Немате ви право да мени ускачете у реч, него да се смиристе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Још сте млади, пазите. Иначе, ви ћете доживети да ће се Србија поносити резултатима Александра Вучића и Ане Брнабић и целој причи.

Идемо даље.

Има реч посланик Владимир Орлић.

Полако, молим вас.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Сада је Србија могла да види све. Лепо све.

Дакле, ово простачко, ово неваспитано понашање и обраћање једном Стојану Раденовићу прво са – ти, а онда – шта ти мени, а ко си ти да ти мени. Ко му је то тачно рекао? Јел неко ко је њему раван, једнако добар успешан човек, научник, неко ко је за Србију урадио више од Стојана Раденовића, неко ко има бар трунку културе коју је донео из куће, трунку васпитања?

Ово је било ваше лице. Ово сада што сте урадили то је ваше право лице. Кад кажемо насилници, кад кажемо – неком се није допало, они који се понашају као битанге. Сада сте управо показали на шта се то односи и не само овај неотесани човек који је то урадио, него и ви који сте му аплаудирали.

Сада само погледајте редом, погледајте снимак, сви они који су на ово аплаудирали показали су своје право лице. Шта год да кажете нама не може да буде грозније и одвратније од овога што сте сада показали сами о себи.

Да поновим, и овај који је то изговорио, а и сви ви који сте му на томе аплаудирали, почео је са једном жељом, рекао је има амбицију да сада овим својим обраћањем покаже, омогући да Србија осети смрад. Шта да вам кажем – могу само да вам честитам, успешни сте баш у ономе што сте себи поставили као задатак, осетили смо сви.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала посланиче.

Има реч предлагач Јованов.

Изволите.

МИЛЕНКО ЈОВАНОВ: Прво, јако је важно да грађани знају да смо имали прилику да видимо још једног фантома. Дакле, овај фантом је гласао у Прибоју, био пријављен у улици Моше Пијаде, а сада Беорад Чукарица. То је онај стан који је добио захваљујући СНС. То, Ана, причао сам у прошлом сазиву, Алекса Јокић и неки још људи су га примали тамо, тражио је посао, они помогли сиротом студенту и ето ти. Рани куче да те уједе.

Што сте тиче испирања мозга, ви ту можете бити потпуно безбедни, нема шансе да вам се то деси.

Са друге стране, лоботомије такође не треба да се плашите и то вас не може погодити никако.

(Милош Парандиловић: Нема разлога.)

Нема разлога ни да покушавамо, јел тако, и ја видим да нема разлога ни да покушавамо. Хвала.

Господине Раденовићу, ја сам господину предлагао оно што није хтео да послуша. Знате. Он је поред свог назива странке ставио краљицу, краља, топа, не знам ни ја шта као шаховске фигуре. Ја му све време говорим да мора да стави скакача или ти коња да би људи могли да повежу са ким је та странка у вези и о коме се ради. Међутим, он неће да послуша и сада људи када виде амблем, када виде лого они не знају о коме се ради, а да стави скакача сви би знали ко је у питању и зато што нису знали о коме се ради он у свом Прибоју сироме не може да добаци најгори резултат у граду Прибоју. Та коалиција има тамо где је он некада гласао пре него што је постао фантом па прешао за Београд.

Тако да у том смислу ја немам никакав проблем са овим што је он причао. Он је одлична слика и прилика Србије против насиља. То је та елита. То је та култура. То је та пристојност. То је тај однос који они желе целом друштву. Ми тако нећемо да се понашамо. Ми ћемо бити и даље пристојни, потпуно смирени, а то што каже Мирковић да видите ви ту храброст и то јунаштво када бежи Кнез Михајловом када га јуре повериоци онда бисте знали о каквом се јунаку ради.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има посланица Тепић.

Бришемо реплике због цајтнота.

Реч има госпођа Тепић.

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Прво, професоре Раденовићу, ово сте опет измислили, да не кажем неку гору реч која више одговара истини, а супротна је истини, нисмо у цајтноту. Ко вам је то рекао? Јутрос сам вас опоменула да не постоји цајтнот, нарочито данас, а ни сутра, да се изабере председник Народни скупштине.

Када смо код председника Народне скупштине, грађани Србије треба да знају, пошто се најмање о Ани Брнабић причало, а овде је испало да је главна стратегија – уста моја, хвалите ме, пошто она највише сама себе брани. Нисам нешто чула похвале од стране Српске напредне странке, а цела њена биографија је стала, видите, грађани, на једну страну. На једну страну је стала биографија Ане Брнабић, фактографски, место рођења, школовања, а оно што се представља да је највише кандидује, то је седмогодишњи рад на челу Владе Републике Србије. Ништа о томе, ништа о делима, односно делима. Па бар је

још једна страна више по години заслужила да се нађе овде, али рекла сам, очигледно је се стидите и немате шта да кажете.

Две су кључне афере које су обележиле мандат Ане Брнабић. Моје колеге су много говориле о свим њеним неделима, непочинствима, кривичним делима, саучесништву, организованом криминалу итд. Оно што је, наравно, највише обележило је афера „Асеко“, жао ми је што госпођа Брнабић није ту, пошто је прошли пут измишљала да њен брат, који је био један од директора компаније „Асеко“, која је згртала милионе и милијарде од када је она постала председница Владе, па се то умножавало и умножавало, и то не само из министарстава, него и из јавних предузећа, али нарочито из министарстава чији је она старешина.

И прошли пут кад сам јој то рекла она је одговорила – па њен брат мора од нечег да живи. Ја се слажем да мора од нечег да живи, али она не може да буде председница Владе, па нек се договоре. Е, такође је неистина оно што је у одбрану свог брата и себе говорила. Игор Брнабић је поднео оставку на директорско место у компанији „Асеко“ тек у новембру 2020. године, зато што је био натеран управо од борда директора компаније „Асеко“, добре полске компаније, такође. Када смо ми писали борду директора „Асеко“ и рекли им – пазите шта радите, уништићете своје пословно име, уништићете кредибилитет зато што сте саучесници у корупцији, јер су вам Ана Брнабић и њен брат сместили коруптивне афере. Такође смо писали трима на берзама на којима је излистана компанија „Асеко“, трима светским берзама, и тек након тога је Игор Брнабић поднео оставку 2020. године у новембру.

Да ствар буде потпуно јасна, дакле, да, натерали смо га да поднесе оставку. Ана Брнабић, њен брат и сви саучесници у крађи и лоповлуку грађана Србије не само што ће одговарати, него што ће једног дана морати да врате сав тај новац. Неће то да им прође тек тако. Када судови ове земље буду ослобођени, судови ће вратити новац који су грађанима отели. Ја овде желим свечано да обавестим СНС, почев од госпође Брнабић и надаље, да ће када правосуђе буде слободно у Србији, оно постати највећа добротворна организација, јер ће се одузети сва имовина стечена криминалом и, богу хвала, доделити школама, обдаништима, болницама, вртићима и свима од којих је отета и опљачкана.

Други скандал у који се уплела Ана Брнабић ових дана, пошто причамо о пресељењу бирача из разних места у Београд, није само из Мале Крсне на Вождовац, већ и из Ковина у Гроцку, односно Калуђерицу. Махала је Ана Брнабић у емисији „Хит твит“, на телевизији Пинк, такође машинерији зла и саучесник у свом овом злу, махала је документима које није смела да има у посед, која су издата на лични захтев, искључиво се на лични захтев издају другом лицу, она их је имала у својим рукама, приказала је вишемилионском аудиторијуму и злоупотребила службени положај, сачинила низ кривичних дела, покушавајући да спере са себе и својих страначких комесара кривицу што пресељавају људе у Београд. Њој је то битно зато што је она, ако неко не зна, и председница Градског одбора СНС у Београду, и наравно да се труди да колико-толико, па и крађом, спаси свој образ, али оно што је проблематично је што су овде злоупотребљени корисници социјалне помоћи.

Ти корисници социјалне помоћи не само што остају без социјалне помоћи када пријаве пребивалиште у други град, него остају без права на лечење, јер не могу да оверавају здравствену књижицу, а то стичу на основу права на социјалну помоћ, такође не могу да се пријаве на биро за запошљавање, што је такође кључни статус да би уопште стекли социјалну помоћ. И тако, драги грађани, корисници социјалне помоћи, најугроженији, бивате злоупотребљени од стране СНС, да би се они одржали на власти, а да би заправо остали на слободи.

У прилог томе је и ова чињеница, ово су два документа, не за лица којима је махала Ана Брнабић, ово су два документа супружника који су пријављени на различитим адресама у Калуђерици, у Гроцкој, из Ковина, и то, како они кажу, на начин кривичног дела антидатирања датума издавања личне карте. То ће такође судови утврдити. Дакле, људи који су рекли да су довезени у дану гласања 17. децембра у Београд, са старом личном картом, а да им је након тога увече дошло обавештење од организатора да могу да подигну нове личне карте које су се радиле 17. децембра, а погледајте, драги грађани, пише да је место пребивалишта промењено 27. новембра 2023. године. Дакле, безброј кривичних дела и за ово ћете све одговарати.

Наличје, примитивизам, па рекла бих циберлук који карактерише Ану Брнабић, не дај боже никоме ни у једном парламенту и заиста ће бити много тешко, ја молим колеге и вас председавајући да не провоцирате више својим нестручним понашањем или незнањем, да се сукобљавамо до краја овог заседања, иако бих волела, нажалост, да потраје дуже, јер кад Ана Брнабић буде села на то место, спаси нас.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Има реч посланик др Владимир Орлић. Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Разумели сте шта је, изгледа, највећи грех Ане Брнабић. Што је раскринкала још једну у само низу лажи, и то урадила јавно пре неколико дана, када је показала како су лагали и на који начин са овом причом о Ковину, и то је урадила на једној телевизији. Телевизија Пинк, чули сте сада, то је машинерија зла, само занимљиво како није била машинерија зла док је удео у тој телевизији имао чувени тајкун „капо ди тути капи“ са оне стране. Тад је то била одлична телевизија. Е, кад је престао ту да окреће паре, онда је постала машинерија зла. У сваком случају, истином их раскринкала Ана Брнабић и у том случају и показала да је човек ког су покушали да злоупотребе сам дошао у полицију и рекао шта су радили и од А до Ш порекао све оно што су покушали да слажу.

Али што се тиче уписивања бирача, то јесте реалан проблем на који ми указујемо. Борислав из Новог Сада, бивши, који седи тамо међу њима, он се из Новог Сада уписао у Београд, да би овде био градски одборник. И онај Веселиновић, опет нема јунака, који је тражио силовање Ане Брнабић, он је исто из Новог Сада, пре тога је био у неком другом граду, па прешао у трећи, али опет Београд, да би такође био одборник у граду Београду. То су реални проблеми. То су фантоми које смо већ успели да лоцирамо, уз све ове остале. И још двоје посланика смо нашли само данас, видећемо, полако. Биће дана у овој сали, па ћемо их наћи још.

Кажу – кад буде било слободно правосуђе, видећемо ми. Колико је неслободно утврдили смо јуче. Тај њихов тајкун „капо ди тути капи“ похвали се овде пред свима нама да 120 судија у овом тренутку, у овој земљи, у овој наводној неслободи, доноси пресуде онако како њему одговара и како он тражи. Хвала што сте то поделили са нама, али то довољно говори и о овим лажима претходним које сам поменуо, али и свим будућим које ћемо слушати овде.

На крају да се подели народу оно што је стечено криминалом. Ту вас господо ништа не спречава да реагујете у том смеру већ данас. Од оних 619 милиона евра, које је тај тајкун стрпао у своје џепове. Изволите, па делите, обрадоваће се људи којима сте их украли.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала посланиче.

Реч има народни посланик Ђорђе Станковић.

Изволите.

Није ту.

Реч има народни посланик Борко Стефановић.

Није ту.

Реч има народни посланик Ивана Роквић.

Није ту.

Дајем реч народној посланици Настасји Баковић.

Није ту.

Исцрпили смо овај списак пријављених накнадно сад идемо даље.

Пошто на листама посланичких група више нема пријављених за реч пре закључивања претреса питам да ли желе реч председници, односно представници посланичких група или још неко ко није искористио своје право из члана 96. Пословника.

Реч има народни посланик Ђорђе Комленски.

(Александар Јовановић: По ком основу сада Комленски?)

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајући.

Другарице и другови, даме и господо, једно велико поштовање према храбрости Ане Брнабић да овде изјави како је спремна да пружи руку свима. Верујем да је Ана Брнабић радећи као министар и као председник Владе стекла имунитет на разноразне ствари које могу да је затекну у животу, али ја не бих био толико храбар, иако верујем да један део представника опозиције ће из пристојности прихватити ту пружену руку, али бојим се да има оних који ће хтети да уједу. Не знам колико су отровни и колики је имунитет Ана Брнабић стекла за сво ово време док се активно бави политиком.

Тако да уз сву подршку за њен будући рад заиста са правом очекујем да ће унети једну нову методологију рада у Скупштини, а то је да ће на један мало ригорознији начин водити рачуна о понашању свих нас у овој Скупштини и адекватно примењивати Пословник, јер једноставно бојим се да у времену које нас очекује, а са овим што смо имали у претходна два дана да видимо и претходних месец дана да видимо, није реално очекивати да ће ова Скупштина моћи да ради само на бази очекиване пристојности и тога да неко има жељу да ради у интересу Републике Србије.

Свашта смо имали да видимо, свашта смо имали да чујемо. Оно што је језиво било, ја сам заиста био шокиран и нисам успео да одреагујем и тражим повреду Пословника, је била чињеница да је овде читана, да не кажем полагана заклетва УЧК шиптарска читана од стране једног посланика који је добио мандат од грађана Републике Србије, а аплаузом подржан од групације с моје десне стране, ја се озбиљно питам коме су они шта и какву заклетву полагали.

Када је било полагање заклетве која је прописана Уставом и законима Републике Србије они су изводили некакав перформанс. Уопште постављам питање да ли су они имали право да седе у скупштинској сали и да учествују у раду парламента, јер Закон о Народној скупштини у члану 17. врло прецизно у низу правно и логичком спакованом каже да народни посланици након доношења одлука о потврђивању мандата полажу заклетву чији текст гласи, онда је цитиран текст. Они то у сали Народне скупштине онако како то Пословник, традиција и поштовање овог дома налажу никада нису учинили.

Шта су они и какву представу изводили у холу скупштинском ја не знам да ли им је то тамо било zgodније и примереније зато што се лево од тога хола и десно од тог хола налазе мушки, женски тоалет, па се може рећи да су тај перформанс изводили између два тоалета ја не знам, али њихово понашање је управо у складу да начином на који су они кренули да извргавају руглу ову Скупштину и све нас да праве лудима овде заједно.

Чули смо довољно ја нећу трошити време које је преостало да понављам оно што су пре мене рекли о успесима у раду и свему ономе што квалификује Ану Брнабић за место председника парламента, али морам да кажем да је ово мени четврти пут да учествујем у избору председника Скупштине као посланик у овом дому, ја ни једанпут до сада нисам имао прилике да видим, чујем и будем у могућности да дискутујем о против кандидату којег предложи владајућа гарнитура. Значи, једноставно господо која с десне стране седе

моје, нису имали храбрости да предложи кандидата свог за председника Скупштине. Они најлепши, најпапетнији, најважнији, највреднији, најпокраденији нису имали храбрости да предложе кандидата. Па, да можемо ми да прокоментаришемо можда су нас и убедили неким пуким случајем да неко од њих може и да буде кандидат за председника Скупштине, али гледајући све овако тешко Бога ми да неко то може да буде.

Било би нама чак прихватљиво и да су те своје кандидате прикрили под псеудонимом, па се неко могао звати хармоникаш, неко се могао звати риђобради гусар, неко кока из Моровића, неко невидљиви булевар бенита, неко се могао звати раденска три срцуленце, значи потпуно је неважно и би смо прихватили само да видимо једном тог кандидата опозиције да ми можемо да кажемо да тај човек је на месту или жена или шта год било или има те и те мане, него овако седимо у ћошку тамо и ко шта ради само критикујемо, кукамо и скупљамо паре да платимо казну Аиди Ђоровић, јер су такву директиву добили отприлике пошто је данас легла плата, вероватно Аида неће ићи у затвор, посланици су изрекетирани да скупе одређену количину пара. Уместо да су тим парама помогли некој хуманитарној акцији они ће помоћи једном злотвору који се зове Аида Ђоровић да не иде у затвор. Али, добро то је њихов избор, њихова ствар.

Једноставно ово понављање ових мантри о некаквој крађи су заиста постале сулуде, нико сем њих у овој сали нити мисли нити прича нити верује у причу и бајку о томе да су избори покрадени. Сви њихови контролори потписали су листе, значи, шта сад? Ти људи неспособни, глупи, не знају о чему се ради. Они нису имали равноправне услове. Па, 2012. године и пре 2012. године ми смо само имали радио Фокус и ништа више. Они имају доминантну улогу у свим медијима, овим њиховим Луксембуршким, а богами и овим са нашом националном фреквенцијом. И, да нису имали толику улогу можда би нешто и просто нешто би можда и направили.

Глупост од 40 хиљада увезених гласача, не знам одакле, то је сада Ковин, Мала Крсна, Бабушница и остало, то је потпуно сулуда. Па, 40 хиљада људи довести на дан избора, то је најмање хиљаду аутобуса, то је колона од неколико километара. Па, ко то да не види. Па, то не може, то би се голим оком са месеца видело, али они имају своју мантру, они лажу сами себе, лажу све оне који су им дали паре за кампању не били добили на времену и простору и некаквој пажњи за било шта. Шта хоћете? Какве услове хоћете? Шта хоћете, као клинци када играмо на мале голиће, играмо до десет, а да вам дамо девет форе, па ни тада не бисте могли да победите. Ја само чекам када ће они рећи да је бирачки инжењеринг све живо и за то оптужите Александра Вучића и СНС. Рецимо, на пример, то што је 1950. године Обреновац из Ваљевског среза премештен у београдски округ.

Само то још нисам чуо, а можда ћемо и то чути, јер више ни ту немају шта да измисле. И још нешто да вам кажем. Нисте ви овлашћени никоме да мерите ни крвну слику, ни ДНК анализу да радите и да ви одлучујете самостално о томе ко може да гласа да се успостави и каква ће бити власт у Београду. Знају се правила. Правила су јасна већ дуго времена трају, а поготово не они који како ми из села, додуше неким стицајем околности одавно на територији града Београда живимо, кажемо ови што имају три дана са све путем у Београду.

Према томе, ако ми вама који сте умислили да сте неке важне фаце и виша класа, зато што живите у кругу двојке и жваћете оне кашичице од еспреса и твитујете, не споримо право да одлучујете и наравно да имате право да гласате и да одлучујете. Немојте бре више да се глупирате, немојте више да измишљате глупости. Смешни сте сами себи. Ја знам да вам је тешко да испуните оно што вам је наручено, од Шиптара, да оно што вам је плаћено од Куртија, о свим везама са њима све смо чули и немојте да причамо и даље, јер ће бити

језиво, онда стварно ће бити грозно и грађанима Србије за кога уопште морају да гледају у Парламенту.

Окрените се бре оном послу који се зове брига о грађанима Републике Србије, дајте да ово упристојимо, доста је било глупирања, хајмо да радимо, Србија нема простор и време да може себи да дозволи луксуз за овакво губљење времена и за овакво изазивање нестабилности у овој држави.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вам поштовани посланиче на садржајном.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем.

Само један секунд. Гласаћемо за Ану Брнабић и апсолутно очекујемо да ће она водити ово како треба. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Има реч посланица Данијела Несторовић.

ДАНИЈЕЛА НЕСТОРОВИЋ: Овај пут се нећу обраћати представницима СНС преко пута нас, ја ћу се обратити грађанима Републике Србије, користећи прилику да искористим ето националну фреквенцију да остатак Србије чује оно шта се дешава овде. Наиме, већ данима позивате на некакву врсту дијалога кроз коришћење сијасет увреда, што појединачних, што колективних, што називањем нас опозиционих посланика нацистима, издајницима, Куртијевим следбеницима, страним плаћеницима и домаћим издајницима.

Само бих на овом месту да подсетим грађане Републике Србије како изгледа када председнички кандидат СНС, бивши председник моли... (искључен микрофон).

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Идемо даље. Има реч посланик Бранко Павловић.

Извините посланице Несторовић, хоћете реч?

ДАНИЈЕЛА НЕСТОРОВИЋ: Моје време иде, јел?

Ово нисте имали право да урадите, овиме сте грубо прекршили Пословник. Ви као председавајући сте у обавези да одржавате ред на седници, као што представници СНС, константно износе увреде на рачун опозиције, као што приказују са Фејсбука и Твитера, па их не прекидате, ово је страшно што сте сада урадили. Ја вас уважавам, али нисте смели да ми одузмете реч. Ви сте прекинули оног тренутка када сам пустила снимак Томислава Николића, који моли ОЕБС, који моли Европски парламент да дођу и да исконтролишу изборне резултате 2012. године. По чему се онда то не назива чином издаје, шта је онда то што је учинио Томислав Николић, онда је било у реду...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Нема пуштања музике.

ДАНИЈЕЛА НЕСТОРОВИЋ: То није пуштање музике, ви изгледа погрешно чујете, морате да схватите шта је музика а шта је обраћање. Те константне увреде које слушамо од преко пута и позивање на дијалог, не иду једно са другим.

Дијалог подразумева да се две стране међусобно уважавају и поштују, дијалог подразумева да имамо заједнички циљ ка коме стремимо, а очигледно је да немамо заједнички циљ.

Очигледно је сасвим да ова власт искључиво ради за себе и свој лични интерес, а то што ви доживљавате Александра Вучића као визионара, не значи да то тако треба да доживљавамо сви. Ја ћу на овом месту само указати на оно што се десило пре неки дан, а то је да смо ми као представници опозиције морали да играмо улогу јавних тужилаца, да спроводимо јавнотужилачку истрагу, како би у поступку доказали да је заправо Влада Републике Србије потписала меморандум о разумевању са Кушнер групом, односно којом је Пројекат Генералштаб доведен пред свршен чин. Иако министар Горан Весић, упорно избегава да одговори на то питање, иако упорно тврди да ништа није потписано и да ћемо тек бити обавештени о томе када се буду пронашли адекватни партнери за овакав пројекат Генералштаба, ја ћу вам сада на овом месту рећи да смо ми обавестили и представника Кушнер групације, извините америчког представника односно инвеститора, коме је овај

пројекат дат на управљање, да нам доставе та два документа, пошто наша Влада и Министарство грађевинарства и инфраструктуре, то одбијају да учине.

Ако ми као опозициони представници треба да изигравамо тужиоце и да спроводимо истрагу, онда вам је сасвим јасно да овде нешто није у реду. Онда је сасвим јасно да Влада Републике Србије одбија да јавности и грађанима Републике Србије предочи врло важан документ. Ако ту зграду која представља симбол страдања, и симбол НАТО агресије, уједно представља и културно добро, поклањате Американцима да би се на тој локацији, правио стаклени хотел који би наводно представљао неку врсту па можемо слободно да кажемо тог вашег визионара, његове илузије о томе како се у Србији јако лепо живи, ви на том месту имате жртве НАТО агресије. Имате двоје погинулих и 40 рањених. На тој локацији свакако није место хотелу. Ми смо зато и покренули петицију да се на тој локацији, да се заправо направи меморијални центар жртвама НАТО агресије.

У том смислу бих позвала грађане Републике Србије да у што већем броју потпишу ту петицију, јер у интересу је грађана шта се ради са јавном својином, шта се ради са имовином Републике Србије, шта се ради са Министарством одбране. Министарство одбране упорно ћути на све ово што се дешава, иако су те зграде годинама користили.

Министарство одбране није ни питано у овом поступку, да ли би дали сагласност или би можда они имали неки предлог, како на најбољи могући начин искористити ову зграду.

У том смислу студенти Архитектонског факултета су још 2022. године дали идејно решење и врло добро знате да је то идејно решење заправо најбоље могући начин да се та локација претвори у оно што би требала да буде, али не свакако стаклени хотел са пет звездица.

Ви не можете очекивати од грађана Републике Србије, такву врсту малтретирања у том смислу да ви наводно тврдите да би било у јавном интересу, да ће јавност бити упозната и укључена око расправе Генералштаба, а знате врло добро да је то немогуће.

Ви знате да заправо није Ана Брнабић, министар грађевинарства и инфраструктуре и то неће учинити, они су сакрили од грађана Србије важна документа и сакрили да ће Република Србија имати 22% профита од овог хотела, док сама локација вреди онолико, јер то је ипак ексклузивна локација и та локација ће бити дата американцима за цабе. Та локација ће бити поклоњена.

Ја сада на овом месту могу само да питам грађане Републике Србије да ли су сагласни са тим да се јавна својина поклања на овакав и овај начин. Шта је онда следеће, шта можемо очекивати да може да буде следеће поклоњено, зграда Народног музеја, зграда Народног позоришта? Не знам, можда је то неком у интересу, можда би неки поново инвеститори из Америке или арапски партнери уложили а Република Србија имала од тога 15 или 20% профита.

Управљање на овакав начин јавном имовином, без сагласности грађана Републике Србије, чист је криминал.

Ако смо сада узели улогу на себе тужилаца, да спроводимо јавно тужилачку истрагу, верујте ми, завршићемо је до краја, на тај начин што ћемо истражити све ваше злочине, на тај начин што ћемо утврдити шта сте све сакрили од очију јавности, биће једног дана подигнута оптужница, биће једног дана слободног правосуђа и у том смислу искрено се надам да ће то бити што пре. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има посланик Бранко Павловић.

Изволите, посланиче.

БРАНКО ПАВЛОВИЋ: Захваљујем.

Даме и господо народни посланици, врло кратко да се вратим на ово што је речено о интересима грађана Србије.

Говорио сам већ око Генералштаба, пошто имам пет минута, у две реченице. Генералштаб треба обновити као симбол слободе и непокорности српског народа и отпора свим агресорима кроз векове.

Варијанта меморијалног центра не сме да се везује за ту локацију, јер би с тим Американци били сагласни. Нека вам меморијални центар, ви тамо оплакујте кога год хоћете, важно је да симбола пркоса и отпора српског народа више нема. Толико о томе.

Да се вратимо на овај део око инвестиција. Сложили смо се у понедељак да смо сви за инвестиције, само је питање које, у шта инвестирамо, одакле инвестирамо и која је цена, као и разлике у политикама кроз које сагледавамо кандидатуру за председника Скупштине.

Поново ћу се вратити на питање националног стадиона, а на једној страни и питање недостатка воде у Банату. Један део одговора сам чуо у понедељак, па ћу сада да искористим прилику да око тога мало даље поразговарамо.

Дакле, цена националног стадиона, колико је нама сада познато, је негде око 900 милиона евра планирана цена. Имате два решења да се реши пијаћа вода за све становнике Баната. Један, радио је Институт „Радослав Черни“, је на нивоу националног стадиона и иде од Дунава једним магистралним водоводом са изванредним квалитетом воде са неисцрпним изворима. То је на нивоу националног стадиона. Друго решење које је развијано у оквиру Покрајинске владе, које иде са мањим извориштима и са већим бројем фабрика за прераду воде лошијег квалитета, то је испод 800 милиона. Дакле, када одлучујемо као држава у шта инвестирамо, ми бирамо да ли ћемо исти новац, исту количину новца инвестирати да становници Баната у целини имају пијаћу воду по истој цени колико смо се определили да дамо за национални стадион. Ту је разлика у врсти политика. Дакле, где је разлика између ова два. Одговор је био да то много кошта. Ево, ја вам кажем, последња цена за ово што је радио „Јарослав Черни“ је 900 милиона, а ова са већим бројем тзв. мањих регионалних, то ће рећи једна већа општина или неколико мањих општина, испод 800 милиона евра.

Није тачно да је то скупље. Боље је да се иде са овом изузетно квалитетном водом за становнике Баната због тога што тај пројекат може веома брзо да буде активиран, да почне да се гради. Зашто? Зато што вам не треба време за испитивање квалитета воде. Та вода је већ испитана и изванредног је квалитета. Сва даља улагања су вам касније, када то буде радило, веома мала управо због квалитета воде. Друго, немате проблем експропријације, јер тај водовод иначе иде уз путеве поред којих је осам метара и тако и тако државно земљиште, за разлику од овог другог пројекта, који је такође могућ, који има велике проблеме са експропријацијама, јер имате велики број бушотина, мањих бушотина, имате велики број фабрика прераде воде од којих онда морате да дистрибуирате даље ка тим центрима.

Било шта од тога да се определило, али са масивним средствима, будући да је решење о забрани коришћења пијаће воде из 2005. године, где ћу се одмах сложити да се ни претходници нису прославили, такође ништа нису урадили по том питању, овде се нешто ради и речено је тачно да ће, по информацијама којима ја располажем, у Зрењанину за три месеца једна фабрика воде почети да ради, поред ове промашене претходне која је применила погрешну технологију, није добро испитала коју воду треба да прерађује, али је проблем са том фабриком је што је капацитета на 50% потребног. Та фабрика воде у Зрењанину, осим градског језгра, оставља све друге становнике општине Зрењанин и даље без пијаће воде квалитета. То је проблем овога што је пројектовано. Све друго је у тешком заостатку. У Кикинди нешто се почиње, а све друго не. То значи да је поново пијаћа вода

за становнике Баната одложена за године и године унапред. Ту је кључна разлика између онога када се опредељује. Хоћемо инвестиције, али за које намене и за које приоритете? Вода за становнике Баната је приоритет за посланичку групу МИ– глас из народа.

Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, посланиче.

Дајем реч посланику Ђорђу Павићевићу.

Изволите.

ЂОРЂЕ ПАВИЋЕВИЋ: Хвала.

Поштовани грађани и поштоване грађанке, ја бих хтео да кажем неколико ствари и изнесем неколико разлога зашто ми нећемо гласати за избор Ане Брнабић.

То је из досадашње дискусије доста очигледно, али пре тога морао бих да се осврнем на једну од дискусија коју смо чули данас поподне, када нажалост, ја нисам био у сали. Био сам на предавању када је један од посланика са 20 и нешто година стажа у овој Скупштини и јахања на плати народа овде критиковао мој и колегинице Биљане Ђорђевић професорски рад, да ми поклањамо некакве оцене тамо, да дајемо оцене из политичких разлога или некоме не дајемо из политичких разлога.

Поштовани колега, можете овде у сали, има више студената којима сам ја предавао, па можете се мало боље распитати о томе да ли је ико добио поклоњену оцену или да ли је неко био ускраћен за оцену у том смислу.

А то што желите да плунете нашу младу колегиницу оног тренутка када је ушла у ову Скупштину просто вам није на част. Колегиница је завршила факултет 2018. године, много пре него што смо и једно и друго били уопште политички ангажовани на овај начин. Завршила га је на време са веома високим просеком и ради свој посао онако како треба и исправно, тако да смо видели од Српске напредне странке још једном пример онога што они овде демонстрирају све ово време, ових дана, али и у прошлом сазиву. Значи, с једне стране на позивање, да цитирам, да умиримо дискурс, да уведемо дијалог, а онда у следећој реченици крећу различите увреде, креће то да смо ми олош, уличари и посебно бих истакао, рецимо, неке аналне или фекалне категорије које користе кандидаткиња за председницу Скупштине. Чули смо од ње овде у овој сали са говорнице да смо сви ми овде говнари са ове стране, цитирам, и то је више пута поновљено, да смо подгузне муве. Значи, то је више пута изговорила.

Просто, и стари Грци су имали нешто у шта су веровали, а то је да не треба веровати Данајцима онда и када поклоне новце, тако да онда када ви говорите о томе да хоћете дијалог или да хоћете да ми нешто овде заједно и конструктивно радимо, ја сам сигуран да се ради о превари или макар о покушају преваре у том погледу.

Слично важи и за оно што говоримо овде о изборима. Ви наводите врло често овај ОДИР-ов извештај, да не причамо и о другима који постоје, али да узмемо да је и он релевантан и да је то један технички документ без квалификација. Нећете у ОДИР-овом извештају наћи квалификације да су то покрадени избори, нећете наћи ни да си неслободни избори или непоштени избори зато што нећете наћи никакве квалификације, али ћете наћи пуно техничких детаља на основу којих можете закључити да то јесте тако.

Рецимо, овде стално слушамо о томе да нико никада није доказао да су избори покрадени, поред многих доказа да постоје многе нерегуларности. Поменућу само да постоје надзорна тела која би требало да прате у ствари регуларност избора и подсетићу шта пише у оба претходна извештаја у Србији, а то је да су надзорна тела пропустила да обезбеде злоупотребу јавних служби и државних ресурса, пропустила да успоставе ефективне механизме који би спречили, пазите сад, "заstraшивање и притисак на бираче, укључујући куповину гласова". У два извештаја то имате. Све то не указује по нашим

представницима Српске напредне странке да се не ради о најчистијим изборима икад, него о томе да су избори били потпуно регуларни.

Сада оно што је посебно ружно и што посебно иритира јесу та ваша стална пребацивања о томе ко овде ради за плату, ко је ту због новца, ко је ту због путних трошкова. Ја бих молио грађане Србије да саберу колико СНС месечно добија од тога што ви седите ту, а седите ту захваљујући изборима који су сумњиви, који су покрадени, укратко. У том погледу тај новац у ствари није онај који припада вама. Нико никада није поставио питање начина на који су наши посланици изабрани.

На крају, још само једну ствар, а то је да нас овде уважени шеф посланичке групе СНС врло често плаши некаквим грађанским ратовима, говори о нацификацији и неонацистима, а могао би мало више да погледа око себе, да у ствари то јесте нешто што је... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштовани посланици, да ли још неко од председника...

Кажите, шта је проблем?

(Народни посланик Ђорђе Павићевић добацује из клупе.)

Време му је прошло.

Има реч посланик Алексић.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Користићу и време групе.

Господо напредњаци, ево, после три дана бираћете председнику парламента. Нек вам служи на часте све ово што сте радили у претходним годинама, свима вама који сте прешли ту данас да браните мафијашки режим и да служите Александру Вучићу док је разарао јавна предузећа, почев од ЕПС-а преко Телекома, разарао пољопривреду, разарао образовање, разарао здравствени систем. За то време се богатила једна група људи која данас вози мекларене, то су кумови, возе ламборциније, правите виле и куће свуда по свету где вам падне напамет, ширите се у "Београду на води", док грађани Србије пропадају.

Драге колеге, ви сте ти који сте ћутали после трагедија које су се догодиле. Ништа урадили у међувремену нисте за безбедност, нити грађана Србије, нити деце. Исто као што ништа нећете урадити на изборним условима. Покрали сте изборе и то треба да кажете. И ви који то знате и који ми шапућете у ходнику, као што то раде појединци од вас кад ми кажу - па, знаш, морамо, а шта да радимо, ту смо, знајте, неће вас то оправдати сутрадан. Једног дана ће доћи институције. Не вреди, ја вам не могу помоћи, иако бих можда желео.

А вама, господине председавајући, чини ми се да сте добили титулу да можете да budete у групи ових бесрамних и бешчасних људи којима ништа није свето осим своје функције, осим оних припадљености око којих сте се сви овде ујединили, и Г-17 и ДС и ДСС и радикали и све могуће партије што су некада биле, сви сте ту око голог интереса. Не занима вас Србија, само вас занимаате ви, да сте на власти, да се богатите, да пљачкате Србију, задужујете грађане Србије и мислите да ће то тако проћи. Све траје до некад, дође крај пре или касније. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем се, посланиче, прошло вам је време.

Има реч предлагач, Миленко Јованов. Изволите.

МИЛЕНКО ЈОВАНОВ: Наравно да идеолог и човек који је утемељен и научно у политику, човек који зна и разуме, образован је, тако да је апсолутно нормално да он прозива нас да ми не знамо ништа и да смо ту због интереса, а он због чистог алтруизма и не знам ни ја где, па је онда био у чистој једној идеолошкој странци Г17 плус, чврста идеолошка странка, онда као кадар Верице Калановић, а сада је у коалицији са човеком који је највећи тајкун међу политичарима и највећи политичар међу тајкунима. Врло занимљиво.

Оно како је радио док је имао прилику да покаже то своје поштење и своју идеологију, идеологија је била - мало таст, мало ја и фамилијарна прича у националној служби за запошљавање.

Ипак, када лажете, морате да обратите пажњу на једну ствар. Сви ови ходници су под камерама, тако да није никакав проблем да погледамо да ли вам је икад ико пришао са ове стране. Дакле, када лажете, морате водити рачуна да то што лажете може и да се провери. Вама неко да се обрати? Који сте ви намештај у целој тој причи да се вама неко обрати? Па, да се вама неко обраћа, тај неко није нормалан.

Дакле, ако већ неко хоће да прича, причаће са оним ко доноси одлуке, а не са вама, јер сте ви мали од палубе коме је неко својим парама направио странку, да поцепате ону у којој сте били потпредседник, да отимате странку ономе ко вам је хлеб дао. То сте радили. Ви сте за то добили подршку. Према томе, вама да се неко јавља, па то нема теорије. Евентуално може да се деси да вам се јави неко од оних које сте ставили на списак да сте им пружали услуге медицинске заштите парама које сте добили од Националне службе за запошљавање, а никада у животу нису чули ни да постојите, нити сте им у кућу ушли. Овако, нико други.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштовани посланици, да ли се још неко од председника посланичких група јавља за реч?

Реч има посланик Здравко Понош.

ЗДРАВКО ПОНОШ: Ја ћу да искористим овај минут и по, два, колико је остало, да вас подсетим на неке ствари које су се десиле ових дана.

Као што знате, ових дана је једна жена погинула на улици због неисправног градског превоза. То је ствар која мора да има везе са људима који воде овај град. Неко је за то одговоран. Неко је изгубио живот, кренуо је на улицу, кренуо је на посао, кренуо је кући.

Десило се још нешто, десило се пре месец и по, а ми смо за то сазнали тек јуче или данас. Човек је изгубио живот у затвору. Убијен је. У том затвору је завршио зато што није могао да плати или није желео да плати казну због бачене петарде са балкона. Убијен је брутално у затвору у својој 74-ој години. То је Србија данас. Србија данас није ово о чему ви причате, нажалост. За то неко мора да одговара.

Госпођо Брнабић, министарка у техничкој вашој Влади, госпођа Поповић је министарка правде. Тај затвор је под њеном субординацијом. Тај затвор је под субординацијом њеног потчињеног - начелника или директора Управе за извршење затворских санкција. Да ли је могуће да то двоје људи немају никакав осећај одговорности, срамоте, греха? Да ли ви можете да кажете неку реч саосећања, правдања, било чега? То је, људи, скандалозно. То је Србија данас. То Србија не би требала да буде.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има госпођа Ана Брнабић.

Изволите.

АНА БРНАБИЋ: Да ли постоји смртни случај у овој земљи, трагедија, злочин или било шта што се заврши смртним исходом да ви то не видите као вашу политичку могућност и шансу?

Да ли постоји човек који у овој земљи изгуби живот, трагично заврши живот, умре, погине, убије га неко а да ви не видите одмах, истог секунда, истог момента у томе вашу политичку шансу?

То је скандал. Ако ви мислите да то на било који начин доприноси достојанству ове Скупштине, ја заиста онда мислим да ми достојанство разумемо на потпуно другачији начин. Јер, не постоји земља на свету, не постоји парламент на свету у коме када се нешто тако деси, а дешава се, нажалост, у свим земљама на свету, се неко из опозиције ухвати за то да критикује Владу, министра, владајућу коалицију, председника Републике или било

шта друго. Е, то су људи који разумеју достојанство институција, достојанство парламента и достојанство људског живота. Ви немате разумевања чак ни за достојанство људског живота. Докле ћемо ми доћи кад говоримо, а ускоро ћемо говорити о неком достојанству овог парламента?

Толико ја имам да кажем о вама и вашој политици. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има посланик Александар Јовановић, повреда Пословника.

АЛЕКСАНДАР ЈОВАНОВИЋ: Председавајући да ли знате шта пише у члану 98. Пословника Скупштине коју ви сад овде заступате? Јел знате шта пише у члану 98? Пише да постоји редослед говорника који се пријављују и који треба да добију реч. Ви нисте овде дали реч народном посланику који је пријављен Драгану Јонићу. Прескочили сте га.

Још једну ствар, господине председавајући. Вечерас када будете легли у кревет ако се будете будили то значи да има наде за вас, али ако мирно спавате ви сте онда безнадежан случај који је још један од робова Александра Вучића.

Срам вас било, бре!

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Добро, хвала лепо.

Идемо даље.

Реч има посланик др. Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Преостало време овлашћеног представника, господине председавајући.

Не знам шта бих вам рекао, али баш је прикладно што сте на овај начин завршили ову расправу, још једним одвратним обраћањем човеку који заслужује само свако поштовање.

Ово што сте сада рекли њему заиста је слика и прилика онога како сте водили своју политику и своју комплетну кампању и опхођење које сте имали на овој седници и непоштовање које сте показали, чак и неким људима који су за вас гласали.

Ово сад што сте урадили ништа нисте могли прецизније о себи да кажете. Брука и срамота, пре свега за оне који су вас васпитали.

Што се тиче неколико ствари које смо чули на самом крају, наравно да нема ни једне једине несреће у овој земљи коју они нису у стању да злоупотребе јер након онога што су злоупотребили прошле године, а највећу трагедију су злоупотребили, не постоји апсолутно ништа што нису у стању да искористе на исти начин. Али су показали да је њихово суштинско име – насиље против Србије. На основу те злоупотребе, али и на основу дивљања које су показали на овој седници и на основу понашања које су показали према вама, господине председавајући.

Ко је разарао све? Па, знају људи у овој земљи много боље него што било ко има ту да објасни или каже. Зато нису гласали за оне који су, по мишљењу народа у овој земљи, разарали све, а јесу гласали за ону политику која је учинила да апсолутно све у овој земљи само буде значајно боље него што је затечено стање било пре неких 12 година или нешто више. Све, само значајно боље.

Сад кад овде у бесу вичу – видећете ви, па – биће овако, па – биће онако, па – ви сте најгори на свету, ви напредњаци, па – ко шта вози, ето рецимо тај ко је то рекао он захваљујући нашој политици и власти СНС, захваљујући политици коју је поставио и коју лично предводи Александар Вучић он сад вози један нов трактор. Јел тако? Захваљујући нама ова држава му је то омогућила. Ако није задовољан тиме ко шта вози нека врати тај трактор, за почетак.

Кад смо код враћања, рече малопре један од вас, каже – ви самим тим што седите ту ви користите нешто што је резултат изборне крађе. Погледајте се мало међу собом, јесте ли чули шта је тај човек рекао. Шта ви онда радите док седите ту? Да ли ви трошите нешто што је резултат изборне крађе? Браво геније, свака част, али утврдили смо, одговарају вам резултати избора тамо где сте задовољни, а тамо где нисте задовољни, а некако испаде да у Србији целој немате много разлога да будете задовољни, ту ћемо да причамо којешта. Опет смо слушали ОДИР извештај шта пише, шта не пише. Рекли смо вам шта не пише. Не пише ништа од онога што сте лагали, не пише да је било изборне крађе. Не пише ни реч о 40.000 фантома из Републике Српске. Ужасна лаж коју сте изговорили и велику штету покушали да нанесете сопственом народу.

Не пише ништа на тему да наводно неко у свету не признаје резултате те избора, не пише ни реч једна о некој међународној истрази. Дакле, све оно што сте слагали не пише. Знате шта пише? Пише да је на телевизијама вашег тајкуна, оном коме сте отишли да се закунете, да пред његовим камерама положите заклетву јер се зна коме ви полажете рачуне, а не овде народу у овој сали, не пред овим грбом и не пред овом заставом. У тим медијима, брат-брату у 80% времена у изборној кампањи била је само најгора, најцрња негативна кампања против Александра Вучића лично или против изборне листе која је његово име носила. То пише у том извештају ОДИР-а. Да ли вам је нешто вредело? Није.

Не гутају људи више у овој земљи ваше лажи како нису у кампањи, како нису са тих ваших телевизија или из безбројних других медија које имате под својом контролом, тако неће ма шта говорили и у овој сали. Толико би ваљда требало до сада да вам буде јасно.

Што се тиче меморијалног центра, кад буде подигнут, биће подигнут не захваљујући вама, него захваљујући онима који су све друго у овој земљи урадили што ви или нисте умели или нисте смели или вас није било брига. Што се тиче вашег односа по том питању, све стаје у ову слику овде. Видите како сте славили када сте продали зграду Маршалата. Такође, важне институције, у праву сте господине Вучевићу, практично поклонили. Само на папиру је тамо писала нека цена, дупло нижа од онога што је утврдила војска. Ту сте одмах ствари преполовили, али на крају ништа плаћено није.

Дакле, овако сте слагали што сте то практично поклонили, а онда додатно и понизили нашу војску. Пазите, нашу војску, да она мора крш у тим рушевинама да очисти да би онда на поклон ишло Американцима, тако је Јовановићу, не рачунајући подземни објект, не рачунајући комплетан комплекс.

Знате ко је славио то? Ево са шампањцем ко је славио. Видите тадашњег градоначелника. Ево га тадашњи градоначелник, ваш Капо ди тути капи, ево га тадашњи министар, ево су и амбасадори који су у томе учествовали. Ко је био председник државе тада, то је 2007. година у питању, знате и сами. Ко је био начелник Генералштаба, можете да погодите и то.

На крају, што се тиче дијалога, Ана Брнабић је показала и данас на овој седници поновила да је за тај дијалог спремна. Колико ће имати смисла тај дијалог са вама који сматрате да се он води песницама или циглама у главу или вешалима или оним моткама којима сте разбијали Стари двор, којима сте кидисали на нашу полицију, не знам. Али, у сваком случају, она ће наставити да се према вама односи само неупоредиво боље него што сте сами заслужили. Шта сте и колико сте заслужили рећи ће народ на овим првим следећим изборима врло јасно. Никад ту народ не греши. Због тога што народ никад не греши, ви сте ту у тој каљузи, на тој дубокој маргини где вам је и место.

Захваљујем свима који су учествовали у расправи испред наше посланичке групе и желим Ани Брнабић сваку срећу и сваки успех на обављању одговорне дужности. Биће на понос целе Народне скупштине. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштовани посланици, пошто више нема представника посланичких група, дајем реч посланику предлагачу Јованову да закључи, коначно да дефинитивни предлог за председника Скупштине.

МИЛЕНКО ЈОВАНОВ: Хвала свим посланицима који су учествовали у расправи.

Нажалост, нисмо направили искорак у односу на претходни сазив. Поново смо имали читање из медија Милована Бркића, препричавање новинских чланака. Поново су теме биле најчешће везане за све остало, осим за дневни ред. Надам се да ћемо то у неком наредном периоду превазићи и коначно у Скупштини разговарати што је тачка дневног реда. Просто, Скупштина није место које треба да трпи то што неко није довољно талентован или нема довољно знања да прича о ономе шта је на дневном реду, па препричава исечке из новина, које је правио код куће ваљда сецкајући маказицама и лепећи по свескама. Према томе то је очигледно.

(Александар Јовановић: Баш си талентован.)

Поштовани председавајући, јел се ви сећате шта сам ја данас рекао - дође, виче оде, дрмне још вињака, дође, виче, и онда на крају потпуни хаос. Ево, сведочите сада да сам добро проучио то понашање посланика који је синоним за вињак у овом парламенту у претходне две године мандата. Дакле, апсолутно знамо тај цео циклус, кад је миран, кад потпуно се не контролише итд.

Док је махао сликама Горана Весића тада је био расположен, сада је љут и тако, али проћи ће га то. Наставићу ја.

Дакле, нисмо чули оно што су озбиљне критике и шта то Ану Брнабић спречава да буде на челу парламента из простор разлога што чињенички таквих ствари и нема.

Дакле, чули смо неке одавно и више пута поновљене отрцане фразе. Чули смо оптужбе без икаквих доказа и чули смо понављање песмица које су научене напамет, које просто морају да се понављају, јер ако се са тим престане пада као кула од карата цела прича која је састављена и враћамо се на питање њихове одговорности за све оно што су њихови резултати њиховог рада.

Оно што бих посебно желео да истакнем на самом крају, пошто видим да сам добио једну оптужбу за ово што сам говорио, па ме Независно друштво Војводине оптужило да подстичем на јавни линч.

(Народни посланик: И шта ћемо сад?)

Сада ћемо да им одговоримо. Пошто питају - шта ћемо сад, сада ћемо да им одговоримо.

Нисам вас ја, господо из НДНВ терао да идете у Дубровник да пљујете по сопственој држави, нити сам вас ја снимао. Нисам вас ја терао да поредите своја имена са Динком Шакићем, нити сам вас ја снимао. Нисам вас ја терао да причате о томе да се Војводина досрбљава и да не треба да се граде цркве православне у византијском, него у барокном стилу, него сте то сами радили, сами се снимали итд.

Нисам ја терао Аиду Ћоровић да прича о томе како ће Александар Вучић бити убијен чим падне са власти. То сте радили сами. То сте радили сами.

Питајте оног који вас је снимао зашто вас је снимао и не могу ја бити одговоран за оно шта сте ви сами изјавили. Уосталом, ко мени не верује нека погледа снимке па нека види шта су изјављивали. Треба да их је срамота и уместо извињења српском народу у Војводини, уместо извињења верницима Српске православне цркве у Војводини, уместо извињења комплетном српском народу, који комплетан носи жртву Јасеновца као таквог, они нападају даље и баве се оптужбама. Нема овде да прође - напад је најбоља одбрана. Док сам жив понављаћу шта вам је политика.

Дакле, против повећања броја Срба у Војводини, поређења имена са именом Динка Шакића, убице из Јасеновца. То вам је политика и то сте показали.

То што прво подржавате оне који кажу да су против насиља, то што подржавате Проглас и остале, то вама нека иде на част, а и сви ви који сте се у то коло ухватили заштитите се тиме.

Још једном хвала свима на подршци. Хвала партнерима. Да се захвалим вама, господине председавајући, на начин на који сте водили седницу, на свему што сте издржали ових дана. Нажалост, и вашу добронамерност неки људи нису у стању да разумеју, али добро, шта да радимо. У таквом времену живимо.

Да искористим прилику да се захвалим на сарадњи и на досадашњем раду и Владимиру Орлићу за протекле две године на челу Народне скупштине Републике Србије.

Наравно, пуно успеха и среће у раду будућој председници Скупштине Ани Брнабић. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштовани посланици, закључујем претрес о предлогу кандидата за председника Народне скупштине.

Гласање ће бити за 10 минута.

Сада предлажем паузу.

(После паузе)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштовани посланици, сагласно овлашћењу из члана 9. став 5. Пословника, утврђујемо листу кандидата за председника Народне скупштине на којој је само један кандидат, и то Брнабић Ана.

С обзиром на то да је Народна скупштина обавила претрес и пошто је, сагласно члану 9. став 5. Пословника, утврђена листа кандидата за председника Народне скупштине, подсећам вас да, према члану 10. став 1. Пословника, пре приступања избору председника Народне скупштине, Народна скупштина треба да одлучи да ли ће се гласати тајно или јавно.

Ако Народна скупштина одлучи да се гласа јавно, гласа се прозивком народних посланика (члан 10. став 2. Пословника).

Предлажем да се избор председника Народне скупштине обави јавним гласањем – прозивком народних посланика.

Стављам на гласање предлог да се избор председника Народне скупштине обави јавним гласањем – прозивком народних посланика.

Молим народне посланике да притисну одговарајући тастер на посланичкој јединици.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 154, против – три, уздржаних – нема, није гласао – један, укупно присутно – 158 народних посланика.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова одлучила да се избор председника Народне скупштине обави јавним гласањем, тј. прозивком народних посланика.

Прелазимо на одлучивање.

Избор председника Народне скупштине јавним гласањем – прозивком народних посланика.

Пошто је Народна скупштина одлучила да се избор председника Народне скупштине обави јавним гласањем, гласање треба да обавимо прозивком народних посланика (члан 10. став 2. Пословника).

Пре преласка на гласање прозивком, подсећам вас да је чланом 131. Пословника уређен поступак спровођења јавног гласања – прозивком и да, сходно тој одредби: генерални секретар Народне скупштине прозива народне посланике по азбучном реду презимена; сваки прозвани народни посланик изговара реч „за“, „против“ или „уздржан“; председавајући понавља име и презиме народног посланика који је гласао и његову изјаву, односно утврђује да је одсутан или да не жели да гласа; генерални секретар Народне скупштине записује изјаву народног посланика или његову одсутност уз његово име и презиме на списку.

Пре него што пређемо на гласање, подсећам вас да је чланом 104. став 1. Устава Републике Србије утврђено да Народна скупштина, већином гласова свих народних посланика, бира председника Народне скупштине.

Стављам на гласање предлог да се за председника Народне скупштине изабере народна посланица Ана Брнабић.

Приступамо гласању прозивком народних посланика.

Молим генералног секретара Народне скупштине да обави прозивку народних посланика по азбучном реду презимена и евидентира њихово изјашњавање.

Напомињем да се гласање врши на тај начин што сваки народни посланик изговара реч „за“, „против“ или „уздржан“.

Молим народне посланике да приликом гласања устану и да се изјасне.

СРЂАН СМИЉАНИЋ: Аврамов Андријана – није ту;

Албијанић проф. др Милољуб – за;

Алексић Загорка – за;

Алексић Мирослав – није ту;

Антић Иван – за;

Антонијевић Борислав – против;

Арсић Верољуб – за;

Арсић Драгана – за;

Атлагић проф. др Марко – за;

Бајатовић др Душан – за;

Бајић Борис – за;

Бајић др Живан – за;

Бакарец Небојша – за;

Баковић Настасја – није ту;

Бандић Предраг – за;

Бачевац др Муамер – за;

Белоица Мартаћ Ана – за;

Бечић Игор – за;

Божич Сандра – за;

Бојовић Радомир – за;

Брнабић Ана – за;

Булатовић Дејан – за;

Веселиновић Добрица – није ту;

Веселиновић Жељко – није ту;

Војиновић Марија – није ту;

Вранеш мр Љубица – за;

Вујадиновић Милимир – за;

Вујичић мр Данијела – за;

Вучевић Милош – за;

Гњидић Милош – за;
Гојковић Жика – за;
Грбовић Павле – није ту;
Гргур Угљеша – за;
Гујон Арно – за;
Гурешић др Дејан – за;
Давидовац Тијана – за;
Дачић Ивица – за;
Делић проф. др Драган – није ту;
Денић Оливера – за;
Динић доц. др Растислав – није ту;
Драгишић проф. др Зоран – за;
Дрецун Милован – за;
Дургутовић Едис – за;
Ђерлек Един – за;
Ђилас Драган – није ту;
Ђокић Урош – није ту;
Ђорђевић доц. др Биљана – није ту;
Ђорђевић Владимир – није ту;
Ђорђић Ђорђо – није ту;
Ђукановић Владимир – за;
Ђукић Александар – за;
Ђукић Дејановић проф. др Славица – за;
Ђурић Невена – за;
Ђуришић Весна – за;
Ераковић Ана – није ту;
Жарић Ковачевић Јелена – за;
Живковић Ирена – није ту;
Заграђанин Владан – за;
Здравковић др Марија – за;
Зукорлић Усаме – за;
Ивановић Александар – није ту;
Ивановић Ана – није ту;
Ивковић Лепомир – за;
Илић Слободан – није ту;
Илић Соња – за;
Илић-Стошић Биљана – за;
Јаковљевић др Ана – није ту;
Јаковљевић Биљана – за;
Јанковић Томислав – за;
Јаношевић Станислава – за;
Јањић др Јован – није ту;
Јањић Стефан – није ту;
Јевђић Марија – за;
Јекић Далибор – није ту;
Јелић мр Владимир – није ту;
Јеринић Јелена – није ту;
Јефић Бранковић Сања – за;

Јованов Миленко – за;
Јовановић Александар – није ту;
Јовановић Бранимир – за;
Јовановић Дарко – за;
Јовановић Драган – за;
Јовановић Јадранка – за;
Јовановић др Милош – није ту;
Јовановић Наташа – за;
Јовановић Снежана – за;
Јонић Драган – није ту;
Јосифовић Бранислав – за;
Југовић Александар – за;
Камбери Шаип – није ту;
Каранац Јасмина – за;
Карић Иван – за;
Китановић Стефан – за;
Ковач Елвира – за;
Ковач проф. др Митар – није ту;
Козма Роберт – није ту;
Колунџија Јован – за;
Кољевић Грифи др Богдана – није ту;
Комленски Ђорђе – за;
Кондић Мирослав – за;
Костов Ристо – за;
Кркобабић Милан – за;
Кркобабић Стефан – за;
Крстић Ана – против;
Крстић Ненад – за;
Кучевић Селма – није ту;
Лазовић Радомир – није ту;
Лакетић прим. доц. др Дарко – за;
Линта Миодраг – за;
Лончар др Златибор – за;
Лукић Бранко – против;
Лукић Драгана – за;
Лукић Шаркановић проф. др Мирка – за;
Лутовац др Зоран – није ту;
Лепојевић Синиша – није ту;
Марић Душан – за;
Марковић Александар – за;
Марковић Д. Драган – није ту;
Марковић М. Драган – за;
Марковић др Ксенија – није ту;
Марковић Угљеша – за;
Марковић Топаловић др Татјана – није ту;
Марсенић Предраг – није ту;
Марушић Јаблановић др Милица – није ту;
Матић Верољуб – за;

Мацура Нада – за;
Мацура Татјана – за;
Мијатовић Марина – није ту;
Милановић Верица – није ту;
Милетић Милија – за;
Милетић Слађана – није ту;
Миливојевић Срђан – није ту;
Милијић Светлана – за;
Милисављевић проф. др Слободан – за;
Милић Горан – за;
Милић Милаш Наташа – за;
Милојчић Ненад – није ту;
Милојичић Радослав – за;
Милошевић Јелена – није ту;
Милошевић Марко – за;
Милошевић Сања – за;
Миљанић Ана – за;
Миљуш Бранко – није ту;
Мирковић Александар – за;
Митровић др Ненад – није ту;
Митровић Пеђа – није ту;
Михаиловић Војислав – није ту;
Михајловић Наташа – за;
Младеновић Марко – за;
Мрдић др Угљеша – за;
Начић Лидија – за;
Недовић Весна – за;
Несторовић Бранимир – није ту;
Несторовић Данијела – није ту;
Нешић Анита – за;
Никезић Душан – није ту;
Николић Горан – за;
Николић Драган – за;
Николић Ивана – за;
Николић Милица – за;
Николић Слободан – за;
Николић Татјана – за;
Новаковић Борислав – није ту;
Новаковић Небојша – није ту;
Обрадовић Јасмина – за;
Орег др Анна – није ту;
Орлић др Владимир – за;
Павић Александар – против;
Павићевић проф. др Ђорђе – није ту;
Павловић Бранко – против;
Павловић Јелена – није ту;
Пајић Владимир – није ту;
Палалић Јован – за;

Палуровић Јасмина – за;
Пантелић Никола – за;
Пантић Пиља Биљана – за;
Парандиловић Милош – није ту;
Пастор проф. др Балинт – за;
Пауновић Снежана – за;
Пашић Татјана – није ту;
Перић Дилигенски др Тијана – није ту;
Пернат Соња – није ту;
Петковић Горан – није ту;
Петковић др Петар – није ту;
Петрашиновић Мирослав – за;
Петровић Горан – није ту;
Петровић Оља – за;
Петровић Слободан – није ту;
Понош Здравко – није ту;
Поповић Мила – није ту;
Рагуш Марина – за;
Раденовић Стојан – за;
Радин Милан – за;
Радиновић Драгана – за;
Радисављевић Слађана – није ту;
Радовановић Богдан – није ту;
Радовановић Славица – није ту;
Радовић Дијана – за;
Радосављевић Никола – за;
Рађеновић Тања – за;
Рајичић др Иван – за;
Ракић Горан – за;
Ракић Снежана – није ту;
Рашић Драгана – није ту;
Ребрача Жељко – за;
Ристић Дејан – за;
Ристић Жарко – није ту;
Ристичевић Маријан – за;
Ристовић Ненад – за;
Роквић Ивана – није ту;
Ружић Бранко – за;
Савовић Петковић Весна – за;
Сандић Зоран – није ту;
Селаковић Никола – за;
Симоновић Братић Дуња – за;
Спасојевић Горан – за;
Спирић Јелена – није ту;
Стаматовић Ивана – за;
Станковић Ђорђе – није ту;
Станојевић Драган – није ту;
Старчевић Живота – за;

Стефановић Борко – није ту;
Стојановић Зоран – није ту;
Стојановић Катарина – за ;
Стојиљковић Душан – за;
Стојменовић Наталија – није ту;
Стошић Хаџи Милорад – за;
Страиноввић Санела – за;
Таталовић Филип – није ту;
Тврдишић Радован – за;
Тепић Мариника – није ту;
Тобијаш Јожеф – за;
Томашевић Дејан – за;
Томашевић мр Ненад – није ту;
Тончев Новица – за;
Торбица Бојан – за;
Ујхељи мр Акош – за;
Ури др Емеше – за;
Филиповић Ненад – за;
Филиповски Дубравка – за;
Цвејић проф. др Слободан – није ту;
Чотрић Александар – за;
Џајић Сања – за;
Шарац др Лидија – за;
Шкрбић Славица – није ту;
Шкријељ Ахмедин – није ту;
Шћекић Далибор – за;
Шулкић Дејан – није ту;
Шушњар Слађана - за;

(После паузе)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштовани народни посланици.

Дозволите ми да саопштим резултате гласања.

Од 158 народних посланика који су приступили гласању, за кандидата за председника Народне скупштине гласало је 153 народна посланика, против је било пет народних посланика, уздржаних нема.

Поштовани народни посланици на основу вашег гласања констатујем да је кандидат Ана Брнабић добила већину гласова свих народних посланика и да је Народна скупштина за председника Народне скупштине изабрала народног посланика Ану Брнабић.

(Аплауз)

Молим председника Народне скупштине да преузме председавање Народне скупштине. Изволите.

ПРЕДСЕДНИК(Ана Брнабић): Поштовани народни посланици, искрено вам се захваљујем на поверењу које сте ми указали избором за председника Народне Скупштине Републике Србије.

Прелазимо на 3. тачку дневног реда. Добили сте предлоге за потпредседнике Народне Скупштине. Молим посланичке групе, уколико то нису учиниле , да одмах поднесу пријаву за реч са редоследом народних посланика.

Сагласно члану 16. став 4. Пословника Народне скупштине, отварам претрес о Предлогу кандидата за потпредседнике Народне скупштине.

Да ли неко жели реч? Не.

Закључујем претрес. Нико ми се није јавио.

Ако могу само да вас замолим.

Дакле, под један обавештена сам да су консултације за потпредседнике Народне скупштине и за радна тела Народне скупштине обављене, да се постигла сагласност потпредседника Народне скупштине и радних тела Народне скупштине.

Нисте се удостојили ни да будете присутни за време гласања. Нисам добила да је било ко заинтересован за реч тако да од када сам отворила претрес.

Закључујем претрес и стављам на гласање предлог да Народна скупштина утврди да има шест потпредседника.

Закључујем гласање: за – 153, против – пет, уздржаних – нема, није гласало – 18 народних посланика, укупно 186 народних посланика.

Настављамо ради и прелазимо на избор потпредседника Народне скупштине.

Дозволите ми да сагласно члану 16. став 5. Пословника утврдим листу кандидата за потпредседнике Народне скупштине и то по азбучном реду презимена према поднетом предлогу утврђујем следећу листу кандидата за потпредседнике Народне скупштине и желим такође одмах да се захвалим свима који су учествовали у консултацијама за потпредседнике.

Желим такође да се захвалим и народним посланицима из опозиције који су учествовали и који су конструктивном расправом допринели да се направи договор око потпредседника, тако да ће и опозиција имати два потпредседника и верујем да је то оно што треба овом парламенту и хвала још једном свима што смо се договорили, имали консултације, договорили се и сви подржали овај предлог.

Дакле, према поднетом предлогу утврђујем следећу листу кандидата за потпредседнике Народне скупштине: Сандра Божић, Един Ђерлек, др Јован Јањић, Елвира Ковач, Снежана Пауновић и Марина Рагуш.

Подсећам вам да према члану 17. став 1. Пословника пре приступања избору потпредседника Народна скупштина на предлог председника одлучује да ли ће се гласати тајно или јавно. Ако Народна скупштина одлучи да се гласа јавно, гласа се прозивком народних посланика.

Предлажем да се избор потпредседника Народне скупштине обави јавним гласањем, прозивком народних посланика и стављам на гласање овај предлог.

(Посланици опозиције говоре у глас.)

Хајмо овако. Да вас питам, реците ми да ли сте били заинтересовани за консултацију у вези потпредседничких места? Нисте. Да ли сте се одазвали позиву за консултације око потпредседничких места? Не. Верујем, нисте били у сали ни када смо наставили рад Народне скупштине, тако да из две премисе, под један, да нисте били заинтересовани за консултације за потпредседничка места, ни радна тела и под два, да нисте били у сали када смо покренули ову тачку дневног реда, нисте се јавили за реч да је самим тим та тема завршена.

Да сте били заинтересовани за потпредседничка места појавили бисте се на консултацијама за потпредседничка места.

Идемо даље.

Резултати гласања: за – 157, против – три, уздржаних – нема, није гласало – 29, од укупно 189 народних посланика који су гласало.

Пошто је Народна скупштина одлучила да избор потпредседника Народне скупштине обави јавним гласањем, у том случају је чланом 17. став 2. Пословника прописано да ако Народна скупштина одлучи да се гласа јавно, гласа се прозивком.

Према одредби члана 17. став 3. Пословника, гласати се може највише за онолико кандидата колико се бира и потпредседника и то између кандидата чија су имена наведена на листи кандидата.

Пре преласка на гласање прозивком, подсећам вас да је чланом 131. Пословника утврђен поступак спровођења јавног гласања прозивком и да сходно тој одредби генерални секретар, односно заменик генералног секретара прозива народне посланике по азбучном реду презимена.

Народни посланици који приступају гласању изговарају пуно име и презиме кандидата за које гласају, председник понавља име и презиме народног посланика који је гласао и његову изјаву, односно утврђује да је одсутан или да не жели да гласа.

Генерални секретар, односно заменик генералног секретара записује изјаву народног посланика или његову одсутност уз његово име и презиме на списку.

Напомињем да Народна скупштина, према члану 104. став 1. Устава Републике Србије бира потпредседнике Народне скупштине већином гласова свих народних посланика.

Имајући у виду да се поштована господа нису појавила на консултацијама за потпредседнике, али делује да би накнадно волела да разговарају о томе, а ја мислим да у духу парламентарне демократије право место... Подсећам вас на достојанство парламента.

Имајући то у виду, стављам на гласање предлог да се за потпредседника Народне скупштине изаберу Сандра Божић, Един Ђерлек, др Јован Јањић, Елвира Ковач, Снежана Пауновић и Марина Рагуш.

Молим генералног секретара, односно заменика генералног секретара да обави прозивање народних посланика по азбучном реду презимена и евидентира њихово изјашњавање.

Напомињем да сваки народни посланик треба да изговори пуно име и презиме кандидата за којег гласа у складу са чланом 131. став 4. Пословника.

Приступамо гласању прозивком народних посланика.

Изволите.

СРЂАН СМИЉАНИЋ: Аврамов Андријана –

Албијанић проф. др Милољуб – за;

Алексић Загорка – за;

Алексић Мирослав –

Антић Иван – за;

Антонијевић Борислав – против;

Арсид Верољуб – за;

Арсид Драгана – за;

Атлагић проф. др Марко – за;

Бајатовић др Душан – за;

Бајић Борис – за;

Бајић др Живан – за;

Бакарец Небојша – за;

Баковић Настасја –

Бандић Предраг – за;

Бачевац др Муамер – за;

Белоица Марта Ана – за;

Бечић Игор – за;
Божич Сандра – за;
Бојовић Радомир – за;
Брнабић Ана – за;
Булатовић Дејан – за;
Веселиновић Добрица – није ту;
Војиновић Марија – није ту;
Вранеш мр Љубица – за;
Вујадиновић Милимир – за;
Вујичић мр Данијела – за;
Вучевић Милош – за;
Гњидић Милош – за;
Гојковић Жика – за;
Грбовић Павле –
Гргур Угљеша – за;
Гујон Арно – за;
Гурешић др Дејан – за;
Давидовац Тијана – за;
Дачић Ивица – за;
Делић проф. др Драган – није ту;
Денић Оливера – за;
Динић доц. др Растислав – није ту;
Драгишић проф. др Зоран – за;
Дреџун Милован – за;
Дургутовић Едис – за;
Ђерлек Един – за;
Ђилас Драган – није ту;
Ђокић Урош – није ту;
Ђорђевић доц. др Биљана – није ту;
Ђорђевић Владимир –
Ђорђевић Ђорђе –
Ђукановић Владимир – за;
Ђукић Александар – за;
Ђукић Дејановић проф. др Славица – за;
Ђурић Невена – за;
Ђуришић Весна – за;
Ђраковић Ана –
Ђарић Ковачевић Јелена – за;
Ђивковић Ирена –
Ђаграђанин Владан – за;
Ђдравковић др Марија – за;
Ђукорлић Усаме – за;
Ђвановић Александар –
Ђвановић Ана –
Ђвковић Љепомир – за;
Ђлић Слободан –
Ђлић Соња – за;
Ђлић-Ђтошић Биљана – за;

Јаковљевић др Ана –
Јаковљевић Биљана – за;
Јанковић Томислав – за;
Јаношевић Станислава – за;
Јањић др Јован –
Јањић Стефан –
Јевђић Марија – за;
Јекић Далибор –
Јелић мр Владимир –
Јеринић проф. др Јелена –
Јефић Бранковић Сања – за;
Јованов Миленко – за;
Јовановић Александар –
Јовановић Бранимир – за;
Јовановић Дарко – за;
Јовановић Драган – за;
Јовановић Јадранка – за;
Јовановић др Милош –
Јовановић Наташа – за;
Јовановић Снежана – за;
Јонић Драган –
Јосифовић Бранислав – за;
Југовић Александар – за;
Камбери Шаип –
Каранац Јасмина – за;
Карић Иван – за;
Китановић Стефан – за;
Ковач Елвира – за;
Ковач проф. др Митар –
Козма Роберт –
Колунџија мр Јован – за;
Кољевић Грифит др Богдана –
Комленски Ђорђе – за;
Кондић Мирослав – за;
Костов Ристо – за;
Кркобабић Милан – за;
Кркобабић Стефан – за;
Крстић Ана – за;
Крстић Ненад – за;
Кучевић Селма –
Лазовић Радомир –
Лакетић прим. доц. др Дарко – за;
Линта Миодраг – за;
Лончар др Златибор – за;
Лукић Бранко – против;
Лукић Драгана – за;
Лукић Шаркановић проф. др Мирка – за;
Лутовац др Зоран – није ту;

Лепојевић Синиша – није ту;
Марић Душан – за;
Марковић Александар – за;
Марковић Д. Драган –
Марковић М. Драган – за;
Марковић др Ксенија –
Марковић Угљеша – за;
Марковић Топаловић др Татјана –
Марсенић Предраг –
Марушић Јовановић Милица –
Матић Верољуб – за;
Мацура Нада – за;
Мацура Татјана – за;
Мијатовић Марина –
Милановић Верица –
Милетић Милија – за;
Милетић Слађана –
Миливојевић Срђан –
Милијић Светлана – за;
Милисављевић проф. др Слободан – за;
Милић Горан – за;
Милаш Наташа – за;
Милојичић Ненад –
Милојичић Радослав – за;
Милошевић Јелена –
Милошевић Марко – за;
Милошевић Сања – за;
Миљанић Ана – за;
Миљуш Бранко –
Мирковић Александар – за;
Митровић др Ненад –
Митровић Пеђа –
Михаиловић Војислав –
Михајловић Наташа – за;
Младеновић Марко –
Мрдић др Угљеша – за;
Начић Лидија – за;
Недовић Весна – за;
Несторовић Бранимир – против;
Несторовић Данијела –
Нешић Анита – за;
Никезић Душан –
Николић Горан – за;
Николић Драган – за;
Николић Ивана – за;
Николић Милица – за;
Николић Слободан –
Николић Татјана – за;

Новаковић Борислав –
Новаковић Небојша –
Обрадовић Јасмина – за;
Орег др Ана –
Орлић др Владимир – за;
Павић Александар – против;
Павић проф. др Ђорђе –
Павловић Бранко – за;
Павловић Јелена – против;
Пајић Владимир –
Палалић Јован – за;
Палуровић Јасмина – за;
Пантелић Никола – за;
Пантић Пиља Биљана – за;
Парандиловић Милош –
Пастор проф. др Балинт – за;
Пауновић Снежана – за;
Пашић Татјана –
Перић Дилигенски др Тијана –
Пернат Соња –
Петковић Горан –
Петковић др Петар –
Петрашиновић Мирослав – за;
Петровић Горан –
Петровић Оља – за;
Петровић Слободан –
Понош Здравко –
Поповић Мила –
Рагуш Марина – за;
Раденовић Стојан – за;
Радин Милан – за;
Радиновић Драгана – за;
Радисављевић Слађана –
Радовановић Богдан –
Радовановић Славица –
Радовић Дијана – за;
Радосављевић Никола – за;
Рађеновић Тања – за;
Рајичић Иван – за;
Ракић Горан – за;
Ракић Снежана –
Рашић Драгана –
Ребрача Жељко – за;
Ристић Жарко –
Ристичевић Маријан – за;
Ристовић Ненад – за;
Роквић Ивана –
Ружић Бранко – за;

Савовић Петковић Весна – за;
Сандић Зоран –
Селаковић Никола – за;
Симоновић Братић Дуња – за;
Спасојевић Горан – за;
Спирић Јелена –
Стаматовић Ивана – за;
Станковић Ђорђе – против;
Станојевић Драган –
Старчевић Живота – за;
Стефановић Борко –
Стојановић Зоран –
Стојановић Катарина – за;
Стојиљковић Душан – за;
Стојменовић Наталија –
Стошић хаџи Милорад – за;
Страиновић Санела – за;
Таталовић Филип –
Тврдишић Радован – за;
Тепић Мариника –
Тобијаш Јожеф – за;
Томашевић Дејан – за;
Тончев Новица – за;
Торбица Бојан – за;
Ујхељи мр Акош – за;
Ури др Емеше – за;
Филиповић Ненад – за;
Филиповски Дубравка – за;
Цвејић проф. др Слободан –
Чотрић Александар – за;
Џајић Сања – за;
Шарац др Лидија – за;
Шкрбић Славица –
Шкријељ Ахмедин –
Шћекић Далибор – за;
Шулкић Дејан –
Шушњар Слађана – за.

Ја се извињавам, нисмо се чули, Дејан Ристић – за.

ПРЕДСЕДНИК: Само да се обратим, молим вас, поштовани народни посланици. Седите, нема никаквих проблема, нема разлога заиста.

Само нешто да објасним грађанима Републике Србије да би разумели зашто у овом тренутку Народна скупштина изгледа овако као што изгледа. Три дана, ни мање ни више, три дана су трајале консултације за потпредседнике и радна тела у Народној скупштини Републике Србије. Три дана, ни један од та три дана се, поштовани народни посланици, нису појавили на консултацијама.

Део опозиције се појавио на консултацијама, дали су своје предлоге. Сви предлози који су дошли од стране народних посланика опозиције су од стране народних посланика

већине уважени. Дакле, све што је опозиција тражила током консултација опозиција је добила.

Само да сте показали једну мрву поштовања према Народној скупштини, мрву поштовања да се одазовете на консултације, све смо могли да договоримо да буде цивилизовано, да овде сви заједно као што је то био случај некада гласамо о томе. Али не, нажалост. Једино ваљда циљ је да се прави циркус у овој Народној скупштини.

Дакле, три дана су трајале консултације. Да сте зрно енергије показали на тим консултацијама у односу на то како се понашате сада лако би се све договорили, тако да само људи разумеју о чему се у ствари ради.

(После паузе)

ПРЕДСЕДНИК: Поштоване грађанке и грађани Републике Србије, поштовани народни посланици, пошто смо обавили гласање за избор потпредседника Народне скупштине прозивком, закључујем гласање и приступам утврђивању резултата гласања.

Гласању је приступило 159 народних посланика, за све кандидате за потпредседнике за је гласало 155 народних посланика, против - четворо.

Констатујем да су кандидати Сандра Божић, Един Ђерлек, др Јован Јањић, Елвира Ковач, Снежана Пауновић и Марина Рагуш изабрани за потпредседнике Народне скупштине Републике Србије и честитам вам.

Молим вас да сада заузмете места поред мене.

Хвала вам.

Прелазимо на четврту тачку дневног реда – **ИМЕНОВАЊЕ ГЕНЕРАЛНОГ СЕКРЕТАРА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ.**

Примили сте предлог да се за генералног секретара Народне скупштине именује Срђан Смиљанић.

Отварам претрес о предлогу кандидата за именовање генералног секретара Народне скупштине.

Да ли неко жели реч? (Не)

Закључујем претрес.

Стављам на гласање предлог да се за генералног секретара Народне скупштине именује Срђан Смиљанић.

Закључујем гласање и саопштавам: за – 148 народних посланика, против – пет народних посланика, уздржаних – није било, није гласало – 25, од укупно – 178 народних посланика.

Дозволите да честитам Срђану Смиљанићу на именовању за генералног секретара народне скупштине.

Срђане, хвала много на свему.

Пета тачка дневног реда је – **ИЗБОР ЧЛАНОВА РАДНИХ ТЕЛА НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ.**

Примили сте Предлог одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије.

Сагласно члану 192. став 3. Пословника, отварам јединствени претрес о Предлогу одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије.

Да ли неко жели реч? (Не)

Хвала вам.

Верујем да је ово и фер, с обзиром да нисте учествовали у тродневним консултацијама, хвала вам што сада не желите да задржавате рад Народне скупштине и да правимо циркус. Хвала на томе.

Закључујем претрес и стављам на гласање Предлог одлуке о избору чланова и заменика чланова одбора Народне скупштине Републике Србије, у целини.

Констатујем да је за гласало 155 народних посланика, против - двоје, уздржан - један, није гласало - 19 народних посланика од укупно 177 народних посланика.

Констатујем да смо већином гласова усвојили Предлог одлуке у целини.

Шеста тачка дневног реда - ИЗБОР ЧЛАНОВА СТАЛНИХ ПАРЛАМЕНТАРНИХ ДЕЛЕГАЦИЈА У МЕЂУНАРОДНИМ ИНСТИТУЦИЈАМА.

Примили сте Предлог одлуке о саставу сталних делегација Народне скупштине Републике Србије у међународним парламентарним институцијама, Предлог одлуке о саставу Парламентарног одбора за стабилизацију и придруживање и Предлог одлуке о саставу делегације Народне скупштине у Парламентарном форуму Република Србија - Република Српска.

Први пут да чујем да ја која се нисам померила из ове Скупштине, која сам указала свако поштовање овом народном дому и самим тим свим грађанима Републике Србије, и онима који су гласали за листу "Александар Вучић - Србија не сме да стане", као и за све остале листе, без икакве разлике, да мене треба да буде срамота, али да оне који се нису одазвали консултацијама у тренутку када причају само о дијалогу, да њих не треба да буде срамота.

То је занимљиво гледиште, ја се са тим не слажем. Желим да поручим свима да ћемо кроз консултације договорити све ствари. Кроз консултације. Али, када неко не укаже поштовање ни толико да се одазове тим консултацијама, да ће онда Народна скупштина, у интересу свих грађана Републике Србије, брзо и ефикасно даље радити свој посао. Хвала вам на томе.

Дакле, отварам претрес.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Нико не жели реч.

Хвала вам на томе што сте фер и што с обзиром на то да нисте желели да учествујете на консултацијама не желите сада да заустављате рад Народне скупштине.

Закључујем претрес.

Прелазимо на гласање.

Молим народне посланике да приступе гласању.

Резултати гласања: за – 152 народних посланика, против – двоје, уздржан – један, није гласало 24 од укупно 179 народних посланика.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова усвојила Предлог одлуке.

Стављам на гласање Предлог одлуке о саставу Парламентарног одбора за стабилизацију и придруживање, у целини.

Молим вас да приступите гласању.

Резултати гласања: за – 151, против – троје, уздржаних није било, није гласало 24 од укупно 178 народних посланика.

Констатујем да Народна скупштина јесте већином гласова свих народних посланика усвојила Предлог одлуке.

Стављам коначно на гласање Предлог одлуке о саставу делегације Народне скупштине у Парламентарном форуму Република Србија – Република Српска, у целини.

Приступите гласању.

Резултати гласања: за – 155, против – један, уздржан – један, није гласало 21 од укупно 178 народних посланика.

Констатујем да је Народна скупштина већином гласова усвојила Предлог ове одлуке. Повреда Пословника.

Молим вас, ајде да гласамо и за ово.

Народни посланик Мирослав Алексић је на седници 18. марта 2024. године у 11 часова и 19 минута указао на повреду члана 101, а у вези са чланом 86. Пословника Народне скупштине.

Молим да Народна скупштина одлучи да ли су повређени наведени чланови Пословника.

Молим народне посланике да притисну одговарајући тастер на посланичкој јединици.

Изволите, приступите гласању.

Резултати гласања: за – пет народних посланика, хвала тим народним посланицима што учествују у раду седнице, против – седам, уздржаних – нема, није гласало 166 народних посланика.

Констатујем да је Народна скупштина одлучила да нису повређени наведени чланови Пословника.

Народни посланик Мирослав Алексић је на седници 19. марта 2024. године у 11 часова и 10 минута указао на повреде чланова 27. и 89. Пословника Народне скупштине.

Молим да Народна скупштина одлучи да ли су повређени наведени чланови Пословника и народне посланике да притисну одговарајући тастер на посланичкој јединици.

Изволите.

Резултати гласања: за – 11 народних посланика, ја им се од срца захваљујем на томе, против – нико, уздржаних – нема, није гласало 164 народних посланика.

Дакле, констатујем да је Народна скупштина одлучила да нису повређени наведени чланови Пословника.

Народни посланик Маријан Ристичевић је на седници 19. марта 2024. године у 12 часова и 19 минута указао на повреду члана 27. Пословника Народне скупштине.

Молим да Народна скупштина одлучи да ли је повређен наведени члан Пословника и народне посланике да притисну одговарајући тастер на посланичкој јединици.

Изволите.

Резултати гласања: за – четворо, против – деветоро, уздржаних – нема, није гласало 162 народних посланика.

Констатујем да је Народна скупштина одлучила да није повређен наведени члан Пословника.

Народни посланик Дејан Булатовић на седници 19. марта 2024. године у 14 часова и 33 минута указао је на повреду члана 107. Пословника Народне скупштине.

Молим да Народна скупштина одлучи да ли је повређен наведени члан Пословника и народне посланике да притисну одговарајући тастер на посланичкој јединици.

Изволите.

Констатујем да је за гласао један народни посланик, против нико, уздржаних нема, није гласало 173 народних посланика.

Констатујем да је Народна скупштина одлучила да није повређен наведени члан Пословника.

Нисам сигурна да разумем зашто неки поштовани народни посланици лупају у клупе, пошто нису показали никакво интересовање да учествују у консултацијама које су

трајале три дана о овим темама, што је уобичајена пракса у демократији, демократским земљама и у сазивима пре овог. Тако да, изгледа да сам стекла погрешан утисак да нису заинтересовани за места потпредседника Народне скупштине и радна тела.

Добро, биће још консултација. Увек ћу се трудити да све предлоге опозиције уважим у највећој могућој мери, када се народни посланици одазову консултацијама.

Дакле, пошто је Народна скупштина обавила разматрање и одлучивање о свим тачкама дневног реда ове седнице, сагласно члану 102. Пословника, закључујем Прву седницу Народне скупштине Републике Србије у Четрнаестом сазиву.

Хвала вам много, поштовани народни посланици. Сматрам да смо урадили важан посао за грађане Републике Србије, без обзира на то за кога су гласали. Колико сутра ћу наставити са радом и позивати на Колегијум све представнике и председнике свих посланичких група.

Хвала вам много и довиђења.

(Седница је завршена у 18.45 часова.)